

**Education for Employment Sector
Development Program**

ADB

**ການສໍາຫລວດຕິດຕາມນໍາຮອຍນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບ
ຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ຕອນປາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ**

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ

ການສໍາຫລວດຕິດຕາມນໍາຮອຍນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນແລະ ຕອນ ປາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ

ສະຫງວນລິຂະສິດ © 2023:

ປະທານ ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ

ທ່ານ ຮສ ປອ ບຸດ ສິມມາລາວິງ ລັດຖະມົນຕີ ສສກ

ຄະນະຊີ້ນຳລວມ

ທ່ານ ປອ ສີສຸກ ວົງວິຈິດ ຮອງລັດຖະມົນຕີ ສສກ

ທ່ານ ປອ ບຸນປັນ ໄຊມຸນຕຣີ ຫົວໜ້າກົມແຜນການ

ທ່ານ ນາງ ນວມຄໍາ ຈັນທະບູລີ ຮອງຫົວໜ້າກົມສາມັນສຶກສາ

ທ່ານ ຮສ ປອ ຫຼ້າວັນ ວົງຄໍາສານ ຮອງຫົວໜ້າກົມການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ທ່ານ ນາງ ດອກແກ້ວ ພິນທະຈິດ ຮອງຫົວໜ້າກົມກິດຈະການນັກສຶກສາ

ທ່ານ ນາງ ຮສ. ວົງເດືອນ ໂອໃສ ຮອງຫົວໜ້າກົມສ້າງຄູ

ທ່ານ ໂພໄຊ ບຸລິມ ຮອງຫົວໜ້າກົມອາຊີວະສຶກສາ

ທ່ານ ໄທ ແສງອາລຸນ ຮອງຫົວໜ້າກົມຈັດທາງານ, ກະຊວງ ຮສສ

ຄະນະຮັບຜິດຊອບຄົ້ນຄ້ວາ

ທ່ານ ນາງ ດາວວຽງ ພິງສະຫວັດ

ທ່ານ ບຸດທະວົງ ພູມມະສັກ

ທ່ານ ຮສ. ປອ. ວິຣິຍະສັກ ສີສຸພັນທອງ ຊ່ຽວຊານ ປະຈຳຫ້ອງການ HRD

ທ່ານ ນາງ ອານິຕາ ວັນນະສຸກ

ທ່ານ ເພັດສະໝອນ ອ້ວນດາລາ

ທ່ານ ວຽງທອງ ສີລັດຕະນະວົງ

ທ່ານ ນາງ ສິມສຸດາ ສີລະວັນຕາ

ຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງບົດລາຍງານ

ທ່ານ ປອ ບຸນປັນ ໄຊມຸນຕຣີ ຫົວໜ້າກົມແຜນການ

ທ່ານ ນາງ ດາວວຽງ ພິງສະຫວັດ

ທ່ານ ບຸດທະວົງ ພູມມະສັກ

ທ່ານ ຮສ. ປອ. ວິຣິຍະສັກ ສີສຸພັນທອງ ຊ່ຽວຊານ ປະຈຳຫ້ອງການ HRD

ທ່ານ ນາງ ອານິຕາ ວັນນະສຸກ

ທ່ານ ເພັດສະໝອນ ອ້ວນດາລາ

ທ່ານ ວຽງທອງ ສີລັດຕະນະວົງ

ທ່ານ ນາງ ສິມສຸດາ ສີລະວັນຕາ

ຄະນະບັນນາທິການ

ທ່ານ ນາງ ດາວວຽງ ຝິງສະຫວັດ

ທ່ານ ບຸດທະວິງ ບຸນມະສັກ

ທ່ານ ຮສ. ປອ. ວິຣິຍະສັກ ສີສຸພັນທອງ ຊ່ຽວຊານ ປະຈຳຫ້ອງການ HR

ທ່ານ ນາງ ອານິຕາ ວັນນະສຸກ

ທ່ານ ເພັດສະໝອນ ອ້ວນດາລາ

ທ່ານ ວຽງທອງ ສິລັດຕະນະວິງ

ທ່ານ ນາງ ສິມສຸດາ ສີລະວັນຕາ

ໜ່ວຍງານວິຊາການດ້ານເນື້ອໃນ

ທ່ານ ນາງ ດາວວຽງ ຝິງສະຫວັດ

ທ່ານ ບຸດທະວິງ ບຸນມະສັກ

ທ່ານ ຮສ. ປອ. ວິຣິຍະສັກ ສີສຸພັນທອງ ຊ່ຽວຊານ ປະຈຳຫ້ອງການ HRD

ທ່ານ ນາງ ອານິຕາ ວັນນະສຸກ

ທ່ານ ເພັດສະໝອນ ອ້ວນດາລາ

ທ່ານ ວຽງທອງ ສິລັດຕະນະວິງ

ທ່ານ ນາງ ສິມສຸດາ ສີລະວັນຕາ

ຄະນະໜ່ວຍງານວິຊາການການອອກແບບ

ທ່ານ ນາງ ອານິຕາ ວັນນະສຸກ

ທ່ານ ເພັດສະໝອນ ອ້ວນດາລາ

ທ່ານ ຮສ. ປອ. ວິຣິຍະສັກ ສີສຸພັນທອງ ຊ່ຽວຊານ ປະຈຳຫ້ອງການ HRD

ຄຳນຳ

ແນວຄວາມຄິດ ໃນການສຳຫລວດຕິດຕາມນຳຮອຍ ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ຕອນປາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ໄດ້ລິເລີ່ມຂຶ້ນໃນໄລຍະການອອກແບບໂຄງການພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ເພື່ອ ການຈ້າງງານ, ຊຶ່ງໂຄງການດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ. ເປົ້າໝາຍຫຼັກ ຂອງການສຳຫລວດ ແມ່ນກຳນົດຂໍ້ມູນປຶຖານຂອງການສຶກສາ ແລະ ການຈ້າງງານ ຂອງນັກຮຽນໃນຊັ້ນມັດທະຍົມ ຕອນຕົ້ນ ແລະ ມັດທະຍົມຕອນປາຍ. ການສຳຫລວດ ຈະໄດ້ດຳເນີນທັງໝົດສອງຄັ້ງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສົມທຽບ ປັດໄຈຕ່າງໆ ທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ ຄວາມອາດສາມາດໃນການ ມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ການສືບຕໍ່ ສຶກສາຮຳຮຽນ ໃນລະ ດັບທີ່ສູງຂຶ້ນ ຂອງນັກຮຽນ ທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ຕອນປາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ. ແຜນການສຳ ຫລວດ ຄັ້ງທີໜຶ່ງ ແມ່ນໄດ້ກຳນົດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນປີ 2020 ແຕ່ເນື່ອງຈາກສະພາບການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດ ໂຄວິດ-19 ຂະບວນການສຳຫລວດຈຶ່ງໄດ້ລິເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນຕົ້ນປີ 2022 ແລະ ສຳເລັດການເກັບກຳ ແລະ ປ້ອນຂໍ້ມູນ ໃນເດືອນ ມິຖຸນາ 2022.

ບົດລາຍງານການສຳຫລວດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນການສຳຫລວດຕິດຕາມນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບ ຊັ້ນມັດທະຍົມ ຕອນຕົ້ນ ແລະ ຕອນປາຍ ຄັ້ງທຳອິດ ຂອງ ສປປ ລາວ. ຜົນຂອງການສຳຫລວດ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຫລາຍກວ່າ 60 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ ແມ່ນໄດ້ສືບຕໍ່ສຶກສາ ໃນລະດັບທີ່ສູງຂຶ້ນ (ມັດທະຍົມຕອນ ປາຍ, ວິຊາຊີບ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລ ຕ່າງໆ) ແລະ ປະມານ 14 ສ່ວນຮ້ອຍ ແມ່ນເຂົ້າສູ່ຕະຫລາດແຮງງານ. ຜົນ ໄດ້ຮັບຂອງການສຳຫລວດໃນຄັ້ງນີ້ ສ່ອງແສງໃຫ້ເຫັນເຖິງສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ກາລະໂອກາດ ກ່ຽວກັບການວາງແຜນ ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ເພື່ອຊ່ວຍສະໜັບສະໜູນ ແລະ ບຳລຸງ-ກຳສ້າງ ເຂົ້າເຈົ້າ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບສູງຂຶ້ນ ແລະ ມີຄວາມພ້ອມ ໃນການເຂົ້າສູ່ຕະຫລາດແຮງງານ ແລະ ການສຶກສາຕໍ່ໃນລະດັບຕ່າງໆ ລວມທັງລະດັບວິຊາຊີບ ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃນສາຂາວິຊາຕ່າງໆ ເວົ້າລວມ, ເວົ້າສະເພາະ ກໍແມ່ນເພື່ອການບຳລຸງ-ກຳສ້າງໄວໜຸ່ມ ທີ່ຈະ ກາຍເປັນກຳລັງແຮງງານ ອັນສຳຄັນ ໃນການຂັບເຄື່ອນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ ໃນແຕ່ລະ ໄລຍະ.

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໃນນາມປະທານ ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອການພັດທະນາ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ (ຄຊພຊ) ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍສົມທົບແໜ້ນກັບໂຄງການພັດທະນາຂະ ແໜງການສຶກສາ ເພື່ອການຈ້າງງານ ຈະສືບຕໍ່ຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ປັບປຸງ ການຮຽນການສອນ, ນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ໃຫ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ນັກຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ ຂອງ ສປປ ລາວ ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ທັກສະ ທີ່ຈຳເປັນ ໃນການສືບຕໍ່ການສຶກສາຮຳຮຽນ ແລະ ການມີວຽກເຮັດງານທຳ ຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ບົດລາຍງານ ສະບັບນີ້ ຈະເປັນເອກະສານອ້າງອີງ ສະບັບໜຶ່ງ ເພື່ອເປັນແນວທາງ ໃຫ້ແກ່ບັນດາພາກສ່ວນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍສະເພາະໃນຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ກິລາ ແຕ່ຂັ້ນສູນກາງ ຮອດທ້ອງຖິ່ນ ລວມທັງຄູ່ຮ່ວມ ພັດທະນາ ໃນການວາງແຜນ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຮ່ວມມືກັນ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດແກ້ໄຂ ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ບັນລຸ ເປົ້າໝາຍ ຂອງການປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ໂດຍສະເພາະຂະແໜງມັດທະຍົມສຶກສາ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 29 ມິຖຸນາ 2023

ລັດຖະມົນຕີ

ປະທານ ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ
ເພື່ອການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ

ຄຳຂອບໃຈ

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈ ມາຍັງທຸກພາກສ່ວນ ຈາກກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ ແລະ ບັນດາກົມ, ສູນ, ສະຖາບັນ ພາຍໃນ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແຂວງ/ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ຄູອາຈານ ຈາກບັນດາ ໂຮງຮຽນ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມການສຳຫລວດ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການ, ການອໍານວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ, ໃຫ້ຄຳຄິດເຫັນ ແລະ ຄຳແນະນຳ ຕ່າງໆທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສຳຫລວດຕິດຕາມນຳຮອຍ ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ຕອນປາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນຄັ້ງນີ້. ພິເສດ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ໂດຍຜ່ານ ໂຄງການພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ເພື່ອການຈ້າງງານ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນດ້ານງົບປະມານ ໃນການຈັດຈ້າງຊ່ຽວຊານ, ຈັດກອງປະຊຸມຕ່າງໆ ລວມທັງການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໃນ 10 ແຂວງເປົ້າໝາຍ ພ້ອມທັງໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນຕັ້ງແຕ່ການລິເລີ່ມ ການອອກແບບການສຳຫລວດ ຈົນໄດ້ຮັບໝາກຜົນ ເປັນບົດລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບການສຳຫລວດຕິດຕາມນຳຮອຍ ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ຕອນປາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ສະບັບນີ້.

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ

ສາລະບານ

1.	ພາກສະໜີ	10
1.1.	ສະພາບຂອງ ສປປ ລາວ.....	10
1.2.	ຕະຫລາດແຮງງານໃນ ສປປ ລາວ	11
1.3.	ການພັດທະນາການສຶກສາໃນ ສປປ ລາວ	12
2.	ຈຸດປະສົງ ແລະ ວິທີການສຶກສາ.....	13
2.1.	ຈຸດປະສົງ.....	13
2.2.	ວິທີການສຶກສາ.....	14
2.3.	ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການສຳຫລວດ.....	15
3.	ສະພາບການຈ້າງງານໃນປະຈຸບັນຂອງນັກຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ	16
3.1.	ປະຫວັດການເຮັດວຽກ	17
3.2.	ສະຖານະພາບແຮງງານ ແລະ ການຈ້າງງານ.....	19
3.3.	ຊົ່ວໂມງເຮັດວຽກ ແລະ ຄ່າຈ້າງ.....	27
3.4.	ສະພາບການເຮັດວຽກ ແລະ ສະຫວັດດີການ	29
3.5.	ຫັກສະໃນການເຮັດວຽກ.....	30
3.6.	ການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ	32
4.	ການກຳນົດຄວາມສາມາດໃນການຈ້າງງານ	34
4.1.	ເພດ, ຊົນເຜົ່າ, ອາຍຸ, ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສ	35
4.2.	ຄວາມສາມາດດ້ານການສຶກສາ.....	36
4.3.	ຄຸນລັກສະນະຂອງຄົວເຮືອນ	37
4.4.	ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການສະໝັກວຽກ	39
5.	ການປະເມີນຜົນຂອງການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ-19 ຕໍ່ການມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ການສຶກສາ.....	40
5.1.	ຜົນກະທົບຕໍ່ການຈ້າງງານກ່ອນ ແລະ ຫຼັງຈາກໂລກລະບາດ.....	41
5.2.	ຜົນກະທົບຕໍ່ການສຶກສາທີ່ແຕກຕ່າງກັນກ່ອນ ແລະ ຫຼັງຈາກໂລກລະບາດ	42
6.	ບົດສະຫຼຸບ ແລະ ຂໍ້ສະໜິແນະ	42
6.1.	ສະຫຼຸບຜົນການຄົ້ນພົບຕົ້ນຕໍ	42
6.2.	ຂໍ້ສະໜິແນະ.....	46
	ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ A. ການສຳຫລວດ ແລະ ຂໍ້ມູນ.....	47
	ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ B. ວິທີການຄົ້ນຄວ້າ.....	52

Executive summary

The main objective of this analysis and survey is to be able to measure the results of secondary school graduates entering the labor market and continuing education. The specific objectives are: (i) to describe the employability and continuing education of those who have graduated from secondary education, (ii) to identify and analyze the determinants of the employability of the graduates, (iii) to identify and analyze the gaps in skills so that graduates can prepare themselves for higher education and employment, (iv) to assess the impact of the Covid-19 pandemic on education and employability, and (v) to provide policy recommendations for improving the employability and education of secondary school graduates.

This research aims to conduct a survey and analyze the data. The research methodology is divided into 2 parts: (i) measurement of employability and continuing education, and (ii) evaluation of the relationship between the determinants with employability and continuing education.

After the survey, the number of students who have been interviewed in both lower and upper secondary education from the academic year 2018/19 and 2019/2020 is 7,371 individuals. The results of this survey show that the percentage of information retrieval is at 81.7 percentage of the target. There are 47 percentage of upper secondary graduates and 53 percentage of lower secondary students. The number of male students is 49 percentage and female students is 51 percentage, the number of students who graduated in the 2018/2019 school year is 43 percentage, making the number of students who graduated from the 2019/2020 school year to 57 percentage. Lao-Tai ethnic group makes up of 66 percentage.

The results of the survey allow us to conclude that the rate of continuing education from lower secondary education to upper secondary education is 78.1 percent, with a ratio of 80.1 percent for males and 76.2 percent for females. The percentage of lower secondary graduates who do not continue to upper secondary education but continue to study for vocational education is 1.6 percent, and divided into the percentage of males of 1.1 percent and females of 2.0 percent. The rate of upper secondary graduates who continue vocational education is 45.3 percent of students, and 40.9 percent of males and 49.3 percent of females. Also, the ratio of non-agricultural employee to total worker is 46.1 percent, and the ratio for males is 31.9 percent and for females is 63.0 percent.

The results shows that getting a job through a friend's recommendation has a ratio of 31.7 percentage, relatives of 31.5 percentage, starting your own business of 9.5 percentage, private employment agency of 9.0 percentage, the Internet of 6.9 percentage, contacting the employer directly of 3.1 percentage, the employer has contacted you of 2.9 percentage, others of 2.6 percentage, public employment agencies of 1.6 percentage, newspapers of 0.4 percentage, advertising of 0.4 percentage, completed an internship of 0.2 percentage and the professional office of the school of 0.2 percentage.

The labor force status shows that 81 percentage are out of the labor force, 14 percentage are employed and 5 percentage are unemployed. This makes the labor force participation rate of 19.0 percentage and unemployment rate of 25.4 percentage. In the employed group, there are 37 percentage who are not fully employed. The results of the survey show that there are

many students who are not looking for a job. The most common reason for not finding a job is that the family asks them to stay at home with a share of 22.1 percentage, followed by a waiting for continuing education of 21.4 percentage, students of 21.4 percentage, etc. The employment status of upper secondary graduates and non-continuing graduates who have contributed to work for the family (business or agriculture) has a ratio of 20.5 percentage, and those who work for themselves have a ratio of 8.7 percentage, employers of their own companies have a ratio of 3.8 percentage and paid employees have a ratio of 67.0 percentage. For the employment status of upper secondary students who contributed to work for the family (business or agriculture) with a percentage of 45.1 percentage, those who work for themselves with a percentage of 18.4 percentage, employers of their own companies with a percentage of 5.1 percentage and employees who receive wages with a percentage of 31.4 percentage.

The most common occupation is as workers in agriculture, fisheries and forestry with a ratio of 26.29 percentage, sellers of 20.97 percentage, workers in mining, construction, production and transportation of 14.4 percentage, kitchen helpers and preparing food of 8.61 percentage, etc. The economic sector that has the highest employment is the wholesale, retail, vehicle repair with a ratio of 26.6 percentage; agriculture of 26.2 percentage; accommodation and restaurant of 17.5 percentage; construction of 9.3 percentage; textiles, clothing, shoes and leather goods of 5.0 percentage; other manufacturing industries of 3.6 percentage; other services of 3.4 percentage; transportation and storage of 2.7 percentage, and others.

Some graduates' employment is time-related underemployment. A less than 12 months employment has a share of 36.0 percentage, and a 12 months employment of 64 percentage. For number of working days, a less than 20 working days per month has a share of 18 percentage, 20-26 days of 32 percentage, and more than 26 days has a share of 50 percentage. In addition, a less than 8 working hours per day has a share of 22 percentage, 8 hours of 47 percentage and more than 8 hours working days of 31 percentage.

For the form of payment, the share of seasonal payment is 12.2 percentage, the monthly is 48.6 percentage, the 15-days payment is 6.8 percentage, the weekly is 3.0 percentage, the daily is 26.9 percentage and the hourly payment is 2.4 percentage. Also, the different payment shows different wage level. The weekly wage is 1,366,818 LAK, the 15-days wage is 1,814,706 LAK, and the monthly wage is 2,059,015 LAK.

To observe a lack of skills for graduates entering labor market, we compare the need for skills at work with learning skills from school. The results show that the most demanded skills comparing to skills obtained from school are following: "computer and ICT", "work management skills", "professional skills", "problem solving and decision-making", "English and foreign languages", "innovation and creativeness", "communication", "self-confidence", "coordination and teamwork", "self-development", and "work under high pressure".

There are 78.1 percentage of lower secondary education graduates continuing to upper secondary education and among those who did not continue to upper secondary continue TVET at 7.0 percentage. For the secondary education graduates, 45.3 percentage of them continue to study. The fields of study are in order as: business administration (19.9

percentage), engineering (14.1 percentage), literature (9.0 percentage), ICT (7.7 percentage), etc.

An analysis of determinants on the employability shows a certain level of effect. For gender, male graduates have a higher labor market participation rate than female graduates by 20.5 percentage and 17.9 percentage respectively. In addition, male employed rate is also higher than female rate by 16.0 percentage comparing to 12.7 percentage. For the unemployment rate, we can calculate by taking the ratio of unemployed to the total labor which shows that the employment rate for males is 21.9 percentage and for females is 29.3 percentage. For different ethnic groups, it can be seen that the Mon-Khmer ethnic group has a high labor market participation rate of up to 21.6 percentage, Lao-Tai ethnic group of 26.7 percentage and the Hmong-Lu-Mien ethnic group with 21.6 percentage. The ratio of ethnic groups is close to each other. The division between urban and rural areas also shows different levels of employment, with the rate of entering the labor market of students in urban areas as 18.5 percentage, which is close to the rural with road areas of 20.5 percentage; but the rate of rural without road is low at 13.3 percentage. For the provinces, the northern region has a labor market participation rate of 23.6 percentage, when the central and southern regions have a rate of 19.1 percentage and 11.8 percentage respectively.

The household characteristics such as a number of siblings and the head of household education are important factor. The group with the lowest number of siblings has a low labor participation rate of 16.5 percentage, then the rate increases as the number of siblings increased. The higher educational level of head of household lowers the labor participation rate of graduates, and the labor participation rate of graduates with uneducated head of household is 21.7 percentage.

The ability to apply for a job has a high impact on entering the labor market. The ability to write resumes shows the higher labor participation rate of 29.5 percentage comparing to 21.3 percentage. Also, an ability on job search increases the rate of labor participation to 30.3 percentage compared to 19.2 percentage. Finally, knowing where to apply for a job will increase the chance of entering the labor market by 31.9 percentage, which is higher than those who do not know, with a rate of 19.0 percentage.

For the effect of Covid, 86.4 percentage of graduates, mention that they experienced difficulty continuing education. Also, 28.3 percentage and 31.1 percentage of them state to have an impact from the Covid pandemic on job searching and employment.

Policy recommendations

From the results of the study, we can summarize the policy recommendations as follows:

Recommendation 1: Job search skills are important for employability, so there is a need to promote job search skills to increase their employment rate.

Recommendation 2: Getting a job that comes from the support of schools or government organizations is still low, the education sector and related sectors must organize units that facilitate students on the knowledge of job searching.

Recommendation 3: Most of the students still prefer occupations that have low recruitment rate and low economical involvement such as the military and police, so there is a need to create an understanding of the returns and the importance of other economical occupations.

Recommendation 4: Labor participation rate and continuing education are different among gender, ethnicity, and residency; so, it is necessary to create specific supports for the disadvantaged groups.

Recommendation 5: Some skills to enter the labor market are still inadequately taught, making it necessary to provide the necessary skills to use ICT, foreign languages, and various technical skills.

Recommendation 6: Some employed graduates are time-related underemployment and still need to work more, so it is necessary to publish more vacancy and labor market information.

1. ພາກສະເໜີ

1.1. ສະພາບລວມຂອງ ສປປ ລາວ

ສປປ ລາວ ຕັ້ງຢູ່ໃຈກາງຂອງພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້, ມີຊາຍແດນຕິດກັບ 5 ປະເທດ, ມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 238,000 ກິໂລຕາແມັດ. ສປປ ລາວ ຖືເປັນປະເທດໜຶ່ງທີ່ມີສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເມືອງ ເຮັດໃຫ້ມີອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວທາງເສດຖະກິດໃນລະດັບດີ. ເຖິງແນວໃດກໍຕາມ, ພາຍຫຼັງການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ-19 ເຮັດໃຫ້ອັດຕາການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດຫຼຸດລົງ. ໃນປີ 2021, ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ (GDP) ໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວໃນລະດັບພຽງແຕ່ 3.5 ສ່ວນຮ້ອຍ (ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, 2022)¹. ນອກຈາກນີ້, ພົນລະເມືອງທັງໝົດຂອງ ສປປ ລາວ ໃນປີ 2021 ມີຈຳນວນ 7,3 ລ້ານຄົນ ໃນນັ້ນເພດ ຍິງມີ 3,6 ລ້ານຄົນ, ອັດຕາການເຕີບໂຕສະເລ່ຍຕໍ່ປີ 1.4 ສ່ວນຮ້ອຍ (ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, 2023)². ພົນລະເມືອງ ທີ່ຢູ່ໃນເກນອາຍຸກຳລັງແຮງງານ (15 ປີຂຶ້ນໄປ) ມີຈຳນວນ 4,758,031 ຄົນ; ພົນລະເມືອງທີ່ມີອາຍຸລະຫວ່າງ 15-24 ປີ ມີຈຳນວນ 1,284,000 ຄົນ (ຍິງ 660,000 ຄົນ) ຫຼື ປະມານ 27 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງກຳລັງແຮງງານທັງໝົດ (ການສຳຫລວດແຮງງານ 2017). ມັນສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ສປປ ລາວ ມີໂຄງປະກອບປະຊາກອນໜຸ່ມຈຳນວນຫລາຍ, ຊຶ່ງກຸ່ມປະຊາກອນເຫລົ່ານີ້ ຈະກາຍເປັນກຳລັງແຮງງານ ເພື່ອຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດຕາມທິດການຫັນໄປສູ່ອຸດສະຫະກຳທັນສະໄໝ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງຕາມທິດສີຂຽວ.

ຍ້ອນເຫັນໄດ້ໂອກາດຄືດັ່ງກ່າວມານີ້, ພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ຈຶ່ງຖືເອົາການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດເປັນບຸລິມະສິດຕົ້ນຕໍ ແລະ ເປັນຍຸດທະສາດໃນຂະບວນການສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ, ໂດຍຖືເອົາການປັບປຸງຄຸນນະພາບການສຶກສາເປັນເຄື່ອງມື ໃນການກຽມຄວາມພ້ອມໃຫ້ແກ່ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ເພື່ອເຂົ້າສູ່ຕະຫລາດແຮງງານ. ໃນນັ້ນ, ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມແມ່ນໄດ້ຮັບການເອົາໃສ່ຈາກທຸກພາກສ່ວນ ໂດຍຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມໄດ້ສຸມງົບປະມານເຂົ້າໃສ່ການປັບປຸງຫຼັກສູດ, ຝຶກອົບຮົມຄູສອນ ແລະ ປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຕ່າງໆ. ການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ໄດ້ຖືກກຳນົດເປັນການສຶກສາພາກບັງຄັບ (ອີງໃສ່ກົດໝາຍການສຶກສາ ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015). ໃນສົກປີ 2019-2020, ອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ບັນລຸໄດ້ 83.3 ສ່ວນຮ້ອຍ ດ້ວຍດັດຊະນີຄວາມເທົ່າທຽມທາງເພດ ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 0.98. ໃນຂະນະທີ່ການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍ ກໍມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງສູງ ເຫັນໄດ້ຈາກຈຳນວນນັກຮຽນເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍ ບັນລຸໄດ້ 54.8 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 2020.

ເຖິງແມ່ນວ່າການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງດີຂຶ້ນ, ແຕ່ກໍຍັງມີສິ່ງທ້າທາຍໃນພັດທະນາການສຶກສາ ໂດຍໄດ້ສະແດງອອກຜ່ານອັດຕາການຮຽນຕໍ່ໃນລະດັບຕ່າງໆ ມີທ່າອ່ຽງຫຼຸດລົງ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງການຮຽນກໍຍັງບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງກັບຕະຫລາດແຮງງານໄດ້ດີ ຊຶ່ງໄດ້ສະແດງອອກໃນອັດຕາການວ່າງງານໃນໄວໜຸ່ມ ມີລະດັບສູງ. ສິ່ງທ້າທາຍເຫຼົ່ານີ້ ຍັງກວມເອົາການເຊື່ອມໂຍງກັນລະຫວ່າງຈຸດທິການສຶກສາ ແລະ ທັກສະທີ່ເປັນທີ່ຕ້ອງການຂອງຕະຫລາດແຮງງານ ຍັງບໍ່ທັນສອດຄ່ອງກັນເທົ່າທີ່ຄວນ. ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ກິລາ ປີ 2021-2025 ແມ່ນເນັ້ນໃສ່ການປັບປຸງຜົນການຮຽນ ຂອງນັກຮຽນໃນທຸກລະດັບ ນັບແຕ່ຊັ້ນອະນຸບານ ຈົນຮອດການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໂດຍສະເພາະບັນດາທັກສະທີ່ຈຳເປັນໃນ ສະຕະວັດທີ 21. ນອກຈາກນັ້ນ, ກໍຕ້ອງໄດ້ມີການປັບປຸງຫຼັກສູດ ແລະ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຮຽນ-ການສອນ ພ້ອມທັງ ເພີ່ມຈຳນວນຄູ ແລະ ຜູ້ອຳນວຍການໂຮງຮຽນ ທີ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃນແຕ່ລະໂຮງຮຽນ ໃຫ້ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

¹ ສະພາບເສດຖະກິດມະຫາພາກ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະ 6 ເດືອນຕົ້ນປີ 2022

² ຖານຂໍ້ມູນຈາກເວບໄຊ ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ເຂົ້າເມື່ອເດືອນ ມັງກອນ 2023

1.2. ຕະຫລາດແຮງງານໃນ ສປປ ລາວ

ສປປ ລາວ ຍັງມີແຮງງານຈຳນວນຫລາຍ ທີ່ເປັນແຮງງານບົ່ມຊ້ອນ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ, ຊຶ່ງຄາດຄະເນຈຳນວນແຮງງານບົ່ມຊ້ອນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນມີຫລາຍກວ່າ 4 ແສນຄົນ (ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, 2018)³. ໃນນັ້ນມີຫລາຍສາຍເຫດທີ່ພາໃຫ້ເກີດມີການໃຊ້ແຮງງານບໍ່ເຕັມສ່ວນ ຄື: ແຮງງານແມ່ນຂາດຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຕໍາແໜ່ງງານວ່າງ ແລະ ທັກສະທີ່ເປັນທີ່ຕ້ອງການຂອງຕະຫລາດແຮງງານ ຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ ເນື່ອງຈາກການຂະຫຍາຍການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນແມ່ນມີໜ້ອຍ, ເຮັດໃຫ້ເກີດການຈ້າງງານໃນອັດຕາທີ່ຕໍ່າ ແລະ ການປ່ຽນແປງຂອງໂຄງສ້າງກຳລັງແຮງງານ ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການຊົມໃຊ້ແຮງງານ. ນອກຈາກນັ້ນ, ການສົ່ງເສີມການຈ້າງງານ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງບໍລິການການຈ້າງງານ ຍັງຢູ່ໃນຈັງຫວະຊັກຊ້າ, ຂອດການກວດກາແຮງງານຕ່າງປະເທດ ແລະ ອາຊີບສະຫງວນສໍາລັບແຮງງານພາຍໃນ ຍັງຂາດການຄຸ້ມຄອງຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງດ້ານຄ່າຈ້າງລະຫວ່າງຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ ເປັນປັດໃຈ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ການພັດທະນາແຮງງານ ແລະ ຜະລິດຕະພາບແຮງງານ. ໃນປີ 2022, ກຳລັງແຮງງານທີ່ມີຄວາມຮູ້ພື້ນຖານ ຫຼື ຕໍ່າກວ່າກວມເອົາ 77.0 ສ່ວນຮ້ອຍ, ອັດຕາການວ່າງງານ ແມ່ນເພີ່ມສູງຂຶ້ນເຖິງ 20.0 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນທົ່ວປະເທດ. ໃນນັ້ນແຮງງານຂອງຂະແໜງກະສິກຳກວມເອົາ 39.5 ສ່ວນຮ້ອຍ, ອຸດສາຫະກຳ 16.8 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ບໍລິການ 43.7 ສ່ວນຮ້ອຍ. ອັດຕາການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງແຮງງານແມ່ນຍັງຕໍ່າ ເມື່ອສຶມທຽບກັບປະຊາກອນໃນເກນອາຍຸອອກແຮງງານ (ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, 2023)⁴.

ການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດ COVID-19 ກໍ່ໃຫ້ເກີດສະພາບເສດຖະກິດໂລກຕົກຕໍ່າ. ເສດຖະກິດໄດ້ປະເຊີນກັບຄວາມອ່ອນແອດ້ານໂຄງສ້າງທີ່ຍາວນານ, ດັ່ງນັ້ນ ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ ແມ່ນໄດ້ຫຼຸດລົງ ແລະ ສົ່ງຜົນກະທົບທາງດ້ານການຈ້າງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຢ່າງຮ້າຍແຮງ. ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຂະແໜງການທີ່ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ແມ່ນເຊື່ອມໂຍງກັບຕ່ອງໂສ້ການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມຂອງພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ. ຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ, ຊຶ່ງກວມເອົາປະມານ 11 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງການຈ້າງງານທັງໝົດ, ລວມທັງ ການບໍລິການຂົນສົ່ງ, ຮ້ານອາຫານ ແລະ ທີ່ພັກແຮມ ແລະ ການຂາຍຍົກ-ຂາຍຍ່ອຍ ກໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຢ່າງຮຸນແຮງ ເນື່ອງຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວຈາກຕ່າງປະເທດ ແລະ ພາຍໃນໄດ້ຫຼຸດລົງ. ທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ແມ່ນມີຄວາມສ່ຽງ ໂດຍສະເພາະໃນສະພາບວິກິດການໃນປະຈຸບັນ. ການຢຸດຊະງັກຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຊັກຊ້າ ໃນການຂົນສົ່ງວັດຖຸດິບ ເພື່ອປ້ອນອຸດສະຫະກຳ, ການຜະລິດທີ່ສົ່ງອອກ ແລະ ຂະແໜງການກໍ່ສ້າງ. ອຸດສາຫະກຳ ທີ່ສົ່ງອອກຕ່າງປະເທດກໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຢ່າງຫລວງຫລາຍຍ້ອນຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກທີ່ຫຼຸດລົງ⁵. ການລະບາດໄດ້ເຮັດກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການມີວຽກເຮັດວຽກງານທຳ້າງຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຢູ່ນອກ ສປປ ລາວ. ແຮງງານລາວ ທີ່ໄປເຮັດວຽກຢູ່ປະເທດໃກ້ຄຽງຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ໄດ້ຕົກເປັນຜູ້ວ່າງງານ ແລະ ຫລາຍກວ່າ 2 ແສນຄົນທີ່ຖືກສົ່ງກັບຄືນ ສປປ ລາວ. ຕັ້ງແຕ່ເດືອນມີນາ ຫາ ກໍລະກົດ 2020, ຄົວເຮືອນແມ່ນໄດ້ຮັບເງິນສົ່ງກັບຈາກແຫຼ່ງພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຕ່າງປະເທດຫຼຸດລົງ 58.0 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ 54.0 ສ່ວນຮ້ອຍ ຕາມລຳດັບ. ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກຈ້າງງານໃນທ້ອງຖິ່ນ, ປະມານ 13.0 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງແຮງງານທີ່ຖືກຈ້າງງານ ກ່ອນການແຜ່ລະບາດໄດ້ສູນເສຍວຽກຂອງພວກເຂົາ ເຮັດໃຫ້ອັດຕາການວ່າງງານສູງກວ່າ 25.0 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 2020.

ອົງການແຮງງານສາກົນ (ILO) ໄດ້ລາຍງານວ່າ ການແຜ່ລະບາດຂອງ ໂຄວິດ-19 ໄດ້ສ້າງຜົນກະທົບໃຫ້ແກ່ຕະຫລາດແຮງງານຢ່າງຫລວງຫລາຍ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມບໍ່ສົມດຸນໃນການຈ້າງງານຂອງໄວໜຸ່ມ. ຄວາມບອບບາງທີ່ມີມາກ່ອນຂອງໄວໜຸ່ມ ໃນຕະຫລາດແຮງງານແມ່ນມີຄວາມຮ້າຍແຮງຂຶ້ນ, ມີຜົນສະທ້ອນທາງລົບຕໍ່ຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບ. ວິກິດການໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ກຸ່ມເປົ້າໝາຍໃນສາມດ້ານ, ໄວໜຸ່ມແມ່ນກຳລັງ

³ ບົດລາຍງານການສຳຫລວດກຳລັງແຮງງານຄັ້ງທີ 2 ປີ 2017.

⁴ ຮ່າງບົດລາຍງານສຳຫລວດກຳລັງແຮງງານຄັ້ງທີ 3 ປີ 2022.

⁵ <http://pubdocs.worldbank.org/en/795311589971908248/Lao-LEM-Main-Findings-Final-20-May-2020.pdf>

ປະສົບກັບ: ການຢຸດສະງັກຂອງວຽກງານເນື່ອງຈາກການຫຼຸດຊົ່ວໂມງການເຮັດວຽກ ແລະ ການເຊົາຈ້າງ, ຜົນກະທົບຂອງການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ຂອງນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ, ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຫັນປ່ຽນຈາກການຮຽນໄປສູ່ການເຮັດວຽກ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍວຽກ. ວິກິດການດັ່ງກ່າວຈະສົ່ງຜົນກະທົບແຕກຕ່າງກັນຕໍ່ຊາວໜຸ່ມ ອີງຕາມສະຖານະການໃນຕະຫລາດແຮງງານ. ຂອບເຂດຂອງຜົນກະທົບ ແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມຍິນຍາວຂອງວິກິດການ, ທາງເລືອກຂອງລັດຖະບານໃນການຟື້ນຟູເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງສະຖາບັນຕ່າງໆ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການຕ່າງໆ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.⁶

1.3. ການພັດທະນາການສຶກສາໃນ ສປປ ລາວ

ພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ໄດ້ຖືເອົາວຽກງານການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ກໍຄືວຽກງານການສຶກສາ ເປັນບຸລິມະສິດຕົ້ນຕໍ ເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ມີໂອກາດເຂົ້າເຖິງການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ທົ່ວເຖິງ; ໃນໄລຍະການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ-19 ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຫັນຄວາມຈຳເປັນໃນການປັບປຸງລະບົບການສຶກສາ ຊຶ່ງມັນໄດ້ຊື່ໃຫ້ເຫັນ ບັນຫາໃນການສຶກສາທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການປະລະການຮຽນຂອງນັກຮຽນ, ຄວາມພ້ອມຂອງຄູສອນໃນການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝເຂົ້າໃນການຮຽນການສອນ, ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພໍ່ແມ່ຜູ້ປົກຄອງ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຈັດການຮຽນ-ການສອນຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ.

ລັດຖະບານລາວ ໄດ້ໃຫ້ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ໃນການແກ້ໄຂການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ ຊຶ່ງເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ສະແດງອອກຄື: ການກຳນົດນະໂຍບາຍທີ່ສອດຄ່ອງ; ການຂະຫຍາຍການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ ໂດຍໃຫ້ບຸລິມະສິດ ຢ່າງໜ້ອຍສຸດໃຫ້ເດັກໄດ້ຮຽນການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ ໜຶ່ງປີກ່ອນເຂົ້າຮຽນຊັ້ນປະຖົມ; ສົ່ງເສີມຄຸນນະພາບຂອງການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ ດ້ວຍການປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງຫຼັກສູດ ແລະ ມາດຕະຖານຂອງການໃຫ້ບໍລິການການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ; ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຄູສອນການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນໃຫ້ເປັນມືອາຊີບ; ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ຊຸມຊົນ ແລະ ພໍ່ແມ່ຜູ້ປົກຄອງໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມຫລາຍຂຶ້ນໃນວຽກງານການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ ໂດຍສະເພາະຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ.

ໃນໄລຍະ 5 ປີ ຜ່ານມາ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໄດ້ກຳນົດນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນງານຈຸດສຸມຕ່າງໆ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດໃນຫລາຍດ້ານເຊັ່ນ: ວຽກງານມັດທະຍົມສຶກສາ ໄດ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານປະລິມານຫລາຍສົມຄວນ, ຈຳນວນໂຮງຮຽນມັດທະຍົມໃນທົ່ວປະເທດເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 1.651 ແຫ່ງໃນສົກປີ 2015 -2016 ເປັນ 1,816 ແຫ່ງ ໃນສົກປີ 2019-2020. ໃນສົກປີ 2015 -2016 ອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 82.2 ສ່ວນຮ້ອຍ ເປັນ 83.3 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນສົກປີ 2019-2020, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 47.8 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນສົກປີ 2015-2016 ເປັນ 54.8 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນສົກປີ 2019-2020. ດັດສະນີຄວາມສະເໝີພາບຍິງຊາຍໃນຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ຢູ່ທີ່ 0.97. ຄຽງຄູ່ກັບຜົນສຳເລັດ, ກໍຍັງມີສິ່ງທ້າທາຍ ທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດໂດຍລວມ; ອັດຕາປະລະຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 9.5 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 2019 ມາເປັນ 10.3 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 2020. ໂດຍສະເພາະເມື່ອທຽບໃສ່ຂັ້ນເມືອງມີເຖິງ 116 ເມືອງ ທີ່ອັດຕາປະລະຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ຍັງສູງກວ່າຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້ 7.5 ສ່ວນຮ້ອຍ (ຄາດໝາຍປີ 2020). ສາຍເຫດຂອງການປະລະມິດັ່ງນີ້: ຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ການເປັນເຈົ້າການຂອງຜູ້ດູແລເດັກ, ຄູສອນ, ແລະ ຜູ້ອຳນວຍການໂຮງຮຽນ ຍັງບໍ່ທັນສູງເທົ່າທີ່ຄວນ. ທັງນີ້, ຍ້ອນການຂາດການຝຶກອົບຮົມທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ

⁶ Tackling the COVID-19 youth employment crisis in Asia and the Pacific: International Labor Organization, Bangkok (Thailand), and Asian Development Bank, Manila (Philippines), 2020 https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---asia/---ro-bangkok/documents/publication/wcms_753369.pdf

ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງໂຮງຮຽນ ທີ່ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການ; ຄຸນນະພາບການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມຍັງຕໍ່າ ໂດຍສະເພາະທັກສະການອ່ານ, ການຂຽນພາສາລາວ ແລະ ທັກສະການຄິດໄລ່ເລກພື້ນຖານ ຍັງເປັນບັນຫາທີ່ຕ້ອງໄດ້ສືບຕໍ່ແກ້ໄຂ; ລະບົບການປະເມີນຄຸສອນຍັງບໍ່ໄດ້ຖືເອົາຜົນການປະເມີນການຮຽນຂອງນັກຮຽນທີ່ຄຸສິດສອນ ເປັນເງື່ອນໄຂສໍາຄັນ; ບັນຫາການຮຽນຈົບແລ້ວບໍ່ມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ການຫຼຸດລົງຂອງໂກ້ຕໍ່າລັດຖະກອນ ກໍເປັນສາເຫດໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນບໍ່ໄປຮຽນຕໍ່; ໂຮງຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍ ຕັ້ງຢູ່ຫ່າງໄກຈາກກຸ່ມບ້ານ ເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນຢູ່ໃນຄອບຄົວທຸກຍາກບໍ່ສາມາດໄປຮຽນໄດ້ຍ້ອນຂາດທໍ່ພັກ ແລະ ຂາດທຶນການສຶກສາ.

ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ໃນຕໍ່ໜ້າ ແມ່ນຈະສຸມໃສ່ການພັດທະນາຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ແລະ ຄຸນສົມບັດສິນທຳ ແລະ ທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງ ເພື່ອສ້າງຄວາມພ້ອມໃຫ້ນັກຮຽນໃນການເຂົ້າສູ່ຕະຫລາດແຮງງານ ແລະ/ຫຼື ຮຽນຕໍ່ ໃນລະດັບທີ່ສູງຂຶ້ນ. ອີກດ້ານໜຶ່ງ, ມັນມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດໃຫ້ກຳລັງແຮງງານສາມາດຕອບສະໜອງ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫລາດແຮງງານ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາສາມາດປະກອບສ່ວນໄດ້ຫລາຍຂຶ້ນ ໃນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ກໍຄືກັນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

2. ຈຸດປະສົງ ແລະ ວິທີການສຶກສາ

2.1. ຈຸດປະສົງ

ຈຸດປະສົງລວມຂອງການສໍາຫລວດນີ້ ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ສາມາດວັດແທກຜົນໄດ້ຮັບຂອງ ໂຄງການພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາເພື່ອການຈ້າງງານ (EESDP) ໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ມັນມີຄວາມຈຳເປັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສໍາຫລວດທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ຂອງນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບໃນປີ 2019 (ກ່ອນ COVID) ແລະ ປີ 2020 (ລະຫວ່າງ COVID) ເພື່ອກຳນົດຂໍ້ມູນປີຖານ, ແລະ ຂໍ້ມູນຂອງນັກຮຽນ ທີ່ຮຽນຈົບໃນປີ 2024 ຈະແມ່ນການປະເມີນຜົນໄດ້ຮັບຫຼັງໂຄງການສິ້ນສຸດ.

ຜົນຂອງການສໍາຫລວດຈະສະໜອງຂໍ້ມູນປີຖານ ໃຫ້ກັບຕົວຊີ້ບອກຜົນໄດ້ຮັບຂອງໂຄງການ EESDP. ຕົວຊີ້ບອກ ຕໍ່ໄປນີ້ ຈະຖືກປະເມີນຜົນ: ພາຍໃນກາງປີ 2025, ອັດຕາສ່ວນຂອງເພດຍິງ ແລະ ເພດຊາຍ ໃນ (ກ) ຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ (ຂ) ຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບມັດທະຍົມຕອນປາຍ ເຂົ້າສຶກສາຕໍ່, ຝຶກອົບຮົມ ແລະ/ຫຼື ມີວຽກເຮັດງານທຳ ໃນຂະແໜງການທີ່ບໍ່ແມ່ນກະສິກຳ ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ.

ຈຸດປະສົງສະເພາະ:

1. ເພື່ອອະທິບາຍເຖິງຄວາມສາມາດໃນການມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ການສືບຕໍ່ການສຶກສາຂອງຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບຈາກຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ;
2. ເພື່ອລະບຸ ແລະ ວິເຄາະ ຕົວກຳນົດ ຂອງຄວາມສາມາດໃນການມີວຽກເຮັດງານທຳ ຂອງຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ;
3. ເພື່ອລະບຸ ແລະ ວິເຄາະ ຊ່ອງຫວ່າງຂອງທັກສະຕ່າງໆ ເພື່ອພວກເຂົາເຈົ້າ ຈະສາມາດກະກຽມ ສໍາລັບການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ການຈ້າງງານ;
4. ເພື່ອປະເມີນຜົນກະທົບຂອງ ການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດ Covid-19 ຕໍ່ກັບຄວາມສາມາດໃນການມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ການສືບຕໍ່ການສຶກສາ ຂອງຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ;
5. ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ສະເໜີແນະ ທາງດ້ານນະໂຍບາຍ ສໍາລັບການປັບປຸງ ຄວາມສາມາດໃນການມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ການສືບຕໍ່ການສຶກສາ ຂອງຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ.

2.2. ວິທີການສຶກສາ

ໃນການຄົ້ນຄວ້າແມ່ນໄດ້ລວມການສຳຫລວດ ແລະ ການສຶກສາຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ລົງສຳພາດຕົວຈິງ. ຂໍ້ມູນວິທີການສຳຫລວດ, ຈຳນວນຕົວຢ່າງ, ການເລືອກຕົວຢ່າງ, ແລະ ອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສຳຫລວດ ແມ່ນໄດ້ອະທິບາຍລະອຽດຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ກ. ໂດຍວິທີການກຳນົດຈຳນວນຕົວຢ່າງ ແລະ ການເລືອກຕົວຢ່າງແມ່ນແມ່ນມີ 4 ຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:

- ການກຳນົດແຂວງ ແລະ ເມືອງເປົ້າໝາຍ: ການກຳນົດແຂວງ ແລະ ເມືອງແມ່ນໄດ້ອີງຈາກ 2 ເງື່ອນໄຂຊຶ່ງໄດ້ແບ່ງແຂວງ ແລະ ເມືອງເປົ້າໝາຍ ຕາມ: (1) ການເປັນເມືອງທີ່ໄດ້ຮັບໂຄງການ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບໂຄງການ ແລະ (2) ການເປັນເມືອງທີ່ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ຕົວເມືອງ ໂດຍອີງຈາກການລະບຸຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;
- ການກຳນົດຈຳນວນນັກຮຽນແມ່ນນຳໃຊ້ຫຼັກການທາງສະຖິຕິເພື່ອຄັດເລືອກນັກຮຽນຈາກປະຊາກອນນັກຮຽນທັງໝົດ ເພື່ອເປັນຕົວແທນລະດັບແຂວງ;
- ການເລືອກໂຮງຮຽນແມ່ນອີງຈາກການເລືອກຮູບແບບສຸ່ມ ຊຶ່ງໄດ້ນຳໃຊ້ລະບົບອັດຕະໂນມັດ ເປັນວິທີການເລືອກ;
- ການລະບຸນັກຮຽນແມ່ນຂຶ້ນກັບຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ຈົບ, ຖ້າຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ຈົບມີຈຳນວນຕໍ່າກວ່າປະລິມານເປົ້າໝາຍ ແມ່ນໄດ້ເລືອກເອົາຈຳນວນນັກຮຽນທັງໝົດ, ແຕ່ຖ້າຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບມີຈຳນວນທີ່ໜ້ອຍກວ່າຈຳນວນກຳນົດ ແມ່ນໃຫ້ເລືອກນັກຮຽນແບບສຸ່ມຈາກລາຍຊື່ນັກຮຽນທີ່ຈົບທັງໝົດ.

ຂໍ້ມູນຈາກການສຳຫລວດດັ່ງກ່າວແມ່ນຖືກນຳໃຊ້ໃນການອະທິບາຍ ໂດຍແບ່ງເປັນ 2 ພາກ: (ກ) ການວັດແທກຄວາມສາມາດໃນການມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ (ຂ) ການປະເມີນຄວາມສຳພັນຂອງຕົວກຳນົດຄວາມສາມາດການມີວຽກເຮັດງານທຳ. ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຜົນໄດ້ຮັບທາງດ້ານຄວາມສາມາດໃນການມີວຽກເຮັດງານທຳ, ການສຳຫລວດນີ້ຈະທົດສອບຄວາມສຳພັນ ລະຫວ່າງຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ຕົວກຳນົດຕ່າງໆ. ຕົວກຳນົດຈະແບ່ງອອກເປັນ ຄຸນລັກສະນະຂອງໄວໜຸ່ມ ແລະ ຄຸນລັກສະນະຂອງຄົວເຮືອນ. ເປົ້າໝາຍຜົນໄດ້ຮັບ ຂອງຄວາມສາມາດໃນການມີວຽກເຮັດງານທຳ ໃນບົດຄົ້ນຄວ້ານີ້ ສະແດງໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຂ ວິທີການສຶກສາ.

2.3. ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການສຳຫລວດ

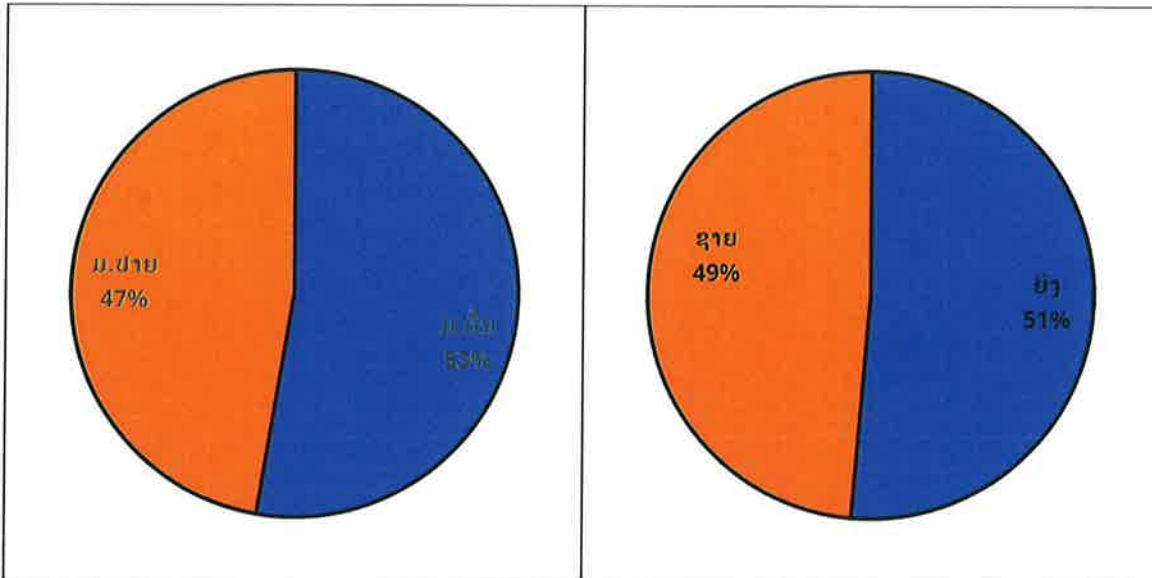
ຕາມເປົ້າໝາຍການສຳຫລວດແມ່ນມີຈຳນວນຕົວຢ່າງເປົ້າໝາຍຢູ່ 8,500 ຄົນ. ຫຼັງຈາກການລົງສຳຫລວດຕົວຈິງມີຈຳນວນນັກສຶກສາ ທີ່ໄດ້ຖືກສຳພາດ ລວມທັງຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ມັດທະຍົມຕອນປາຍ ທີ່ຮຽນຈົບໃນສົກຮຽນ 2018/19 ແລະ 2019/2020 ໃນ 10 ແຂວງ ທັງໝົດເປັນຈຳນວນ 7,371 ຄົນ. ຜົນການສຳຫລວດນີ້ ເຮັດໃຫ້ເຫັນວ່າອັດຕາສ່ວນການໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຄົນ ແມ່ນຢູ່ທີ່ 81.7 ສ່ວນຮ້ອຍ . ອັດຕາດັ່ງກ່າວແມ່ນຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້ ຊຶ່ງມີຈຳນວນສູງກວ່າອັດຕາຄາດໝາຍທີ່ກຳນົດໄວ້ຢູ່ທີ່ 60 ສ່ວນຮ້ອຍ. ຜົນການສຳຫລວດໄດ້ປະກອບເອົາກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ຫລາກຫລາຍ ຊຶ່ງໄດ້ສະແດງໃນຮູບ 2.1. ມີຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍ ກວມອັດຕາສ່ວນ 47 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ນັກຮຽນທີ່ຈົບຈາກມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ກວມເອົາ 53 ສ່ວນຮ້ອຍ. ໃນນີ້, ຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ເປັນເພດຊາຍ ແລະ ເພດຍິງ ກໍມີອັດຕາສ່ວນທີ່ໃກ້ຄຽງກັນ ໂດຍນັກຮຽນເພດຊາຍແມ່ນຢູ່ທີ່ 49 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ເພດຍິງແມ່ນ 51 ສ່ວນຮ້ອຍ. ນອກຈາກນີ້ຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບໃນສົກຮຽນ 2018/19 ແມ່ນ 43 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ຈົບຈາກສົກຮຽນ 2019/20 ແມ່ນ 57 ສ່ວນຮ້ອຍ. ສຳລັບຊົນເຜົ່າຂອງນັກຮຽນ, ກຸ່ມຊົນເຜົ່າລາວ-ໄຕ ກວມເອົາເປັນຈຳນວນສູງເຖິງ 66 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ຕາມມາດ້ວຍນັກຮຽນກຸ່ມຊົນເຜົ່າມອນ-ຂະແມ ທີ່ມີຈຳນວນ 22 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ກຸ່ມຊົນເຜົ່າມົ້ງ-

ອ້ວມຮຽນ ທີ່ມີຈຳນວນ 12 ສ່ວນຮ້ອຍ. ສຳລັບນັກຮຽນໃນ ກຸ່ມຈີນ-ທິເບດ ແມ່ນມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ 1 ສ່ວນຮ້ອຍ.

ຮູບ 2.1. ລັກສະນະຂອງຕົວຢ່າງ

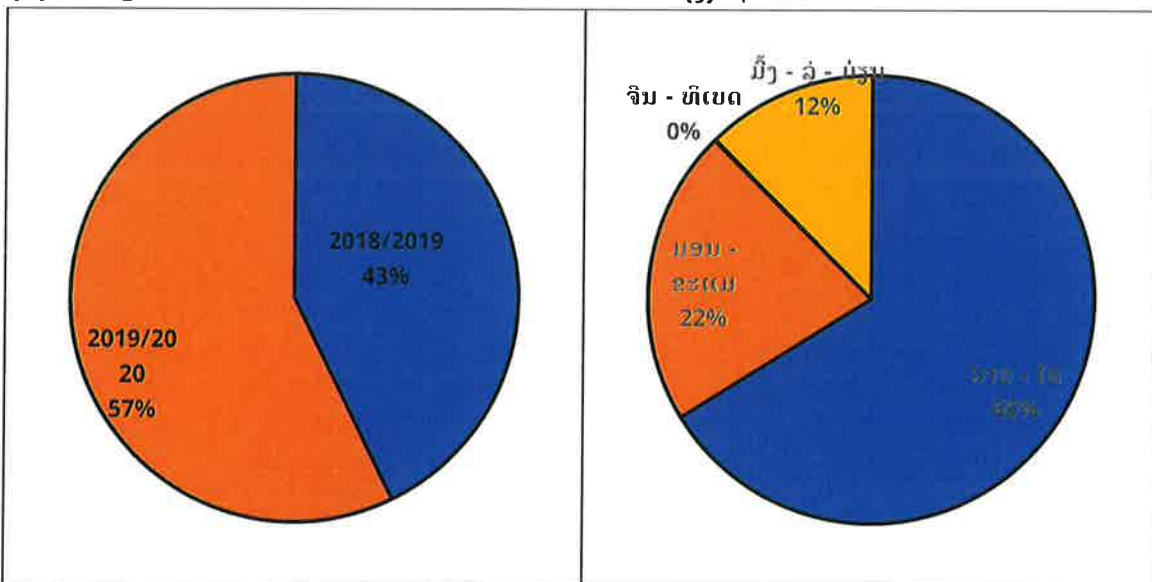
(ກ) ລະດັບມັດທະຍົມ

(ຂ) ເພດ

(ຄ) ສຶກຮຽນ

(ງ) ຊົນເຜົ່າ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສຳຫລວດຕິດຕາມນຳຮອຍນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ 2022.

3. ສະພາບການຈ້າງງານໃນປະຈຸບັນຂອງນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ

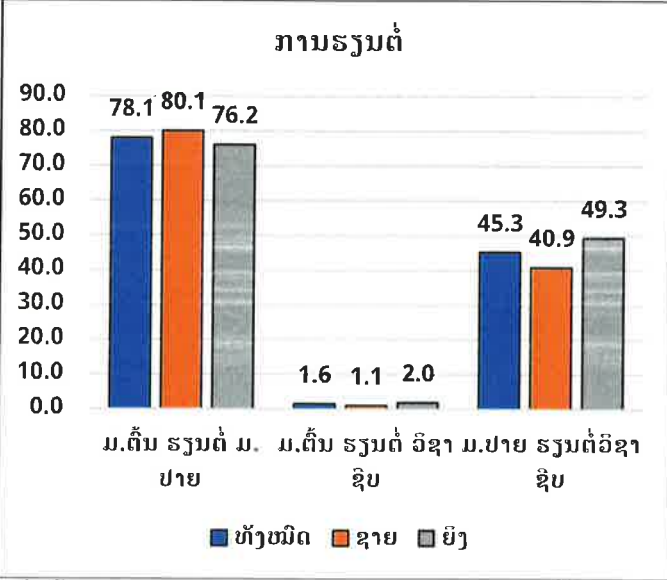
ໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນຕົວຢ່າງຂອງນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນຈົບມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ມັດທະຍົມຕອນປາຍ ໃນ 10 ແຂວງ ມີຈຳນວນທັງໝົດ 7,371 ຄົນ ແບ່ງອອກເປັນນັກຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ຈຳນວນ 3,864 ຄົນ ແລະ ມັດທະຍົມຕອນປາຍ ຈຳນວນ 3,507 ຄົນ. ໃນນີ້ ນັກຮຽນທີ່ຈົບມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ທີ່ສືບຕໍ່ຮຽນມັດທະຍົມຕອນປາຍ ມີຈຳນວນ 3,818 ຄົນ ແລະ ບໍ່ຮຽນຕໍ່ມັດທະຍົມຕອນປາຍ ມີຈຳນວນ 846 ຄົນ, ໄປຮຽນຕໍ່ວິຊາຊີບ ຈຳນວນ 60 ຄົນ.

ສໍາລັບນັກຮຽນທີ່ຈົບຈາກມັດທະຍົມຕອນປາຍ ສືບຕໍ່ຮຽນວິຊາຊີບ ມີຈໍານວນ 1,587 ຄົນ. ນັກຮຽນທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການສໍາຫລວດ ທີ່ນອນຢູ່ໃນເກນອາຍຸອອກແຮງງານ (ອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປ) ມີຈໍານວນທັງໝົດ 7,371 ຄົນ. ໃນນີ້ ແບ່ງອອກເປັນ 3 ກຸ່ມຄື: 1) ນອກຕະຫລາດແຮງງານ ຈໍານວນ 5,968 ຄົນ, 2) ຖືກຈ້າງງານ ຈໍານວນ 1,046 ຄົນ ແລະ 3) ວ່າງງານ ຈໍານວນ 357 ຄົນ. ສໍາລັບການແບ່ງລາຍລະອຽດການເຮັດວຽກຕາມຊັ້ນຮຽນ ແລະ ເພດ ແມ່ນໄດ້ແບ່ງລະອຽດໃນເອກກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຄ.

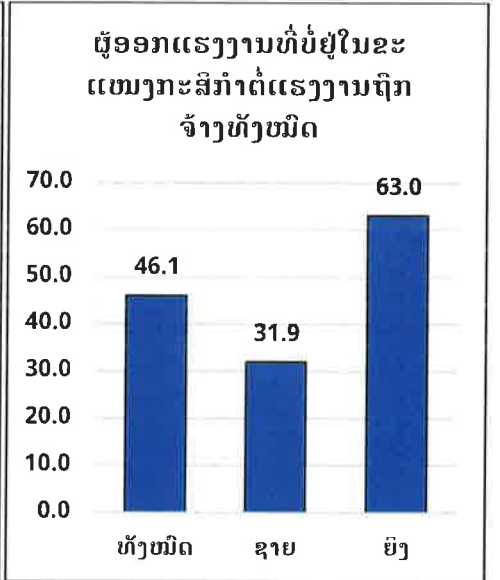
ຜົນຈາກການສໍາຫລວດ ເຮັດໃຫ້ເຮົາສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ ອັດຕາການຮຽນຕໍ່ຂອງ ມ.ຕົ້ນ ຮຽນຕໍ່ ມ.ປາຍ ແມ່ນ 78.1 ສ່ວນຮ້ອຍ ຊຶ່ງມີອັດຕາສ່ວນສໍາລັບເພດຊາຍແມ່ນ 80.1 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ເພດຍິງແມ່ນ 76.2 ສ່ວນຮ້ອຍ. ອັດຕາສ່ວນຂອງນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບ ມ.ຕົ້ນ ບໍ່ຮຽນຕໍ່ ມ.ຕົ້ນ ແຕ່ຮຽນຕໍ່ວິຊາຊີບແມ່ນ 1.6 ສ່ວນຮ້ອຍ, ແລະ ແບ່ງເປັນອັດຕາສ່ວນຂອງເພດຊາຍແມ່ນ 1.1 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ເພດຍິງແມ່ນ 2.0 ສ່ວນຮ້ອຍ. ສໍາລັບນັກຮຽນທີ່ຈົບ ມ.ຕົ້ນ ຮຽນຕໍ່ວິຊາຊີບ ຫຼື ສູງກວ່າ ແມ່ນ 45.3 ສ່ວນຮ້ອຍ, ແລະ ເພດຊາຍມີອັດຕາສ່ວນ 40.9 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ເພດຍິງ 49.3 ສ່ວນຮ້ອຍ. ນອກຈາກນີ້, ອັດຕາສ່ວນຂອງຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນຂະແໜງການກະສິກໍາ ຕໍ່ ແຮງງານທັງໝົດ ແມ່ນ 46.1 ສ່ວນຮ້ອຍ, ແລະ ອັດຕາສ່ວນດັ່ງກ່າວສໍາລັບເພດຊາຍແມ່ນ 31.9 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ເພດຍິງແມ່ນ 63.0 ສ່ວນຮ້ອຍ.

ຮູບ 3.1. ອັດຕາການຮຽນຕໍ່ ແລະ ການປະກອບສ່ວນເປັນຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນຂະແໜງການກະສິກໍາຂອງນັກສຶກສາທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ

(ກ) ການຮຽນຕໍ່

(ຂ) ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນຂະແໜງກະສິກໍາ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສໍາຫລວດຕິດຕາມນໍາຮອຍນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ 2022.

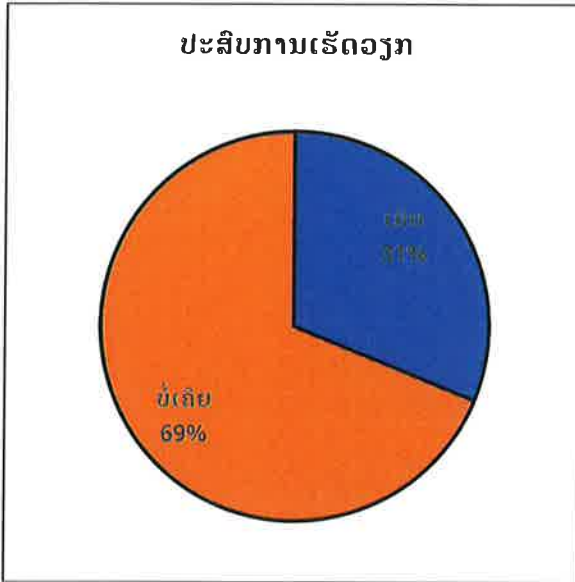
3.1. ປະຫວັດການເຮັດວຽກ

ນັກຮຽນ ທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ມັດທະຍົມຕອນປາຍ ໃນ 10 ແຂວງ ທີ່ເຄີຍມີປະສົບການເຮັດວຽກມີອັດຕາສ່ວນ 31 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ບໍ່ເຄີຍມີປະສົບການເຮັດວຽກ ມີອັດຕາສ່ວນ 69 ສ່ວນຮ້ອຍຕາມທີ່ໄດ້ສະແດງໃນຮູບ 3.2 (ກ). ນອກຈາກນີ້, ການຊອກຫາວຽກເຮັດງານທຳຂອງນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ມັດທະຍົມຕອນປາຍ ແມ່ນໄດ້ສະແດງໃນຮູບ 3.2 (ຂ). ອັດຕາສ່ວນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ວຽກເຮັດທຳອິດ ຫຼັງຮຽນຈົບໂດຍການໃຊ້ເວລາຫນ້ອຍກວ່າ 1 ເດືອນ ມີອັດຕາສ່ວນ 4.0 ສ່ວນຮ້ອຍ, 1 ເດືອນ ມີ

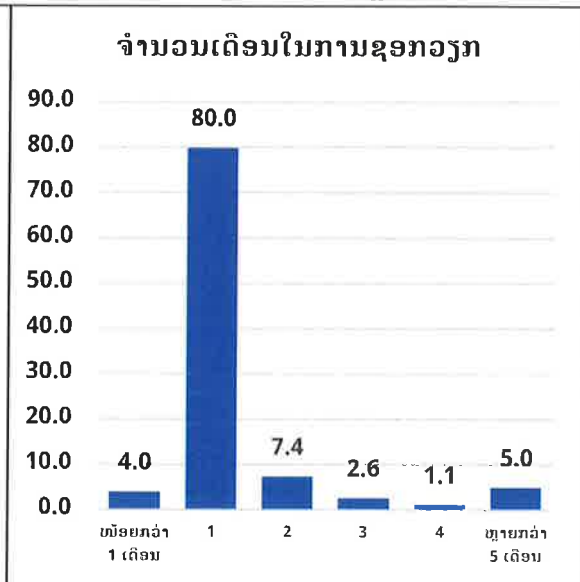
ອັດຕາສ່ວນ 80 ສ່ວນຮ້ອຍ, 2 ເດືອນ ມີອັດຕາສ່ວນ 7.4 ສ່ວນຮ້ອຍ, 3 ເດືອນ ມີອັດຕາສ່ວນ 2.6 ສ່ວນຮ້ອຍ, 4 ເດືອນ ມີອັດຕາສ່ວນ 1.1 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ຫລາຍກວ່າ 5 ເດືອນ ມີອັດຕາສ່ວນ 5.0 ສ່ວນຮ້ອຍ.

ຮູບ 3.2. ປະສິບການໃນການເຮັດວຽກ

(ກ) ປະສິບການເຮັດວຽກ

(ຂ) ເວລາໃນການໄດ້ວຽກທຳອິດຫຼັງຈາກຮຽນຈົບ

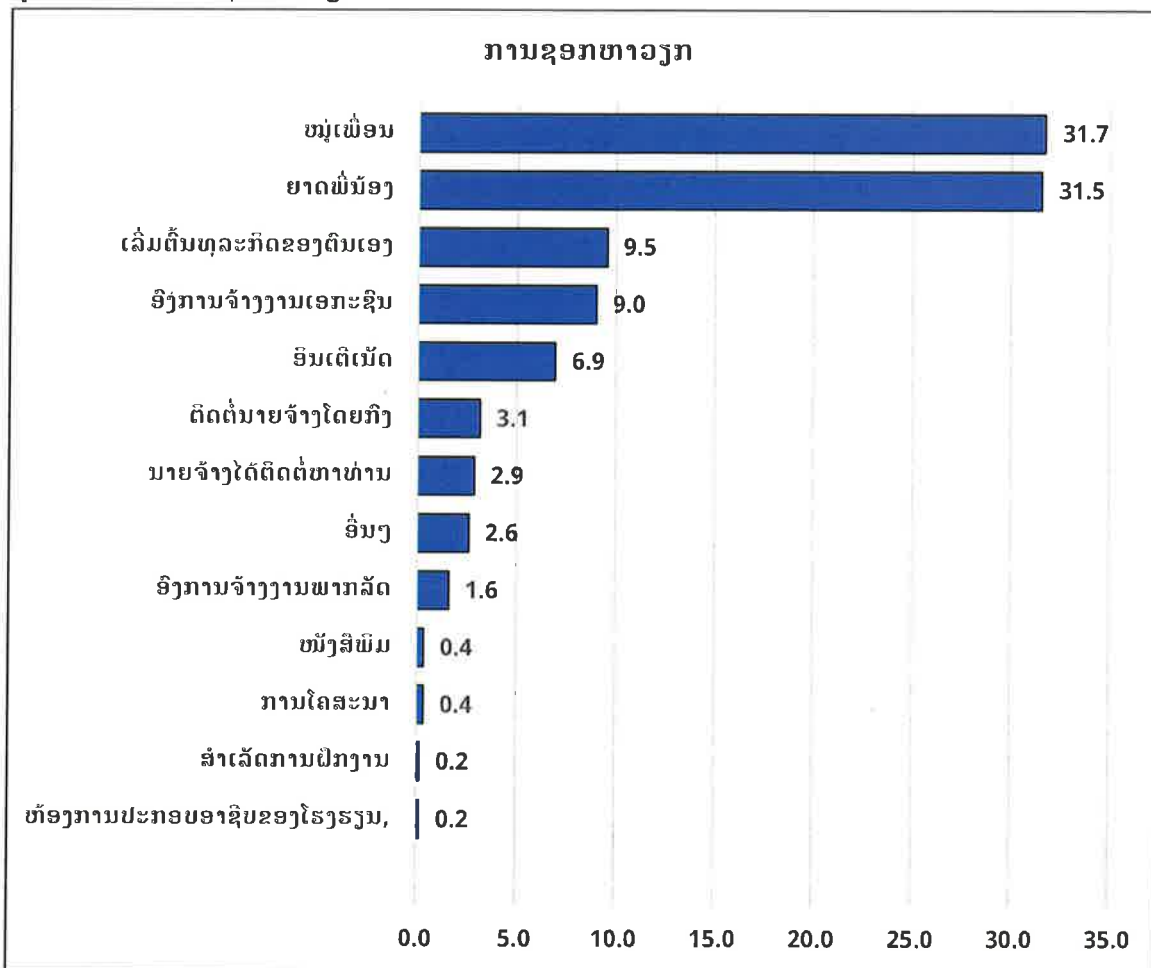

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສຳຫລວດຕິດຕາມນຳຮອຍນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ 2022.

ຮູບ 3.3 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວິທີການທີ່ນັກຮຽນໃຊ້ໃນການຊອກວຽກເຮັດ. ເປັນທີ່ໜ້າສົນໃຈວ່າວິທີການທີ່ຖືກນຳໃຊ້ຫລາຍກວ່າໝູ່ແມ່ນມາຈາກເຄືອຂ່າຍສັງຄົມ ແລະ ໜ້ອຍກວ່າໝູ່ ແມ່ນຈາກສະຖານການສຶກສາ. ການໄດ້ວຽກຈາກໝູ່ເພື່ອນແນະນຳມີອັດຕາສ່ວນ 31.7 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຍາດພີ່ນ້ອງມີອັດຕາສ່ວນ 31.5 ສ່ວນຮ້ອຍ, ເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດຂອງຕົນເອງ ມີອັດຕາສ່ວນ 9.5 ສ່ວນຮ້ອຍ, ອົງການຈ້າງງານເອກະຊົນ ມີອັດຕາສ່ວນ 9.0 ສ່ວນຮ້ອຍ, ອິນເຕີເນັດ ມີອັດຕາສ່ວນ 6.9 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຕິດຕໍ່ນາຍຈ້າງໂດຍກົງ ມີອັດຕາສ່ວນ 3.1 ສ່ວນຮ້ອຍ, ນາຍຈ້າງໄດ້ຕິດຕໍ່ຫາ ມີອັດຕາສ່ວນ 2.9 ສ່ວນຮ້ອຍ, ອື່ນໆ ມີອັດຕາສ່ວນ 2.6 ສ່ວນຮ້ອຍ, ອົງການຈ້າງງານພາກລັດ ມີອັດຕາສ່ວນ 1.6 ສ່ວນຮ້ອຍ, ໜັງສືພິມ ມີອັດຕາສ່ວນ 0.4 ສ່ວນຮ້ອຍ, ການໂຄສະນາ ມີອັດຕາສ່ວນ 0.4 ສ່ວນຮ້ອຍ, ໄດ້ຈາກສຳເລັດການຝຶກງານ ມີອັດຕາສ່ວນ 0.2 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ຫ້ອງການປະກອບອາຊີບຂອງໂຮງຮຽນ ມີອັດຕາສ່ວນ 0.2 ສ່ວນຮ້ອຍ.

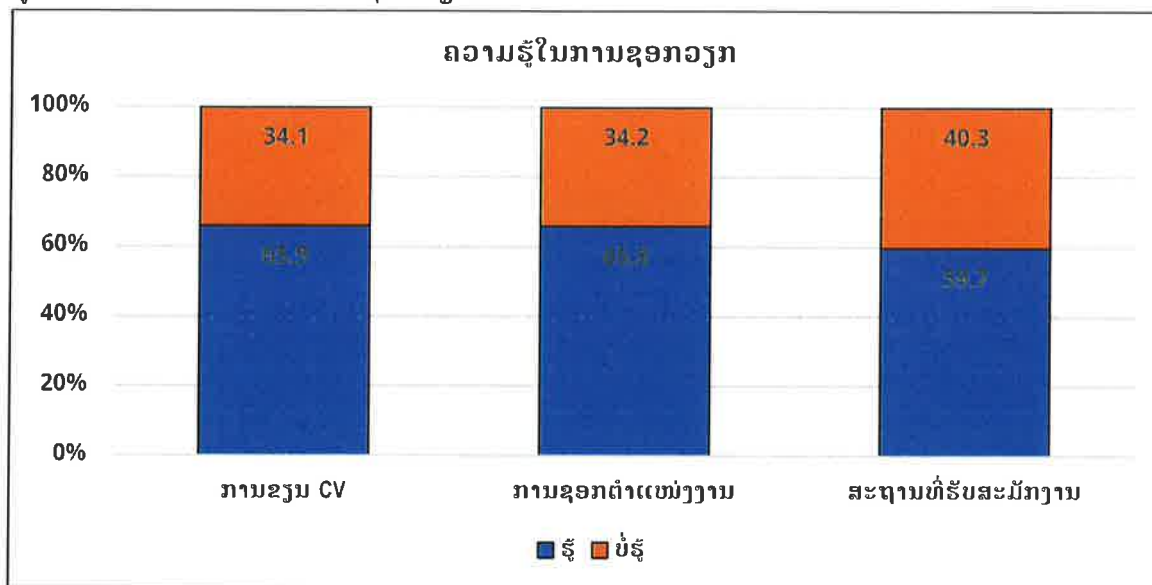
ສຳລັບຄວາມຮູ້ໃນການຊອກວຽກຂອງນັກຮຽນແມ່ນໄດ້ສະແດງໃນຮູບ 3.4. ໂດຍສະເລ່ຍແລ້ວ ຄວາມຮູ້ດ້ານການສະໝັກວຽກຂອງນັກຮຽນ ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນຄົບຖ້ວນ. ອັດຕາສ່ວນຂອງນັກຮຽນທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນການຂຽນຊີວະປະຫວັດ (CV) ເພື່ອສະໝັກວຽກແມ່ນມີພຽງແຕ່ 65.9 ສ່ວນຮ້ອຍ ເທົ່ານັ້ນ, ສຳລັບສ່ວນທີ່ເຫຼືອແມ່ນບໍ່ຮູ້ກ່ຽວກັບການຂຽນຊີວະປະຫວັດ. ນອກຈາກນີ້ແລ້ວ, ຄວາມສາມາດໃນການຊອກຕຳແໜ່ງງານວ່າງກໍມີພຽງແຕ່ 65.8 ສ່ວນຮ້ອຍ ຊຶ່ງສິ່ງນີ້ເປັນຕົວກຳນົດສຳຄັນໃນການທີ່ຈະສາມາດມີວຽກເຮັດງານທຳໄດ້ຂອງນັກຮຽນ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ອີກສິ່ງໜຶ່ງທີ່ເປັນໂຕບົ່ງບອກຄວາມສາມາດໃນການໄດ້ຮັບການຈ້າງງານ ແມ່ນຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ສະໝັກວຽກ. ຈາກຜົນການສຶກສາເຫັນວ່າຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ມີຄວາມຮູ້ດ້ານສະຖານທີ່ຮັບສະໝັກງານແມ່ນມີພຽງ 59.7 ສ່ວນຮ້ອຍ ເທົ່ານັ້ນ. ມັນສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່ານັກຮຽນຈຳນວນຫລາຍຍັງບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງການໂຄສະນາຕຳແໜ່ງງານວ່າງໄດ້.

ຮູບ 3.3. ວິທີການຊອກຫາວຽກ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສໍາຫລວດຕິດຕາມນໍາຮອຍນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ 2022.

ຮູບ 3.4. ຄວາມສາມາດໃນການຊອກວຽກ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສໍາຫລວດຕິດຕາມນໍາຮອຍນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ 2022.

3.2. ສະຖານະພາບແຮງງານ ແລະ ການຈ້າງງານ

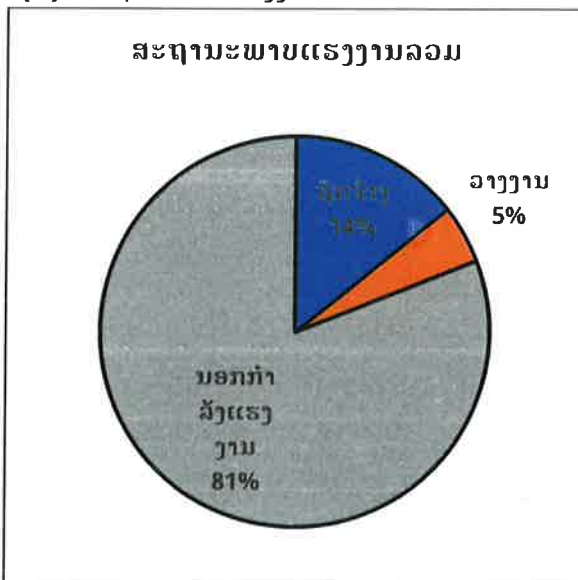
ກ. ສະຖານະພາບແຮງງານ

ສະຖານະພາບແຮງງານ ຂອງນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມໄດ້ສະແດງໃນຮູບ 3.5. ສະຖານະພາບແຮງງານ ແມ່ນໄດ້ຈັດແບ່ງຕາມທີ່ໄດ້ສະແດງ ໃນຮູບ 3.5 (ກ). ອັດຕາສ່ວນການຢູ່ນອກກຳລັງແຮງງານມີອັດຕາສ່ວນ 81 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຖືກຈ້າງງານມີອັດຕາສ່ວນ 14 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ຫວ່າງງານມີອັດຕາສ່ວນ 5 ສ່ວນຮ້ອຍ. ສິ່ງນີ້ເຮັດໃຫ້ອັດຕາສ່ວນການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານແມ່ນ 19.0 ສ່ວນຮ້ອຍ. ແຕ່ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມ, ຈຳນວນທີ່ຢູ່ນອກກຳລັງແຮງງານຈຳນວນຫລາຍແມ່ນກຳລັງດຳເນີນການຮຽນຢູ່. ຈາກອັດຕາສ່ວນການຫວ່າງງານຕໍ່ກຳລັງແຮງງານທັງໝົດເຮັດໃຫ້ເຮົາສາມາດຄຳນວນລະດັບອັດຕາຫວ່າງງານ ຊຶ່ງມີຄ່າເທົ່າກັບ 25.4 ສ່ວນຮ້ອຍ ຕາມທີ່ໄດ້ສະແດງໃນຮູບ 3.5 (ຂ). ເຮົາສັງເກດໄດ້ວ່າອັດຕາສ່ວນການວ່າງງານແມ່ນສູງ. ເພື່ອໃຫ້ເຫັນສະພາບການຈ້າງງານຢ່າງເຕັມສ່ວນ, ຮູບ 3.5 (ຄ) ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນອັດຕາສ່ວນຂອງນັກ ຮຽນທີ່ຖືກຈ້າງງານ ແຕ່ຍັງຕ້ອງການເຮັດວຽກເພີ່ມຕື່ມ, ໂດຍອັດຕາສ່ວນຂອງການໃຊ້ແຮງງານບໍ່ເຕັມສ່ວນແມ່ນມີສູງເຖິງ 37 ສ່ວນຮ້ອຍ. ມັນໝາຍຄວາມວ່າເຂົາເຈົ້າຍັງສາມາດຮັບວຽກເພີ່ມເພື່ອຫາລາຍໄດ້ຕື່ມໄດ້, ເຮັດໃຫ້ຈຳນວນທີ່ມີວຽກເຮັດຢ່າງເຕັມສ່ວນຕໍ່ຈຳນວນປະຊາກອນກຳລັງແຮງງານທັງໝົດມີພຽງແຕ່ 8.8 ສ່ວນຮ້ອຍ.

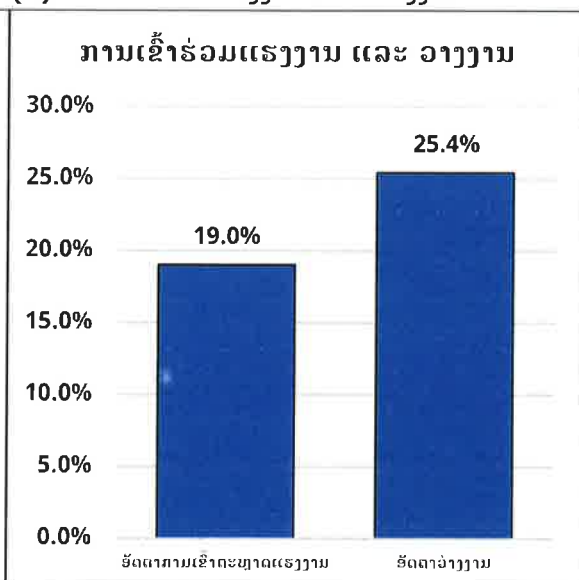
ພາຍໃນກຸ່ມທີ່ຢູ່ນອກກຳລັງແຮງງານ, ເຫັນວ່າມີນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບແລ້ວຈຳນວນຫລາຍ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຊອກວຽກເຮັດງານທຳ ມີສາເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ໄດ້ຊອກວຽກເຮັດງານທຳແມ່ນໄດ້ສະແດງໃນຮູບ 3.6. ສາເຫດສຳຄັນທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ຊອກວຽກເຮັດແມ່ນມາຈາກ ຄອບຄົວຮ້ອງຂໍໃຫ້ຢູ່ເຮືອນມີອັດຕາ 22.1 ສ່ວນຮ້ອຍ, ລໍຖ້າການຮຽນຕໍ່ມີ 21.4 ສ່ວນຮ້ອຍ, ເປັນນັກຮຽນມີ 21.4 ສ່ວນຮ້ອຍ, ລໍຖ້າລະດູການເຮັດວຽກມີ 7.1 ສ່ວນຮ້ອຍ, ອື່ນໆ ມີອັດຕາສ່ວນ 5.3 ສ່ວນຮ້ອຍ, ການດູແລເດັກນ້ອຍ ມີອັດຕາສ່ວນ 6.2 ສ່ວນຮ້ອຍ, ແມ່ບ້ານ ມີອັດຕາສ່ວນ 3.8 ສ່ວນຮ້ອຍ, ໄດ້ວຽກແລ້ວແຕ່ລໍຖ້າເລີ່ມວຽກ ມີອັດຕາສ່ວນ 3.2 ສ່ວນຮ້ອຍ, ເຊື່ອວ່າຕົນເອງບໍ່ມີໂອກາດໄດ້ວຽກມີອັດຕາສ່ວນ 2.7 ສ່ວນຮ້ອຍ, ບໍ່ມີວຽກຫຍັງເລີຍ ມີອັດຕາສ່ວນ 2.4 ສ່ວນຮ້ອຍ, ບໍ່ມີທັກສະທີ່ເໝາະສົມ ມີອັດຕາສ່ວນ 2.0 ສ່ວນຮ້ອຍ, ລໍຖ້າການຕອບຮັບຈາກນາຍຈ້າງ ມີອັດຕາສ່ວນ 1.3 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຄວາມພິການ ມີອັດຕາສ່ວນ 0.4 ສ່ວນຮ້ອຍ, ແລະ ເຈັບປ່ວຍ ມີອັດຕາສ່ວນ 0.4 ສ່ວນຮ້ອຍ.

ຮູບ 3.5. ສະຖານະພາບແຮງງານ

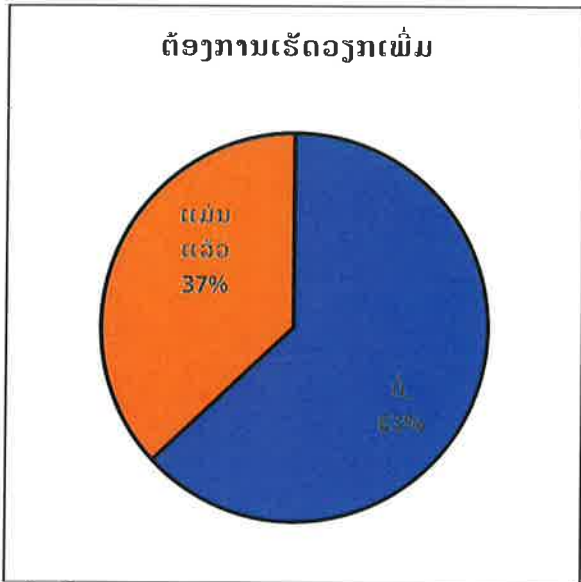
(ກ) ສະຖານະພາບແຮງງານ

(ຂ) ການເຂົ້າຮ່ວມແຮງງານ ແລະ ວ່າງງານ

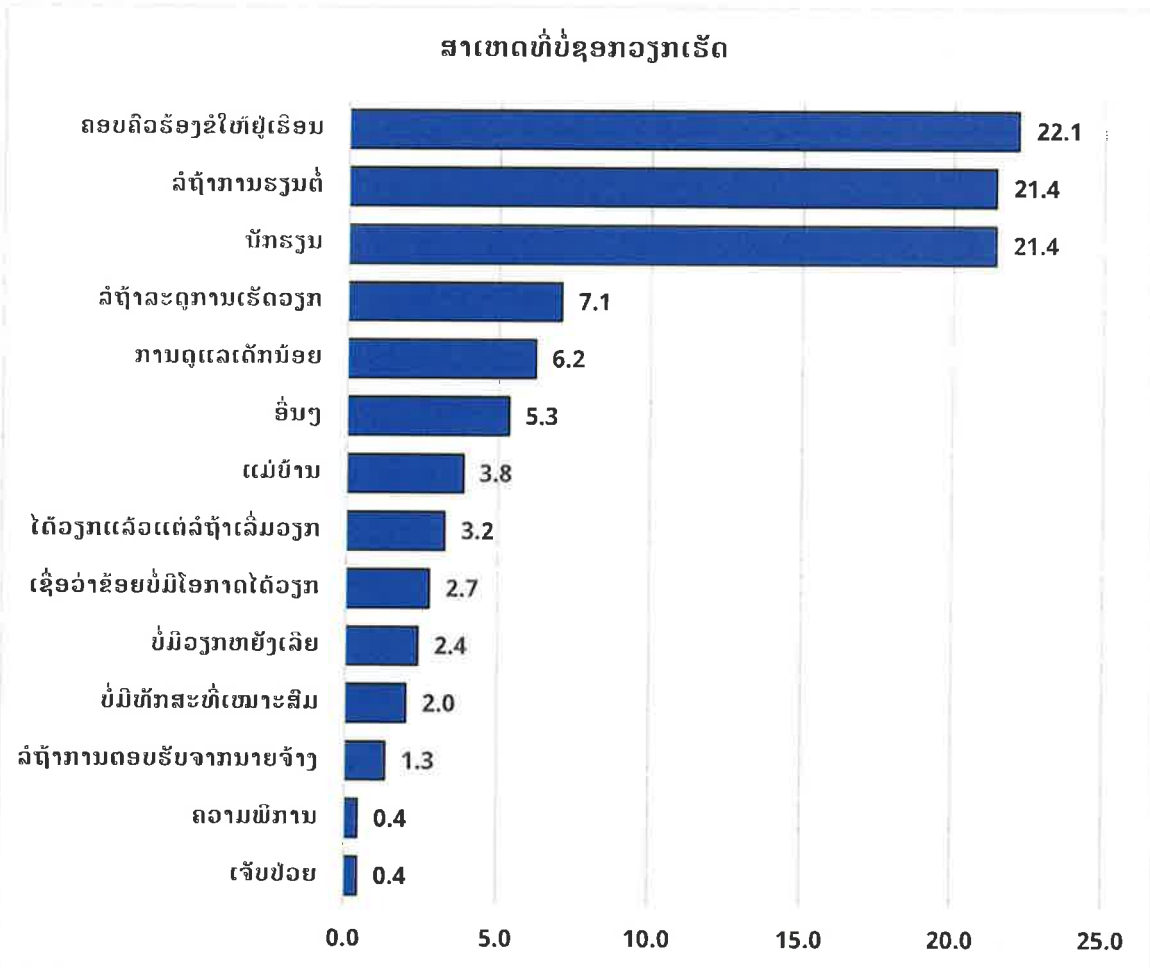

(ຄ) ແຮງງານບໍ່ເຕັມສ່ວນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສຳຫລວດຕິດຕາມນຳຮອຍນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ 2022.

ຮູບ 3.6. ສາເຫດທີ່ບໍ່ຊອກຫາວຽກ

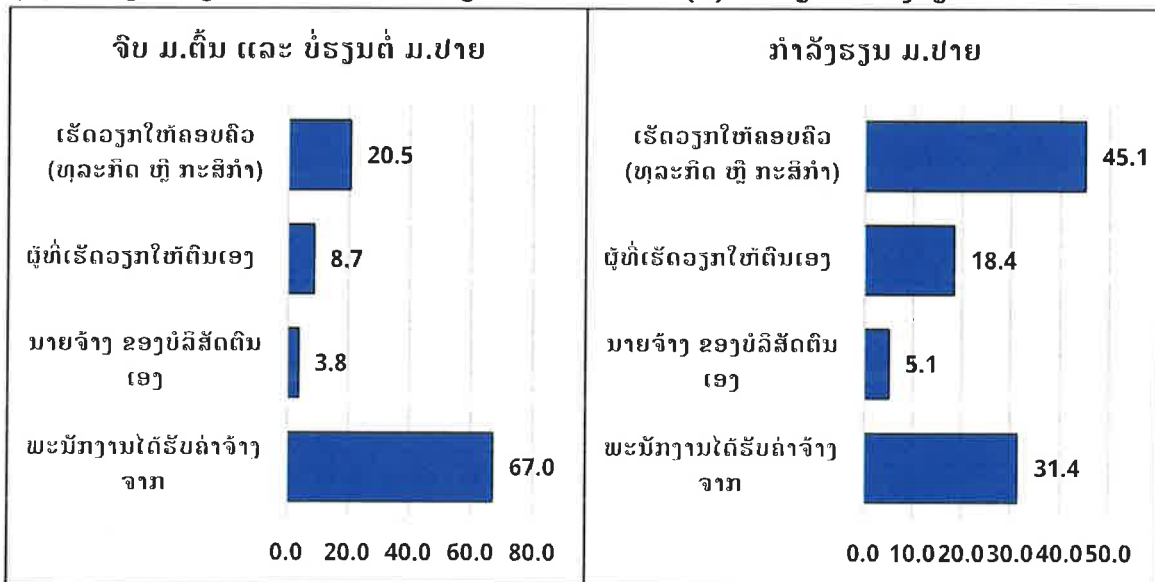
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສຳຫລວດຕິດຕາມນຳຮອຍນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ 2022.

ຂ. ສະຖານະພາບການຈ້າງງານ

ນັກຮຽນທີ່ໄດ້ຮັບການຈ້າງງານແມ່ນມີສະຖານະພາບການຈ້າງງານທີ່ແຕກຕ່າງກັນຕາມທີ່ໄດ້ສະແດງໃນຮູບ 3.7. ສະຖານະພາບການຈ້າງງານຂອງນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບໄດ້ສະແດງໃນຮູບ 3.7 (ກ) ຊຶ່ງເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການເຮັດວຽກໃຫ້ຄອບຄົວ (ທຸລະກິດ ຫຼື ກະສິກໍາ) ມີອັດຕາສ່ວນ 20.5 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກໃຫ້ຕົນເອງ ມີອັດຕາສ່ວນ 8.7 ສ່ວນຮ້ອຍ, ນາຍຈ້າງຂອງບໍລິສັດຕົນເອງ ມີອັດຕາສ່ວນ 3.8 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ພະນັກງານໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ ມີອັດຕາສ່ວນ 67.0 ສ່ວນຮ້ອຍ. ສໍາລັບສະຖານະພາບການຈ້າງງານ ຂອງນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ທີ່ກໍາລັງຮຽນມັດທະຍົມຕອນປາຍແມ່ນໄດ້ສະແດງໃນຮູບ 3.7 (ຂ), ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການເຮັດວຽກໃຫ້ຄອບຄົວ (ທຸລະກິດ ຫຼື ກະສິກໍາ) ມີອັດຕາສ່ວນ 45.1 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກໃຫ້ຕົນເອງ ມີອັດຕາສ່ວນ 18.4 ສ່ວນຮ້ອຍ, ນາຍຈ້າງຂອງບໍລິສັດຕົນເອງ ມີອັດຕາສ່ວນ 5.1 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ພະນັກງານໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ ມີອັດຕາສ່ວນ 31.4 ສ່ວນຮ້ອຍ.

ຮູບ 3.7. ສະຖານະພາບການຈ້າງງານ

(ກ) ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບ ມ.ຕົ້ນ ແລະ ບໍ່ຮຽນຕໍ່ ມ.ປາຍ (ຂ) ນັກຮຽນທີ່ກໍາລັງຮຽນ ມ.ປາຍ

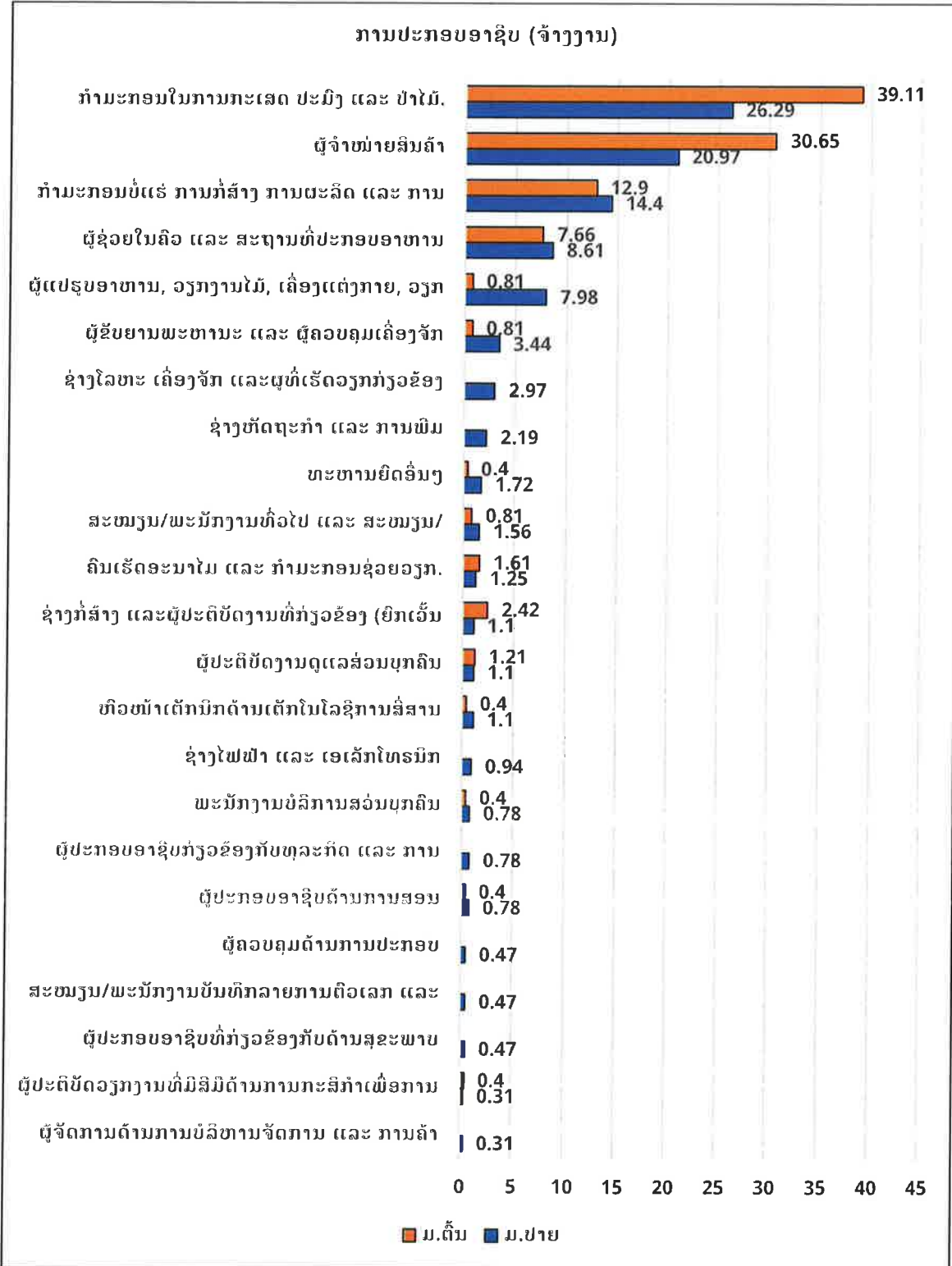

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສໍາຫລວດຕິດຕາມນໍາຮອຍນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ 2022.

ຄ. ອາຊີບ

ການປະກອບອາຊີບ ຂອງນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ມັດທະຍົມຕອນປາຍ ໄດ້ແບ່ງອອກເປັນໝວດຊຶ່ງໄດ້ສະແດງໃນຮູບ 3.8. ສໍາລັບມັດທະຍົມຕົ້ນ, ປະເພດອາຊີບທີ່ຫລາຍກວ່າໝູ່ແມ່ນ ກໍາມະກອນໃນການກະເສດ, ປະມົງ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີອັດຕາສ່ວນ 39.11 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຈໍາຫນ່າຍສິນຄ້າ ມີອັດຕາສ່ວນ 30.65 ສ່ວນຮ້ອຍ; ກໍາມະກອນບໍ່ແຮ່, ການກໍ່ສ້າງ, ການຜະລິດ ແລະ ການຂົນສົ່ງ ມີອັດຕາສ່ວນ 12.9 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຜູ້ຊ່ວຍໃນຄົວ ແລະ ສະຖານທີ່ປະກອບອາຫານ ມີອັດຕາສ່ວນ 7.66 ສ່ວນຮ້ອຍ. ນອກຈາກນີ້ແລ້ວ ບັນດາອາຊີບອື່ນໆ ແມ່ນມີອັດຕາສ່ວນທີ່ຕໍ່າ.

ຮູບ 3.8. ອາຊີບ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສຳຫລວດຕິດຕາມນໍາຮອຍນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ 2022.

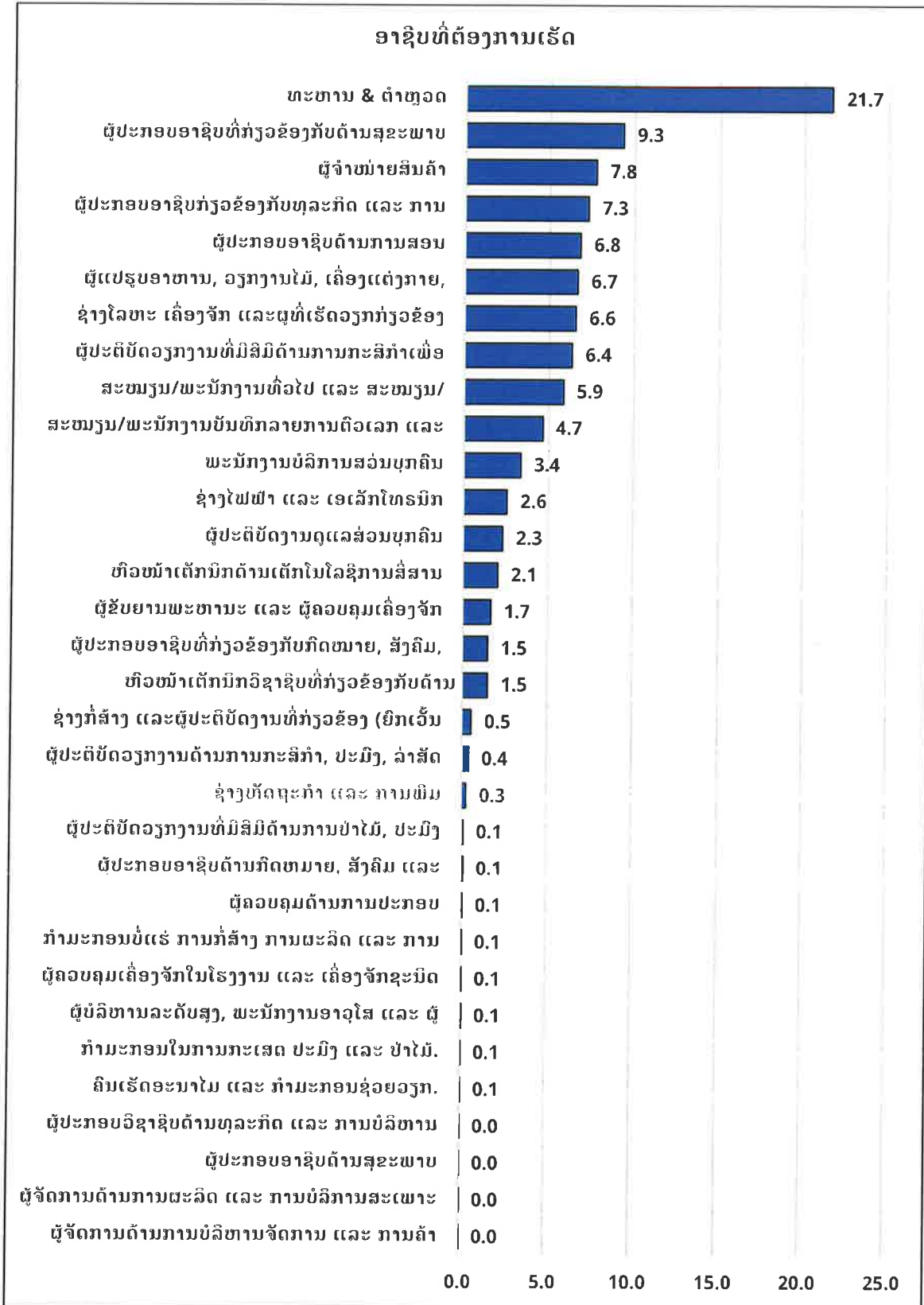
ສໍາລັບມັດທະຍົມປາຍ ແມ່ນມີລໍາດັບທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບ ມັດທະຍົມຕົ້ນ, ປະເພດອາຊີບທີ່ຫລາຍກວ່າໝູ່ ແມ່ນ ກຳມະກອນໃນການກະເສດ, ປະມົງ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີອັດຕາສ່ວນ 26.29 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຈຳໜ່າຍສິນຄ້າ ມີ ອັດຕາສ່ວນ 20.97 ສ່ວນຮ້ອຍ; ກຳມະກອນບໍ່ແຮ່, ການກໍ່ສ້າງ, ການຜະລິດ ແລະ ການຂົນສົ່ງ ມີອັດຕາສ່ວນ 14.4 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຜູ້ຊ່ວຍໃນຄົວ ແລະ ສະຖານທີ່ປະກອບອາຫານ ມີອັດຕາສ່ວນ 8.61 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຜູ້ແປຮູບ

ອາຫານ, ວຽກງານໄມ້, ແຕ່ງກາຍ, ວຽກສີມືອື່ນໆ ມີອັດຕາສ່ວນ 7.98 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຜູ້ຂັບຍານພາຫະນະ ແລະ ຜູ້ຄວບຄຸມເຄື່ອງຈັກໂຮງງານ ມີອັດຕາສ່ວນ 3.44 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຊ່າງໂລຫະ, ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວຂ້ອງ ມີອັດຕາສ່ວນ 2.97 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຊ່າງຫັດຖະກຳ ແລະ ການພິມ ມີອັດຕາສ່ວນ 2.19 ສ່ວນຮ້ອຍ; ທະຫານ ຍຶດອື່ນໆ ມີອັດຕາສ່ວນ 1.72 ສ່ວນຮ້ອຍ; ສະໜຽນ/ພະນັກງານທົ່ວໄປ ແລະ ສະໜຽນ/ພະນັກງານພິມ ເອກະສານ ມີອັດຕາສ່ວນ 1.56 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຄົນເຮັດອະນາໄມ ແລະ ກຳມະກອນຊ່ວຍວຽກ ມີອັດຕາສ່ວນ 1.25 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຊ່າງກໍ່ສ້າງ ແລະ ຜູ້ປະຕິບັດງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ຍົກເວັ້ນຊ່າງໄຟຟ້າ) ມີອັດຕາສ່ວນ 1.1 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຜູ້ປະຕິບັດງານດູແລສ່ວນບຸກຄົນ ມີອັດຕາສ່ວນ 1.1 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຫົວໜ້າເຕັກນິກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີການສື່ສານ ມີອັດຕາສ່ວນ 1.1 ສ່ວນຮ້ອຍ.

ນອກຈາກການສຳຫລວດອາຊີບແລ້ວ, ການສຳຫລວດນີ້ ຍັງໄດ້ສອບຖາມກ່ຽວກັບອາຊີບທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການເຮັດອີກດ້ວຍ. ຜົນການສຳຫລວດແມ່ນເຫັນໄດ້ວ່າ ມີຄວາມແຕກຕ່າງຈາກອາຊີບທີ່ເຂົາເຈົ້າຖືກຈ້າງ ຫຼື ປະກອບອາຊີບດ້ວຍຕົນເອງຫລາຍ. ຮູບ 3.9 ສະແດງໃຫ້ເຫັນອາຊີບທີ່ຕ້ອງການເຮັດ ຂອງນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນ ມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ມັດທະຍົມຕອນປາຍ ໃນ 10 ແຂວງ. ອາຊີບທີ່ບັນດານັກຮຽນຕ້ອງການເຮັດຫລາຍທີ່ສຸດແມ່ນ ທະຫານ ແລະ ຕຳຫລວດ ມີອັດຕາສ່ວນ 21.7 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຕໍ່ມາແມ່ນຜູ້ປະກອບອາຊີບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບດ້ານສຸຂະພາບ ມີອັດຕາສ່ວນ 9.3 ສ່ວນຮ້ອຍ. ນອກຈາກນີ້, ອາຊີບທີ່ມີຄວາມສົນໃຈ ຮອງລົງມາແມ່ນອາຊີບທີ່ກ່ຽວພັນກັບກິດຈະກຳທາງເສດຖະກິດຫລາຍຂຶ້ນ ເຊັ່ນວ່າ ຜູ້ຈຳໜ່າຍສິນຄ້າ ມີອັດຕາສ່ວນ 7.8 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຜູ້ປະກອບອາຊີບກ່ຽວຂ້ອງກັບທຸລະກິດ ແລະ ການບໍລິຫານ ມີອັດຕາສ່ວນ 7.3 ສ່ວນຮ້ອຍ.

ລຳດັບຂອງອາຊີບທີ່ຕ້ອງການເຮັດຮອງລົງມາຕໍ່ມາໄດ້ແກ່ ຜູ້ປະກອບອາຊີບດ້ານການສອນ ມີອັດຕາສ່ວນ 6.8 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຜູ້ແປຮູບອາຫານ, ວຽກງານໄມ້, ເຄື່ອງແຕ່ງກາຍ, ວຽກສີມືອື່ນໆ ມີອັດຕາສ່ວນ 6.7 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຊ່າງໂລຫະ, ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວຂ້ອງ ມີອັດຕາສ່ວນ 6.6 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຜູ້ປະຕິບັດວຽກທີ່ມີສິມິດ້ານກະສິກຳເພື່ອການຄ້າ ມີອັດຕາສ່ວນ 6.4 ສ່ວນຮ້ອຍ; ສະໜຽນ/ພະນັກງານທົ່ວໄປ ແລະ ສະໜຽນ/ພະນັກງານພິມ ເອກະສານ ມີອັດຕາສ່ວນ 5.9 ສ່ວນຮ້ອຍ; ສະໜຽນ/ພະນັກງານບັນທຶກລາຍການຕົວເລກ ແລະ ວັດສະດຸ ມີອັດຕາສ່ວນ 4.7 ສ່ວນຮ້ອຍ; ພະນັກງານບໍລິການສ່ວນບຸກຄົນ 3.4 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຊ່າງໄຟຟ້າ ແລະ ເອເລັກໂທຣນິກ ມີອັດຕາສ່ວນ 2.6 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຜູ້ປະຕິບັດງານດູແລສ່ວນບຸກຄົນ ມີອັດຕາສ່ວນ 2.3 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຫົວໜ້າເຕັກນິກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີການສື່ສານ ມີອັດຕາສ່ວນ 2.1 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຜູ້ຂັບຍານພາຫະນະ ແລະ ຜູ້ຄວບຄຸມເຄື່ອງຈັກໂຮງງານຊະນິດຕິດຕັ້ງປະຈຳທີ່ ມີອັດຕາສ່ວນ 1.7 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຜູ້ປະກອບອາຊີບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກິດຫມາຍ, ສັງຄົມ, ວັດທະນະທຳ ມີອັດຕາສ່ວນ 1.6 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຫົວໜ້າເຕັກນິກວິຊາຊີບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບດ້ານວິທະຍາສາດ ມີອັດຕາສ່ວນ 1.5 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຊ່າງກໍ່ສ້າງ ແລະ ຜູ້ປະຕິບັດງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ຍົກເວັ້ນຊ່າງໄຟຟ້າ) ມີອັດຕາສ່ວນ 0.5 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຜູ້ປະຕິບັດວຽກງານດ້ານການກະສິກຳ, ປະມົງ, ລ່າສັດ ແລະ ເກັບເຄື່ອງປ່າມີອັດຕາສ່ວນ 0.4 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຊ່າງຫັດຖະກຳ ແລະ ການພິມ ມີອັດຕາສ່ວນ 0.3 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຜູ້ຄວບຄຸມດ້ານການປະກອບ ມີອັດຕາສ່ວນ 0.1 ສ່ວນຮ້ອຍ, ກຳມະກອນບໍ່ແຮ່, ການກໍ່ສ້າງ, ການຜະລິດ ແລະ ການຂົນສົ່ງ ມີອັດຕາສ່ວນ 0.1 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຜູ້ຄວບຄຸມເຄື່ອງຈັກໃນໂຮງງານ ແລະ ເຄື່ອງຈັກຊະນິດຕິດຕັ້ງມີອັດຕາສ່ວນ 0.1 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຜູ້ບໍລິຫານລະສັບສູງ, ພະນັກງານອາວຸໂສ ແລະ ຜູ້ອອກກິດໝາຍ ມີອັດຕາສ່ວນ 0.1 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຄົນເຮັດອະນາໄມ ແລະ ກຳມະກອນຊ່ວຍວຽກ ມີອັດຕາສ່ວນ 0.1 ສ່ວນຮ້ອຍ ເປັນຕົ້ນ.

ຮູບ 3.9. ອາຊີບທີ່ຕ້ອງການເຮັດ

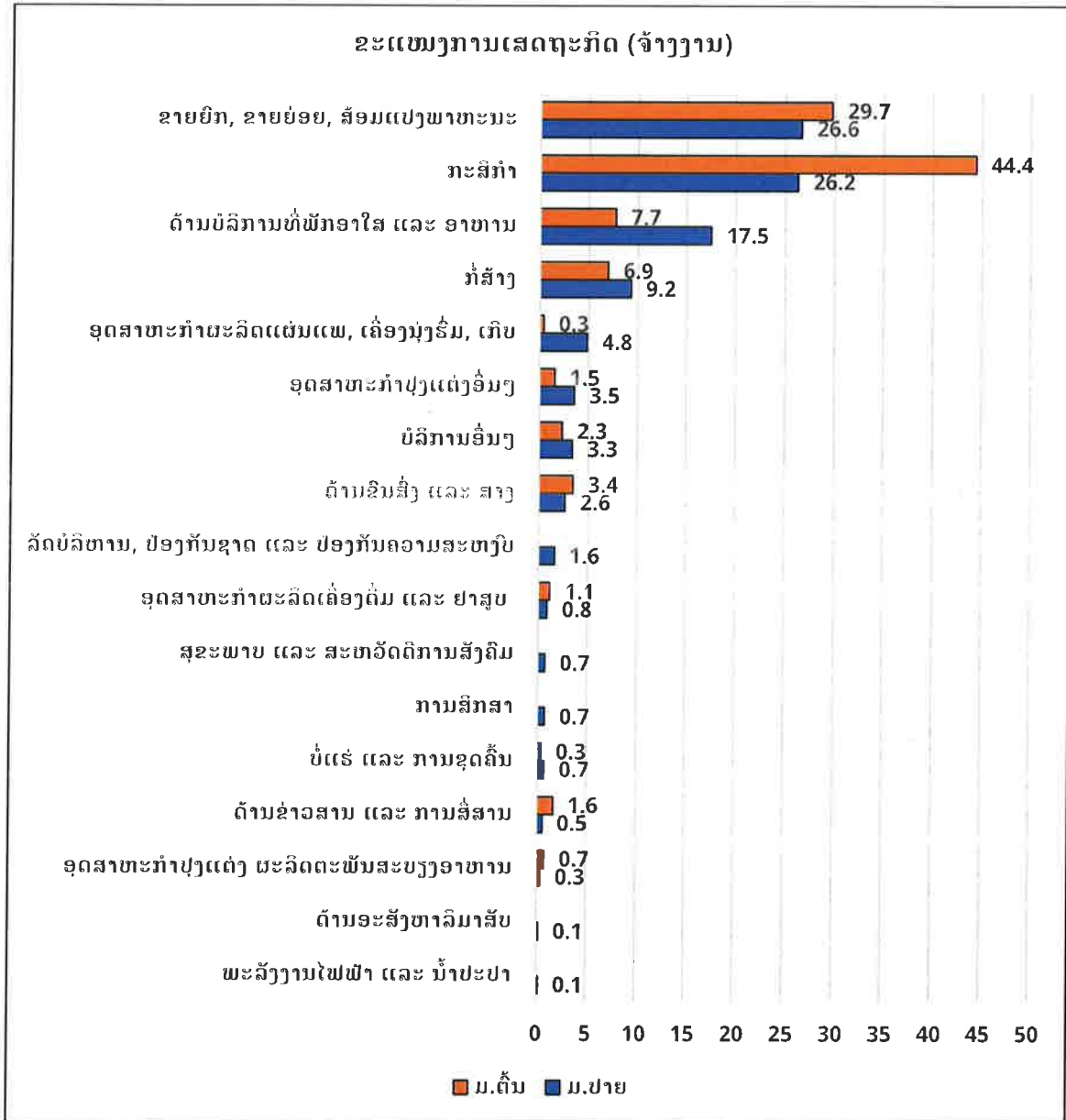

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສໍາຫລວດຕິດຕາມນໍາຮອຍນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ 2022.

ງ. ຂະແໜງການເສດຖະກິດ

ຂະແໜງການເສດຖະກິດທີ່ ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ ໄດ້ຮັບການຈ້າງງານແມ່ນໄດ້ສະແດງໃນ ຮູບ 3.10. ຂະແໜງການທີ່ມີການຈ້າງງານສູງກວ່າໝູ່ສໍາລັບມັດທະຍົມຕອນປາຍແມ່ນ ຂະແໜງການຂາຍຍົກ, ຂາຍຍ່ອຍ, ສ້ອມແປງພາຫະນະ ຊຶ່ງມີອັດຕາສ່ວນ 26.6 ສ່ວນຮ້ອຍ, ກະສິກໍາມີອັດຕາສ່ວນ 26.2 ສ່ວນຮ້ອຍ, ບໍລິການທີ່ພັກອາໄສ ແລະ ຮ້ານອາຫານ ມີອັດຕາສ່ວນ 17.5 ສ່ວນຮ້ອຍ, ແລະ ກໍ່ສ້າງ ມີອັດຕາສ່ວນ 9.3 ສ່ວນຮ້ອຍ. ສໍາລັບມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ, ຂະແໜງການທີ່ມີການຈ້າງງານຫລາຍແມ່ນຂະແໜງການກະສິກໍາ 44.4 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຂາຍຍົກ, ຂາຍຍ່ອຍ, ສ້ອມແປງພາຫະນະ 29.7 ສ່ວນຮ້ອຍ; ດ້ານບໍລິການທີ່ພັກອາໄສ ແລະ ອາຫານ 7.7 ສ່ວນຮ້ອຍ; ກໍ່ສ້າງ 6.9 ສ່ວນຮ້ອຍ.

ຮູບ 3.10. ການຈ້າງງານ ຕາມຂະແໜງການທຸລະກິດ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສໍາຫລວດຕິດຕາມນໍາຮອຍນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ 2022.

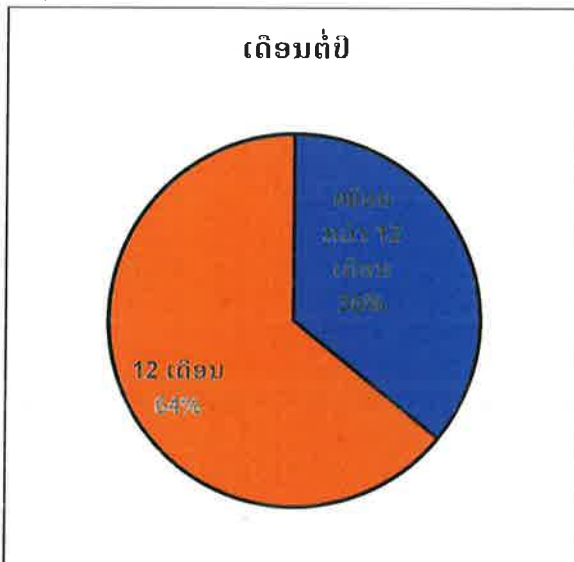
3.3. ຊົ່ວໂມງເຮັດວຽກ ແລະ ຄ່າຈ້າງ

ກ. ຊົ່ວໂມງການເຮັດວຽກ

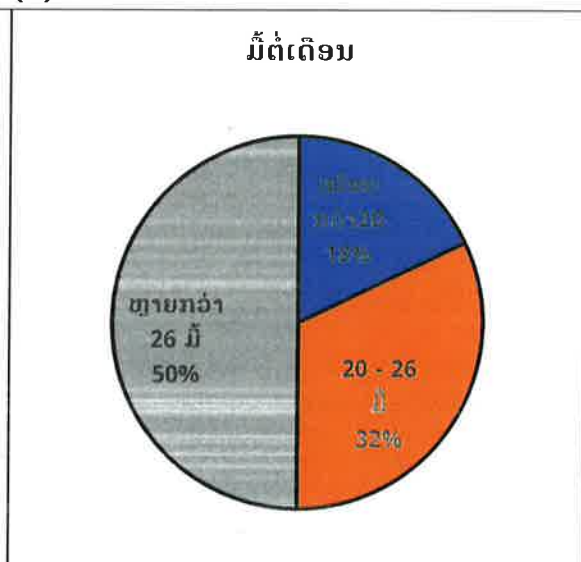
ຮູບ 3.11 ໄດ້ສະແດງຈຳນວນເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການເຮັດວຽກ. ຮູບ 3.11 (ກ) ແມ່ນສະແດງຈຳນວນເດືອນຕໍ່ປີທີ່ໄດ້ເຮັດວຽກ, ການເຮັດວຽກທີ່ໜ້ອຍກວ່າ 12 ເດືອນ ມີອັດຕາສ່ວນ 36 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ຄົບ 12 ເດືອນແມ່ນ 64 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຮູບ 3.11 (ຂ) ສະແດງຈຳນວນມື້ເຮັດວຽກຕໍ່ເດືອນ, ເຫັນວ່າການເຮັດວຽກໜ້ອຍກວ່າ 20 ມື້ມີອັດຕາສ່ວນ 18 ສ່ວນຮ້ອຍ, 20 - 26 ມື້ມີອັດຕາສ່ວນ 32 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ຫລາຍກວ່າ 26 ມື້ມີອັດຕາສ່ວນ 50 ສ່ວນຮ້ອຍ. ຮູບ 3.11 (ຄ) ສະແດງຈຳນວນຊົ່ວໂມງເຮັດວຽກ, ເຫັນໄດ້ວ່າການເຮັດວຽກໜ້ອຍກວ່າ 8 ຊົ່ວໂມງມີອັດຕາສ່ວນ 22 ສ່ວນຮ້ອຍ, 8 ຊົ່ວໂມງ ມີອັດຕາສ່ວນ 47 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ຫລາຍກວ່າ 8 ຊົ່ວໂມງ ມີອັດຕາສ່ວນ 31 ສ່ວນຮ້ອຍ.

ຮູບ 3.11. ເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການເຮັດວຽກ

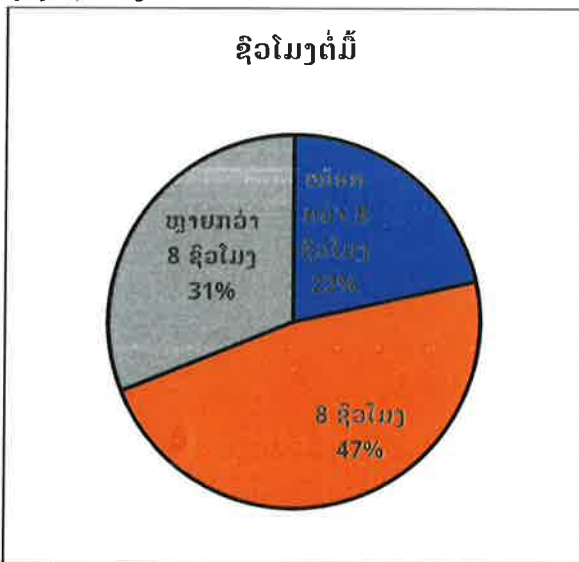
(ກ) ເດືອນຕໍ່ປີ

(ຂ) ມື້ຕໍ່ເດືອນ

(ຄ) ຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສຳຫລວດຕິດຕາມນໍາຮອຍນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ 2022.

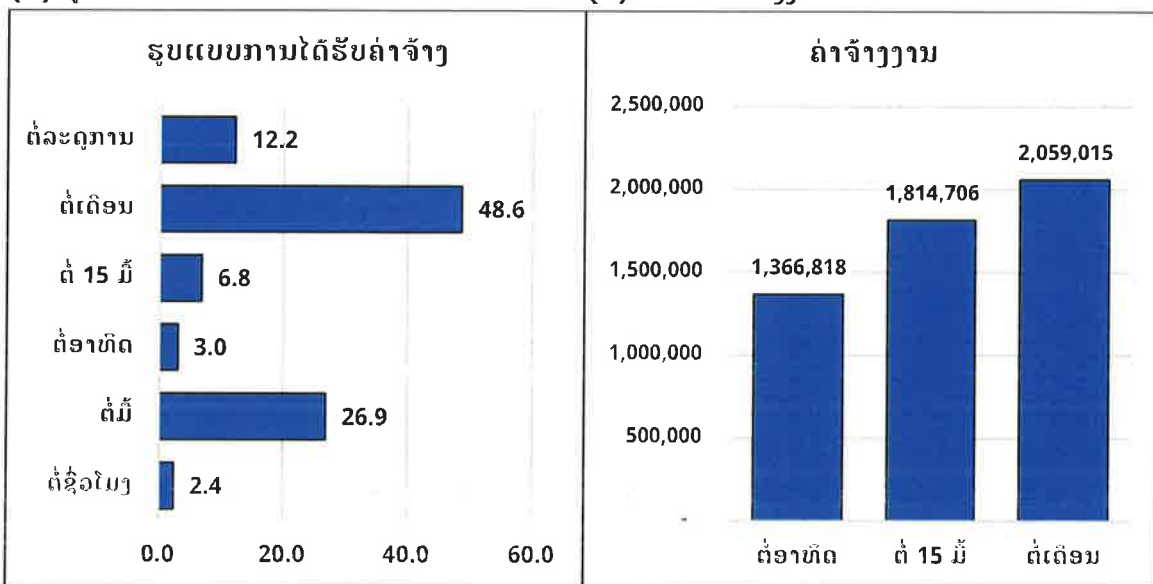
ຂ. ຄ່າຈ້າງງານ

ຮູບແບບການໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງງານ ຂອງນັກຮຽນແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ, ແຕ່ຮູບແບບທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຫລາຍກວ່າໝູ່ແມ່ນການຈ່າຍແບບຕໍ່ເດືອນ ແລະ ຕໍ່ມື້ ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງໃນຮູບ 3.12 (ກ). ການໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງຮູບແບບຕໍ່ລະດູການມີອັດຕາສ່ວນ 12.2 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຕໍ່ເດືອນມີອັດຕາສ່ວນ 48.6 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຕໍ່ 15 ມື້ມີອັດຕາສ່ວນ 6.8 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຕໍ່ອາທິດມີອັດຕາສ່ວນ 3.0 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຕໍ່ມື້ມີອັດຕາສ່ວນ 26.9 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ຕໍ່ຊົ່ວໂມງ ມີອັດຕາສ່ວນ 2.4 ສ່ວນຮ້ອຍ. ສໍາລັບລະດັບຄ່າຈ້າງງານ ຂອງນັກຮຽນ ໄດ້ແບ່ງອອກເປັນຕໍ່ອາທິດ, ຕໍ່ 15 ມື້, ແລະ ຕໍ່ເດືອນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງໃນຮູບ 3.12 (ຂ). ຄ່າຈ້າງຕໍ່ອາທິດແມ່ນມີມູນຄ່າ 1,366,818 ກີບ, ຕໍ່ 15 ມື້ ມີມູນຄ່າ 1,814,706 ກີບ ແລະ ຕໍ່ເດືອນແມ່ນມີ ມູນຄ່າ 2,059,015 ກີບ.

ຮູບ 3.12. ຄ່າຈ້າງ

(ກ) ຮູບແບບການຈ່າຍ

(ຂ) ລະດັບຄ່າຈ້າງ

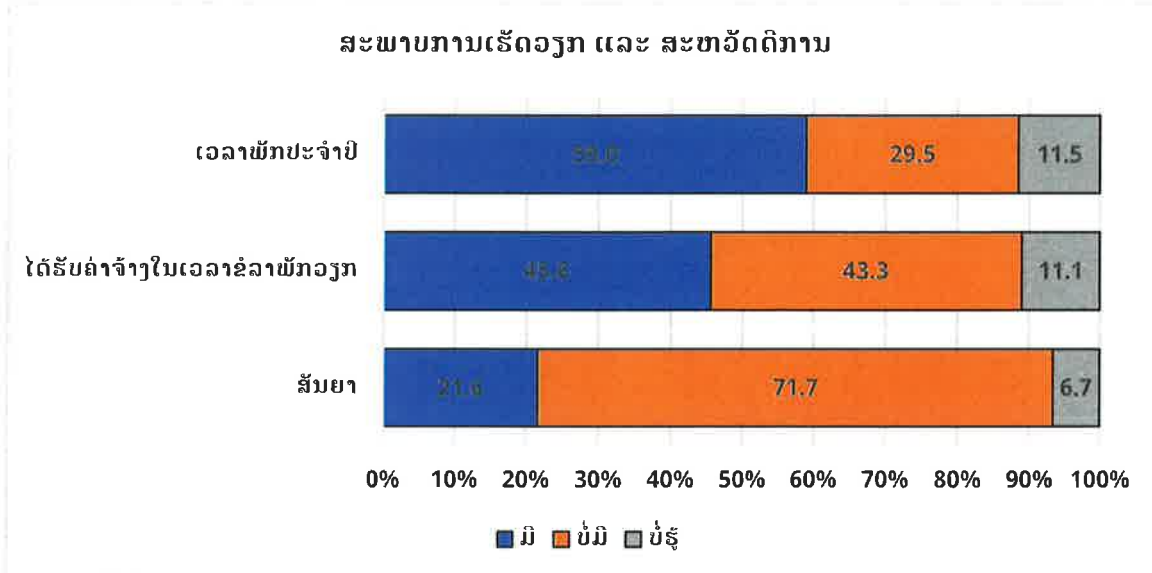

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສໍາຫລວດຕິດຕາມນໍາຮອຍນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ 2022.

3.4. ສະພາບການເຮັດວຽກ ແລະ ສະຫວັດດີການ

ຫນຶ່ງໃນການວັດແທກປະໂຫຍດຈາກການເຮັດວຽກ ແມ່ນການຮັບປະກັນການມີສະຫວັດດີການ ໃນການເຮັດວຽກທີ່ດີ ຊຶ່ງໄດ້ສະແດງຢູ່ໃນຮູບ 3.13. ຈາກຮູບດັ່ງກ່າວເຮັດໃຫ້ເຫັນວ່ານັກຮຽນທີ່ໄດ້ປະກອບອາຊີບແມ່ນຫຍັງຂາດສະຫວັດດີການທີ່ດີ. ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມທີ່ໄດ້ມີສັນຍາການເຮັດວຽກແມ່ນມີພຽງແຕ່ 21.6 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຈໍານວນທັງໝົດ, ແລະ ສໍາລັບບໍ່ໄດ້ເຮັດສັນຍາ ມີອັດຕາສ່ວນສູງເຖິງ 71.7 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ບໍ່ຮູ້ ກ່ຽວກັບການເຮັດສັນຍາ ມີອັດຕາສ່ວນ 6.7 ສ່ວນຮ້ອຍ. ສໍາລັບຜູ້ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ ໃນເວລາຂໍລາພັກວຽກ ແບ່ງອອກເປັນ: ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ 45.6 ສ່ວນຮ້ອຍ, ບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ 43.3 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ບໍ່ຮູ້ 11.1 ສ່ວນຮ້ອຍ. ສໍາລັບ ການມີເວລາພັກປະຈໍາປີແມ່ນແບ່ງອອກເປັນ: ໄດ້ພັກປະຈໍາປີ 59.0 ສ່ວນຮ້ອຍ, ບໍ່ໄດ້ພັກປະຈໍາປີ 29.5 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ບໍ່ຮູ້ ມີອັດຕາສ່ວນ 11.5 ສ່ວນຮ້ອຍ.

ຮູບ 3.13. ສະຫວັດດີການ

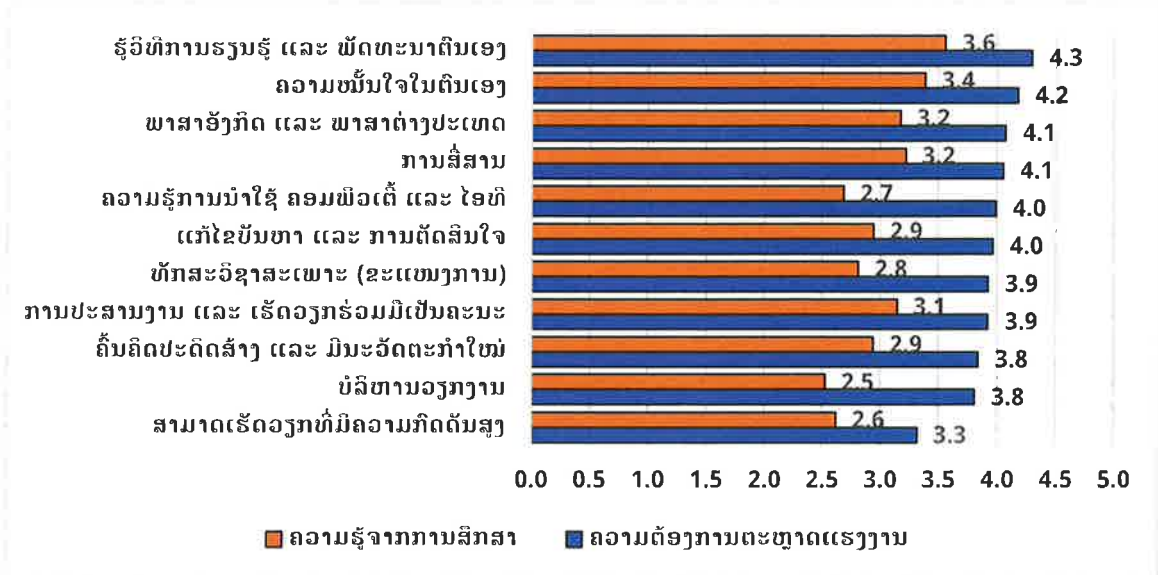
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສຳຫລວດຕິດຕາມນຳຮອຍນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ 2022.

3.5. ທັກສະໃນການເຮັດວຽກ

ໃນການປະກອບອາຊີບ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນຈະຕ້ອງມີທັກສະຕ່າງໆ ທີ່ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ທັກສະດ້ານວິຊາສະເພາະເທົ່ານັ້ນ. ຮູບ 3.14 ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ຄວາມຄິດຂອງນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕໍ່ກັບທັກສະຕ່າງໆ ທີ່ຈຳເປັນໃນການປະກອບອາຊີບໂດຍໄດ້ແບ່ງອອກເປັນລະດັບຄວາມຕ້ອງການທັກສະ ແລະ ລະດັບຂອງທັກສະທີ່ໄດ້ຮຽນມາຈາກໂຮງຮຽນ. ໃນຮູບດັ່ງກ່າວ ໄດ້ສະແດງລະດັບຄະແນນ ໜ້ອຍສຸດເທົ່າກັບ 1 ຈົນໄປຮອດຫລາຍສຸດເທົ່າກັບ 5. ຜົນການສຳຫລວດ ເຮັດໃຫ້ເຫັນວ່າທັກສະທີ່ນັກຮຽນໃຫ້ຄວາມເຫັນວ່າມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍໃນການປະກອບອາຊີບແມ່ນການ “ຮູ້ວິທີການຮຽນຮູ້ ແລະ ພັດທະນາຕົນເອງ” ຊຶ່ງມີຄະແນນສູງເຖິງ 4.3, ຕໍ່ມາແມ່ນທັກສະດ້ານ “ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົນເອງ” ຊຶ່ງມີຄະແນນ 4.2 ແລະ ທັກສະ “ພາສາອັງກິດ ແລະ ພາສາຕ່າງປະເທດ” ແລະ “ການສື່ສານ” ແມ່ນ 4.1 ຄະແນນ, ທັກສະ “ຄວາມຮູ້ໃນການນຳໃຊ້ຄອມພິວເຕີ ແລະ ໄອທີ” ແລະ “ການແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ການຕັດສິນໃຈ” ມີ 4.0 ຄະແນນ. ນອກຈາກນີ້, ບັນດາທັກສະອື່ນໆໄດ້ແກ່, “ທັກສະວິຊາສະເພາະ”, “ການປະສານງານ ແລະ ເຮັດວຽກຮ່ວມມືເປັນຄະນະ”, “ຄົ້ນຄິດປະດິດສ້າງນະວັດຕະກຳ”, ແລະ “ບໍລິຫານວຽກງານ” ແມ່ນມີຄະແນນແຕ່ 3.9 ຮອດ 3.8 ຄະແນນ. ສຳລັບທັກສະທີ່ນັກຮຽນຄິດວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຢູ່ໃນລະດັບໜ້ອຍແມ່ນ “ຄວາມສາມາດເຮັດວຽກທີ່ມີຄວາມກົດດັນສູງ” ມີ 3.3 ຄະແນນ.

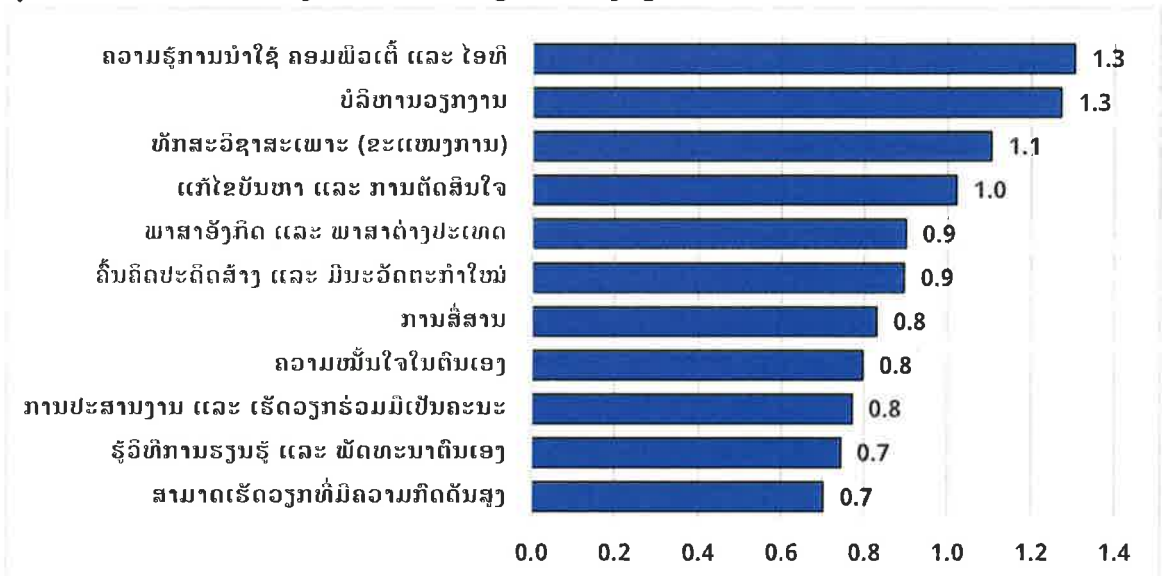
ການໄດ້ຮຽນຮູ້ບັນດາທັກສະທີ່ກ່າວມາທາງເທິງນັ້ນຈາກໂຮງຮຽນແມ່ນສະແດງໃນຮູບ 3.15. ຜົນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ທັກສະຈາກໂຮງຮຽນເປັນອັນດັບຫລາຍມີຄື: “ວິທີການຮຽນຮູ້ ແລະ ພັດທະນາຕົນເອງ” ມີ 3.6 ຄະແນນ, “ຄວາມໝັ້ນໃຈໂຕເອງ” ມີ 3.4 ຄະແນນ, “ພາສາອັງກິດ ແລະ ພາສາຕ່າງປະເທດ” ແລະ “ການສື່ສານ” ມີ 3.2 ຄະແນນ, “ການປະສານງານ ແລະ ວຽກຮ່ວມມືເປັນຄະນະ” ມີ 3.1 ຄະແນນ, “ຄົ້ນຄິດປະດິດສ້າງ ແລະ ມີນະວັດຕະກຳໃໝ່” ແລະ “ການແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ຕັດສິນໃຈ” ມີ 2.9 ຄະແນນ, “ທັກສະວິຊາສະເພາະ” ມີ 2.8 ຄະແນນ, “ຄວາມຮູ້ໃນການນຳໃຊ້ຄອມພິວເຕີ ແລະ ໄອທີ” ມີ 2.7 ຄະແນນ, “ສາມາດເຮັດວຽກທີ່ມີຄວາມກົດດັນສູງ” ມີ 2.6 ຄະແນນ, “ທັກສະການບໍລິຫານວຽກງານ” ມີ 2.5 ຄະແນນ. ນອກຈາກນີ້, ຍັງເຫັນໄດ້ວ່າ ທັກສະທີ່ນັກຮຽນຄິດວ່າ ເປັນທີ່ຕ້ອງການຕໍ່ຕະຫລາດແຮງງານ ແຕ່ໄດ້ຮຽນທັກສະເຫຼົ່ານັ້ນ ຈາກໂຮງຮຽນບໍ່ພຽງພໍ ປະກອບມີ: ທັກສະ “ຄວາມຮູ້ໃນການນຳໃຊ້ຄອມພິວເຕີ ແລະ ໄອທີ”, “ທັກສະການບໍລິຫານວຽກງານ”, “ທັກສະວິຊາສະເພາະ” ແລະ “ການແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ຕັດສິນໃຈ”.

ຮູບ 3.14. ທັກສະສໍາລັບຕະຫລາດແຮງງານ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສໍາຫລວດຕິດຕາມນໍາຮອຍນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ 2022.

ຮູບ 3.15. ອັດຕາສ່ວນຂອງທັກສະ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮຽນຈາກໂຮງຮຽນ

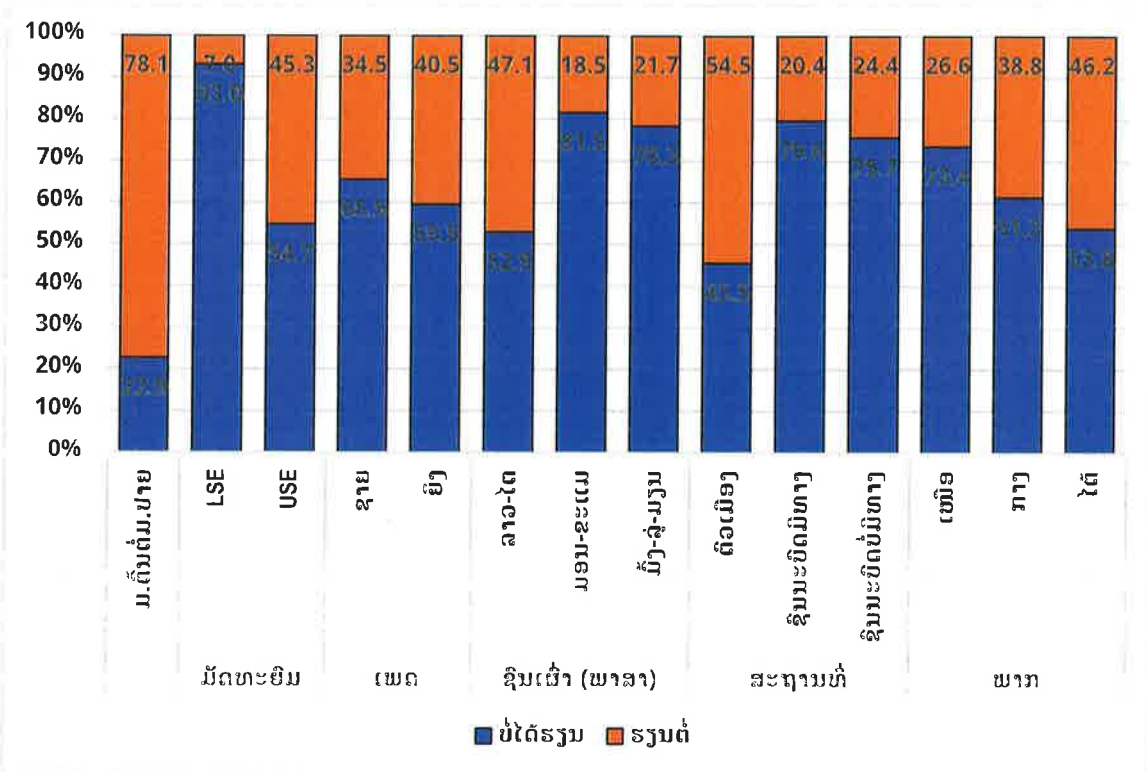
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສໍາຫລວດຕິດຕາມນໍາຮອຍນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ 2022.

3.6. ການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໄດ້ພະຍາຍາມສົ່ງເສີມ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ ຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບຈາກໂຮງຮຽນ ມັດທະຍົມທັງຕອນຕົ້ນ ແລະ ຕອນປາຍ ໄດ້ເຂົ້າຮຽນໃນສາຍການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ວິຊາຊີບໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນໂດຍ ໄດ້ສະໜອງຫຼັກສູດທີ່ຫລາກຫລາຍ ພ້ອມທັງມີນະໂຍບາຍຊຸກຍູ້ ໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນທີ່ຮຽນດີຮຽນເກັ່ງ ແລະ ນັກຮຽນ ທີ່ດ້ອຍໂອກາດ. ການສຶກສາຕໍ່ ຂອງນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ມັດທະຍົມຕອນປາ ແຍກ ຕາມເພດ, ຊົນເຜົ່າ ແລະ ສະຖານທີ່ ໄດ້ສະແດງ ໃນຮູບ 3.16. ອັດຕາສ່ວນນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ ຕອນຕົ້ນ ທີ່ຮຽນຕໍ່ມັດທະຍົມຕອນປາ ແມ່ນກວມເອົາ 78.1 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮຽນຕໍ່ມັດທະຍົມຕອນປາ

ກວມເອົາ 22.9 ສ່ວນຮ້ອຍ; ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ໄປຮຽນຕໍ່ສາຍວິຊາຊີບ ກວມເອົາ 7.0 ສ່ວນຮ້ອຍ. ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍ ທີ່ໄປຮຽນຕໍ່ ມີອັດຕາສ່ວນ 45.3 ສ່ວນຮ້ອຍ, ບໍ່ໄດ້ໄປຮຽນຕໍ່ກວມເອົາ 54.7 ສ່ວນຮ້ອຍ. ນັກຮຽນທີ່ເປັນເພດຊາຍທີ່ໄດ້ໄປຮຽນຕໍ່ ມີອັດຕາສ່ວນ 34.5 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ນັກຮຽນທີ່ເປັນເພດຍິງທີ່ໄດ້ໄປຮຽນຕໍ່ ມີອັດຕາສ່ວນ 40.5 ສ່ວນຮ້ອຍ. ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ມັດທະຍົມຕອນປາຍ ຊົນເຜົ່າ ແລະ ພາສາ ເຫັນໄດ້ວ່າ ກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ລາວ-ໄຕ ໄປຮຽນຕໍ່ ແມ່ນ 47.1 ສ່ວນຮ້ອຍ, ບໍ່ໄດ້ໄປຮຽນຕໍ່ 52.9 ສ່ວນຮ້ອຍ; ກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ມອນ-ຂະແມ ໄປຮຽນຕໍ່ມີອັດຕາສ່ວນ 18.5 ສ່ວນຮ້ອຍ, ບໍ່ໄດ້ໄປຮຽນຕໍ່ມີອັດຕາສ່ວນ 81.5 ສ່ວນຮ້ອຍ; ກຸ່ມຊົນເຜົ່າມົ້ງ-ອ້ວມຽນ ໄປຮຽນຕໍ່ມີອັດຕາສ່ວນ 21.7 ສ່ວນຮ້ອຍ, ບໍ່ໄດ້ໄປຮຽນຕໍ່ມີອັດຕາສ່ວນ 78.3 ສ່ວນຮ້ອຍ.

ຮູບ 3.16. ການສຶກສາຕໍ່ວິຊາຊີບ

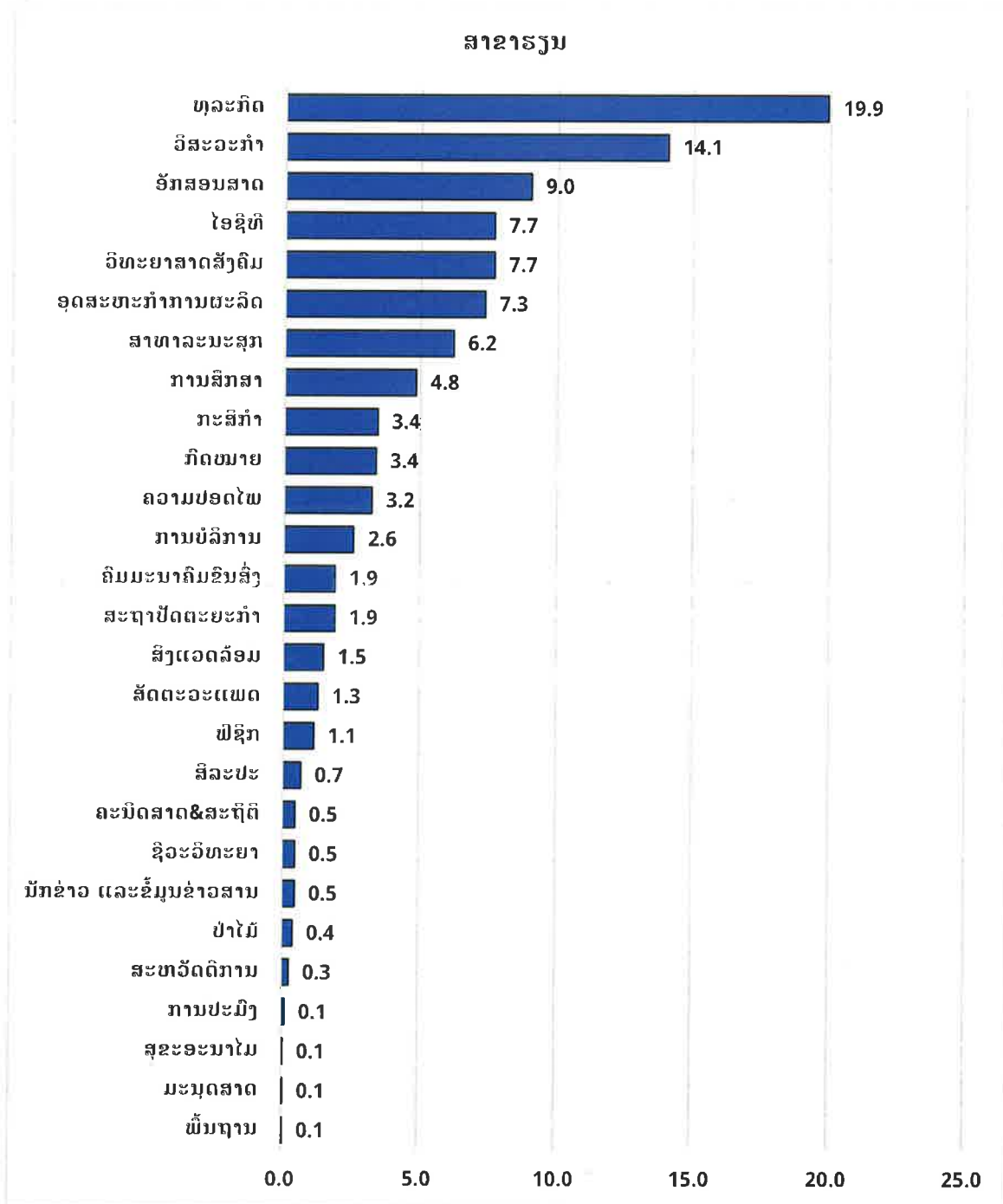
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສຳຫລວດຕິດຕາມນຳຮອຍນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ 2022.

ສັດສ່ວນນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ມັດທະຍົມຕອນປາຍ ທີ່ຮຽນຕໍ່ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮຽນຕໍ່ ຕາມສະຖານ ທີ່ຢູ່ອາໄສ ເຫັນໄດ້ວ່າ ກຸ່ມທີ່ອາໄສຢູ່ຕົວເມືອງ ໄປຮຽນຕໍ່ມີ 54.5 ສ່ວນຮ້ອຍ, ບໍ່ໄດ້ໄປຮຽນຕໍ່ມີ 45.5 ສ່ວນຮ້ອຍ; ກຸ່ມທີ່ອາໄສຢູ່ຊົນນະບົດທີ່ມີທຶນທາງ ໄປຮຽນຕໍ່ມີອັດຕາສ່ວນ 20.4 ສ່ວນຮ້ອຍ, ບໍ່ໄດ້ໄປຮຽນຕໍ່ມີ 79.6 ສ່ວນຮ້ອຍ; ຊົນນະບົດບໍ່ມີທຶນທາງໄປຮຽນຕໍ່ມີ 24.4 ສ່ວນຮ້ອຍ, ບໍ່ໄດ້ໄປຮຽນຕໍ່ມີ 75.7 ສ່ວນຮ້ອຍ. ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ຕອນປາຍ ທີ່ອາໄສຢູ່ເຂດພາກເໜືອ ທີ່ໄດ້ໄປຮຽນຕໍ່ມີ 26.6 ສ່ວນຮ້ອຍ, ບໍ່ໄດ້ໄປຮຽນຕໍ່ມີ 73.4 ສ່ວນຮ້ອຍ; ພາກກາງທີ່ໄດ້ໄປຮຽນຕໍ່ມີ ສ່ວນ 38.8 ສ່ວນຮ້ອຍ, ບໍ່ໄດ້ໄປຮຽນຕໍ່ມີ 61.3 ສ່ວນຮ້ອຍ; ພາກໄຕທີ່ໄດ້ໄປຮຽນຕໍ່ມີ 46.2 ສ່ວນຮ້ອຍ, ບໍ່ໄດ້ໄປຮຽນຕໍ່ມີ 53.8 ສ່ວນຮ້ອຍ.

ສາຂາວິຊາຮຽນ ຂອງນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນຈົບມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນທີ່ບໍ່ຮຽນຕໍ່ມັດທະຍົມປາຍ ແລະ ມັດທະຍົມຕອນປາຍ ໄດ້ແບ່ງອອກເປັນ 27 ຊົງເຂດສາຂາວິຊາຮຽນທີ່ນັກຮຽນ ຢາກເລືອກຮຽນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງໃນຮູບ 3.17. ສາຂາຮຽນທີ່ມີການເລືອກຮຽນຫລາຍກວ່າໝູ່ແມ່ນສາຂາບໍລິຫານທຸລະກິດ ໂດຍມີອັດຕາສ່ວນ 19.9 ສ່ວນຮ້ອຍ, ທັງນີ້ຍ້ອນສາຂາດັ່ງກ່າວມີການສະໜອງການສຶດສອນຢູ່ທົ່ວໄປໃນຫລາຍໆແຂວງ ແລະ ການສຶກ

ສາສາຂາດັ່ງກ່າວກໍ່ເປັນສາສາຮຽນທີ່ມີວຽກໃນຫລາຍໆຂະແໜງການຂອງທຸລະກິດ. ສາຂາວິສະວະກຳສາດເປັນສາຂາອັນດັບສອງໂດຍມີອັດຕາສ່ວນ 14.1 ສ່ວນຮ້ອຍ. ນັກຮຽນຈຳນວນຫລາຍໄດ້ເຂົ້າຮຽນໃນໂຮງຮຽນອະຊີວະທີ່ມີການສຶດສອນເລື່ອງຂອງການຊ້ອມແປງເຄື່ອງຈັກ ແລະ ພາຫານະ, ພ້ອມທັງບັນດາເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າທົ່ວໄປຕື່ມດ້ວຍ. ບັນດາສາຂາທີ່ມີອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍໜ້ອຍລົງມາໄດ້ແກ່ສາຂາອັກສອນສາດ ມີອັດຕາສ່ວນ 9.0 ສ່ວນຮ້ອຍ, ໄອຊີທີ ມີອັດຕາສ່ວນ 7.7 ສ່ວນຮ້ອຍ, ວິທະຍາສາດສັງຄົມມີອັດຕາສ່ວນ 7.7 ສ່ວນຮ້ອຍ, ແລະ ອຸດສະຫະກຳການຜະລິດ 7.3 ສ່ວນຮ້ອຍ.

ຮູບ 3.17. ສາຂາຮຽນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສຳຫລວດຕິດຕາມນຳຮອຍນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ 2022.

4. ຕົວຢ່າງຄວາມສາມາດໃນການຈ້າງງານ

ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຜົນໄດ້ຮັບສໍາລັບການຈ້າງງານ ແລະ ການສຶກສາແມ່ນສາມາດອະທິບາຍໄດ້ດ້ວຍ ຫລາຍປັດໄຈ. ໃນຫົວຂໍ້ນີ້ ແມ່ນຈະໄດ້ສຶກສາລົງເລິກເຖິງບາງປັດໄຈ ທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ການໄດ້ຖືກຈ້າງງານ. ບັນດາປັດໄຈ ແມ່ນຈະຖືກແບ່ງອອກເປັນ 4 ກຸ່ມໄດ້ແກ່: (ກ) ລັກສະນະຂອງນັກຮຽນ, (ຂ) ຄວາມສາມາດດ້ານການສຶກສາ, (ຄ) ລັກສະນະຂອງຄົວເຮືອນ, ແລະ (ງ) ຄວາມຮູ້ດ້ານການສະໝັກວຽກ.

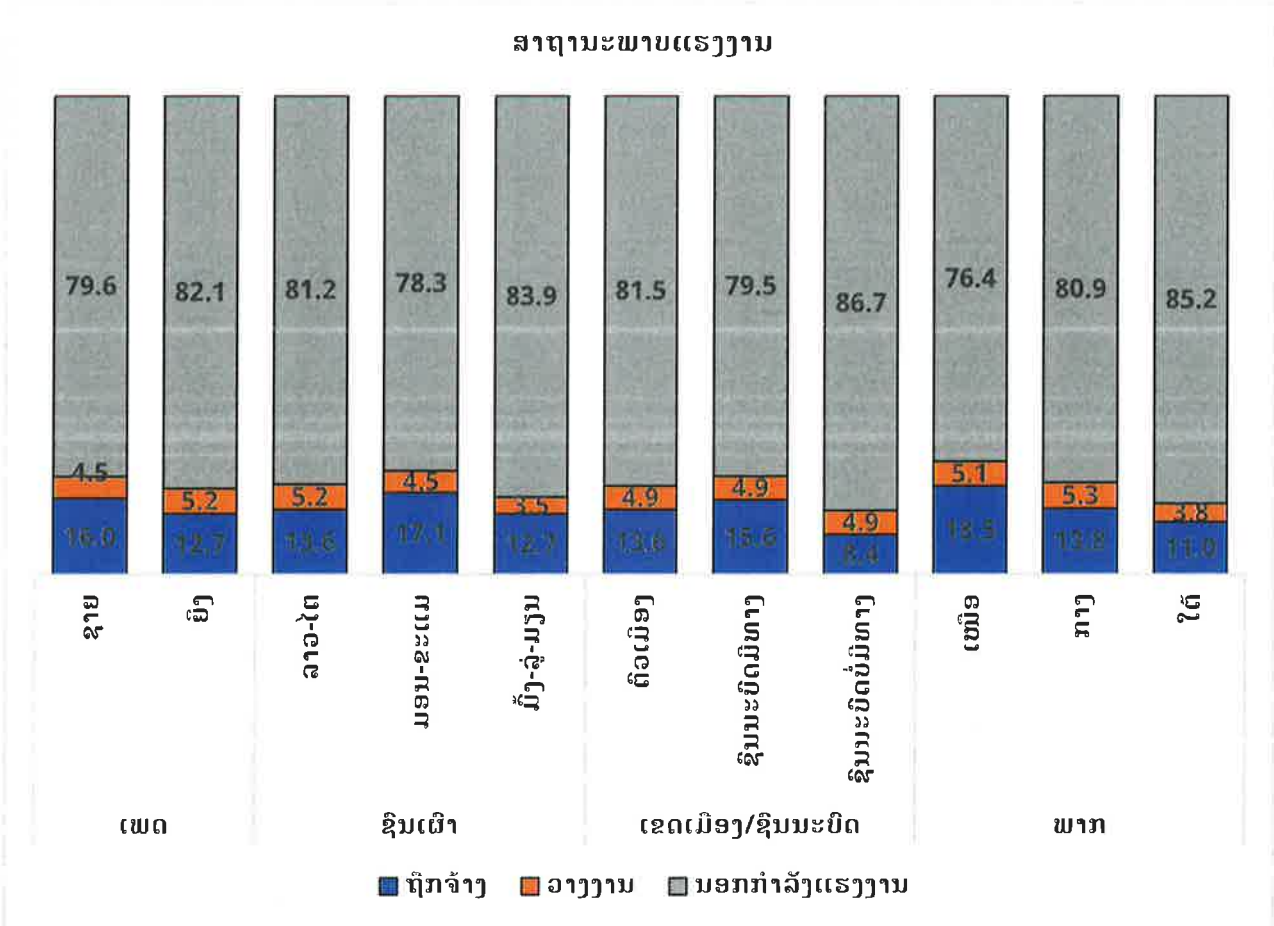
4.1. ລັກສະນະຂອງນັກຮຽນ ຕາມເພດ, ຊົນເຜົ່າ, ອາຍຸ, ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສ

ບັນດາປັດໄຈດ້ານເພດ, ຊົນເຜົ່າ, ສະຖານທີ່ຢູ່ອາໄສ, ແລະ ພາກພື້ນ ລ້ວນແລ້ວແຕ່ມີຄວາມສໍາຄັນທີ່ສາມາດອະທິບາຍຄວາມແຕກຕ່າງຂອງສະຖານະພາບແຮງງານໄດ້. ສໍາລັບເພດ, ເຮົາເຫັນໄດ້ວ່າເພດຊາຍແມ່ນມີອັດຕາການເຂົ້າຮ່ວມຕະຫລາດແຮງງານທີ່ສູງກວ່າເພດຍິງຢູ່ທີ່ 20.5 ສ່ວນຮ້ອຍ ຕໍ່ກັບ 17.9 ສ່ວນຮ້ອຍ ຊຶ່ງສະແດງໃນຮູບ 4.1. ນອກຈາກນີ້, ອັດຕາສ່ວນການຖືກຈ້າງງານກໍ່ສູງກວ່າເພດຍິງ ຊຶ່ງມີອັດຕາສ່ວນການຖືກຈ້າງງານເທົ່າກັບ 16.0 ສ່ວນຮ້ອຍ ທຽບກັບ 12.7 ສ່ວນຮ້ອຍ. ຜົນດັ່ງກ່າວເຮັດໃຫ້ອັດຕາການຢູ່ນອກກໍາລັງແຮງງານຂອງເພດຍິງສູງກວ່າຊຶ່ງເທົ່າກັບ 82.1 ສ່ວນຮ້ອຍ ທຽບກັບ 79.6 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງເພດຊາຍ. ສໍາລັບອັດຕາການຫວ່າງງານແລ້ວ, ເຮົາສາມາດຄຳນວນໄດ້ໂດຍເອົາອັດຕາສ່ວນການຫວ່າງງານມາຫານໃຫ້ອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຫັນວ່າ ອັດຕາການຫວ່າງງານຂອງເພດຊາຍເທົ່າກັບ 21.9 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ສໍາລັບເພດຍິງແມ່ນ 29.3 ສ່ວນຮ້ອຍ. ຈາກຜົນດັ່ງກ່າວເຮົາສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ວ່າເພດຍິງແມ່ນມີຄວາມສາມາດໄດ້ຮັບການຈ້າງງານທີ່ຕໍ່າກວ່າເພດຊາຍ.

ສໍາລັບການຈ້າງງານຂອງນັກຮຽນທີ່ມີຊົນເຜົ່າແຕກຕ່າງກັນຈະເຫັນໄດ້ວ່າຊົນເຜົ່າທີ່ມີອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານສູງກວ່າໝູ່ແມ່ນຊົນເຜົ່າ ມອນ-ຂະແມ ແລະ ຕາມມາດ້ວຍຊົນເຜົ່າ ລາວ-ໄຕ ແລະ ສຸດທ້າຍແມ່ນຊົນເຜົ່າ ມຶ້ງ-ອ້ວມ່ຽນ. ຊົນເຜົ່າ ມອນ-ຂະແມ ແມ່ນມີອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານສູງເຖິງ 21.6 ສ່ວນຮ້ອຍ. ສໍາລັບອັດຕາການວ່າງງານ, ຊົນເຜົ່າມອນ-ຂະແມ ມີເທົ່າກັບ 20.8 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ຕາມມາດ້ວຍຊົນເຜົ່າລາວ-ໄຕ 26.7 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ຊົນເຜົ່າມຶ້ງ-ອ້ວມ່ຽນ 21.6 ສ່ວນຮ້ອຍ. ອັດຕາສ່ວນຂອງບັນດາຊົນເຜົ່າແມ່ນມີຄວາມໃກ້ຄຽງກັນ.

ການແບ່ງການຈ້າງງານ ຕາມລັກສະນະຄວາມເປັນຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ ຍັງບົ່ງບອກໃຫ້ເຫັນລະດັບການຈ້າງງານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ໂດຍອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານຂອງນັກຮຽນທີ່ຢູ່ເຂດຕົວເມືອງແມ່ນ 18.5 ສ່ວນຮ້ອຍ ຊຶ່ງໃກ້ຄຽງກັບອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານຂອງນັກຮຽນທີ່ຢູ່ຊົນນະບົດທີ່ມີທາງ ເທົ່າກັບ 20.5 ສ່ວນຮ້ອຍ, ແຕ່ອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານ ຂອງນັກຮຽນທີ່ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດບໍ່ມີທາງ ເທົ່າກັບ 13.3 ສ່ວນຮ້ອຍ. ການອະທິບາຍຄວາມແຕກຕ່າງນີ້ສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າເຂດຕົວເມືອງຍັງມີນັກຮຽນສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ສືບຕໍ່ການສຶກສາ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານ ເມື່ອທຽບກັບເຂດຊົນນະບົດທີ່ມີທາງ, ແຕ່ທັງສອງເຂດກໍ່ມີອັດຕາການມີວຽກເຮັດງານທຳທີ່ໃກ້ຄຽງກັນ. ສໍາລັບຄວາມແຕກຕ່າງຂອງສະຖານະພາບແຮງງານ ຕາມເຂດພາກພື້ນ ເຫັນວ່າພາກເໜືອ ມີອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານສູງເຖິງ 23.6 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ພາກກາງ ແລະ ພາກໃຕ້ມີອັດຕາເທົ່າກັບ 19.1 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ 11.8 ສ່ວນຮ້ອຍ ຕາມລຳດັບ. ຜົນຈາກການສຳຫລວດດັ່ງກ່າວຈະເຫັນວ່າພາກ ເໜືອ ແມ່ນມີອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານສູງກວ່າພາກອື່ນໆ.

ຮູບ 4.1. ເພດ, ຊົນເຜົ່າ, ສະຖານທີ່ຢູ່ອາໄສ, ພາກພື້ນ ກັບ ສະຖານະພາບແຮງງານ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສຳຫລວດຕິດຕາມນຳຮອຍນັກສຶກສາທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ 2022.

4.2. ຄວາມສາມາດດ້ານການສຶກສາ

ລະດັບການຮຽນກຳມິຜົນກະທົບຕໍ່ກັບການປະກອບສ່ວນເຂົ້າເປັນກຳລັງແຮງງານ ແລະ ລະດັບຄ່າຈ້າງງານ ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງໃນຮູບ 4.2. ການສຶກສານີ້ແມ່ນຈະໄດ້ແບ່ງຄະແນນສອບເສັງຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ (ຂອງທັງ ນັກຮຽນທີ່ຈົບມັດທະຍົມຕົ້ນ ແລະ ມັດທະຍົມປາຍ) ອອກເປັນ 5 ກຸ່ມ ຕັ້ງແຕ່ກຸ່ມທີ່ມີຄະແນນຕໍ່າສຸດ ໄປຮອດ ກຸ່ມທີ່ມີຄະແນນສູງສຸດ ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງໃນຮູບ 4.2 (ກ). ຜົນຂອງການສຶກສາມີຄວາມໜ້າສົນໃຈ ໃນການ ອະທິບາຍຄວາມແຕກຕ່າງຂອງສະຖານະພາບແຮງງານ. ກຸ່ມທີ່ມີຄະແນນສູງສຸດ ແລະ ກຸ່ມທີ່ມີຄະແນນຕໍ່າສຸດ ມີ ອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານສູງກວ່າກຸ່ມອື່ນ, ໂດຍກຸ່ມທີ່ມີຄະແນນສູງສຸດແມ່ນມີອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດ ແຮງງານ ແມ່ນ 19.0 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ກຸ່ມທີ່ມີຄະແນນຕໍ່າສຸດມີອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານ 20.8 ສ່ວນ ຮ້ອຍ. ສາເຫດທີ່ອາດຈະພາໃຫ້ເກີດຜົນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຍ້ອນກຸ່ມທີ່ມີຄະແນນຕໍ່າສຸດນັ້ນບໍ່ໄດ້ຮຽນຕໍ່ ແລະ ເຂົ້າສູ່ ຕະຫລາດແຮງງານ ໄວຂຶ້ນ, ສຳລັບກຸ່ມທີ່ມີຄະແນນສູງສຸດນັ້ນອາດຈະສາມາດໄດ້ຮັບວຽກທີ່ເໝາະກັບຄວາມ ສາມາດ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານຂອງແຕ່ລະກຸ່ມກໍຖືວ່າມີຄວາມໃກ້ຄຽງກັນສູງ.

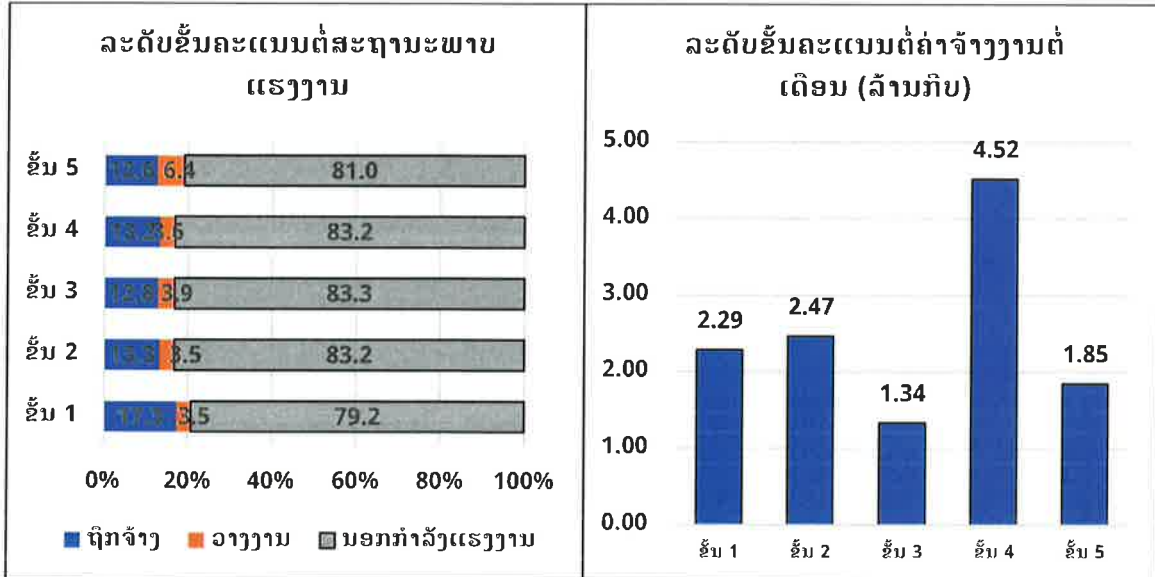
ນອກຈາກການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານແລ້ວ, ຄວາມສາມາດດ້ານການຮຽນກຳມິການພົວພັນກັບລະດັບຄ່າ ຈ້າງງານ. ຈາກຮູບ 4.2 (ຂ) ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄ່າສະເລ່ຍຂອງລະດັບຄ່າຈ້າງງານ ຕາມແຕ່ລະກຸ່ມຂອງນັກຮຽນທີ່ ມີຄະແນນຕ່າງກັນ. ຜົນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າກຸ່ມທີ່ມີຄະແນນການສອບເສັງທີ່ດີລະດັບ 4 ແມ່ນມີລະດັບຄ່າຈ້າງ ງານທີ່ສູງເມື່ອທຽບກັບ ກຸ່ມອື່ນໆ. ແນວໃດກໍຕາມນັກຮຽນທີ່ເປັນແຮງງານຍັງມີປະສິບການ ແລະ ວິຊາຊີບທີ່ຕໍ່າ,

ດັ່ງນັ້ນຜົນຂອງການຮຽນອາດຈະບໍ່ສາມາດອະທິບາຍລະດັບຄວາມແຕກຕ່າງຂອງການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານ ແລະ ລະດັບຄ່າຈ້າງງານໄດ້ດີເທົ່າທີ່ຄວນ.

ຮູບ 4.2. ຄະແນນສອບເສັງ ກັບ ສະຖານະພາບແຮງງານ ແລະ ຄ່າຈ້າງ

(ກ) ສະຖານະພາບແຮງງານ

(ຂ) ຄ່າຈ້າງງານ

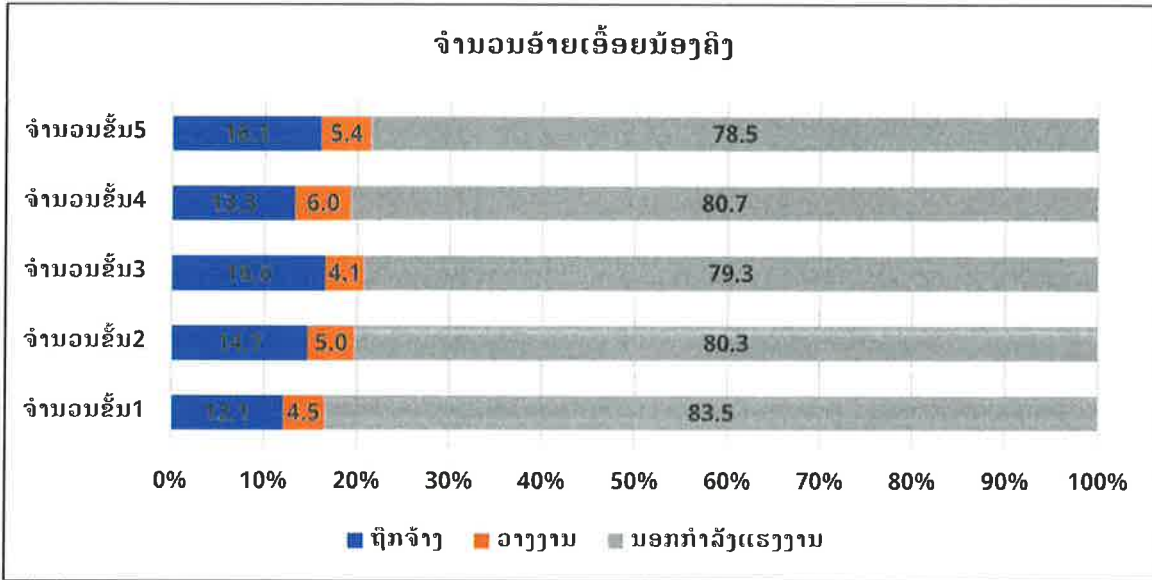

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສຳຫລວດຕິດຕາມນຳຮອຍນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ 2022.

4.3. ຄຸນລັກສະນະຂອງຄົວເຮືອນ

ລັກສະນະຂອງຄົວເຮືອນ ເປັນອີກໜຶ່ງປັດໄຈສຳຄັນ ໃນການຕັດສິນໃຈເຮັດວຽກຂອງນັກຮຽນ, ຊຶ່ງປັດໄຈທີ່ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການສຶກສາໃນຄັ້ງນີ້ ແມ່ນຈຳນວນອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຄົງ ແລະ ລະດັບການສຶກສາຂອງຜູ້ປົກຄອງ. ຮູບ 4.3 ສະແດງໃຫ້ເຫັນກຸ່ມຂອງນັກຮຽນທີ່ມີຈຳນວນອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງທີ່ແຕກຕ່າງກັນຈຳນວນ 5 ກຸ່ມ. ໂດຍການສົມທຽບກຸ່ມທີ່ນ້ອຍສຸດຈົນໄປຮອດຫລາຍສຸດກັບສະຖານະພາບແຮງງານ. ຜົນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ກຸ່ມທີ່ມີຈຳນວນອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຄົງນ້ອຍສຸດ ແມ່ນມີອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານທີ່ຕໍ່າ ຢູ່ທີ່ 16.5 ສ່ວນຮ້ອຍ. ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍຈະເຫັນວ່າອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນກຸ່ມທີ່ມີຈຳນວນອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງເພີ່ມຂຶ້ນເຊັ່ນດຽວກັນ. ກຸ່ມທີ່ມີອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານສູງກວ່າໝູ່ ແມ່ນກຸ່ມທີ່ມີຈຳນວນອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຄົງຫລາຍທີ່ສຸດ ຊຶ່ງເທົ່າກັບ 21.5 ສ່ວນຮ້ອຍ. ຜົນດັ່ງກ່າວແມ່ນສອດຄ່ອງກັບຄວາມເຂົ້າໃຈພື້ນຖານທີ່ວ່າ ຈຳນວນອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ເຮັດໃຫ້ຄົວເຮືອນມີພາລະໃນການລ້ຽງດູເພີ່ມຂຶ້ນ ເຊັ່ນດຽວກັນ ແລະ ເປັນຜົນສະທ້ອນເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນ ຈຳເປັນຈະຕ້ອງຍຸດຕິການສຶກສາຕໍ່ ແລະ ເຂົ້າສູ່ຕະຫລາດແຮງງານ.

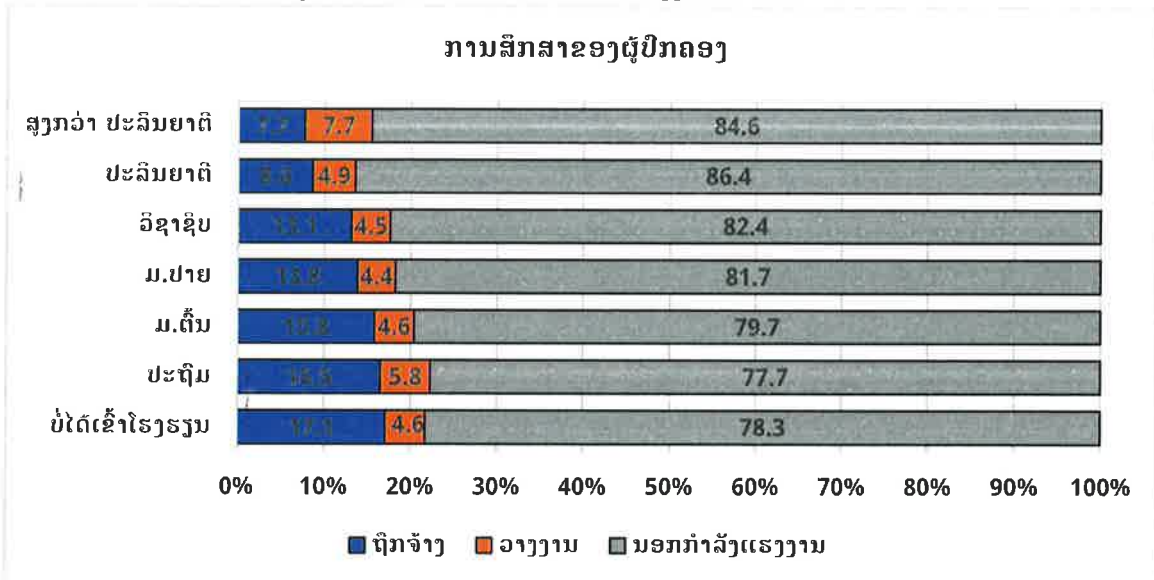
ຮູບ 4.3. ຈຳນວນອ້າຍເອື້ອຍຄົງ ກັບສະຖານະພາບແຮງງານ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສຳຫລວດຕິດຕາມນຳຮອຍນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ 2022.

ລະດັບການສຶກສາຂອງຜູ້ປົກຄອງຕໍ່ກັບອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານ ໄດ້ສະແດງໃນຮູບ 4.4. ການສຶກສາແມ່ນເປັນໄປຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈພື້ນຖານເຊັ່ນດຽວກັນ, ໂດຍເຫັນໄດ້ວ່າການສຶກສາຂອງຜູ້ປົກຄອງທີ່ມີລະດັບສູງຂຶ້ນ ຈະເຮັດໃຫ້ອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານຕໍ່າລົງ. ອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານຂອງນັກຮຽນທີ່ມີຜູ້ປົກຄອງທີ່ບໍ່ໄດ້ຮຽນແມ່ນມີສູງກວ່າໝູ່ ຊຶ່ງເທົ່າກັບ 21.7 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ອັດຕາການທີ່ຕໍ່າກວ່າໝູ່ແມ່ນຢູ່ໃນກຸ່ມຂອງຜູ້ປົກຄອງທີ່ມີລະດັບການສຶກສາ ປະລິນຍາຕີ ແລະ ສູງ ກ່ວາປະລິນຍາຕີ ຊຶ່ງເທົ່າກັບ 13.5 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ 14.4 ສ່ວນຮ້ອຍ ຕາມລຳດັບ. ຜົນດັ່ງກ່າວອາດຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຜູ້ປົກຄອງທີ່ມີການສຶກສາສູງ ຈະສົ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນເຂົ້າສູ່ຕະຫລາດແຮງງານ ຊ້າກວ່າ ຜູ້ປົກຄອງທີ່ມີການສຶກສາໃນລະດັບຕໍ່າກວ່າ. ທັງນີ້ອາດແມ່ນຍ້ອນຜູ້ປົກຄອງທີ່ມີການສຶກສາສູງ ມີຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ລູກຫລານຂອງຕົນເອງ ຫຼື ນັກຮຽນມີໂອກາດໄດ້ສຶກສາຕໍ່ໃນລະດັບທີ່ສູງຂຶ້ນ ຫລາຍກວ່າໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າສູ່ຕະຫລາດແຮງງານ.

ຮູບ 4.4. ການສຶກສາຂອງຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ສະຖານະພາບແຮງງານ

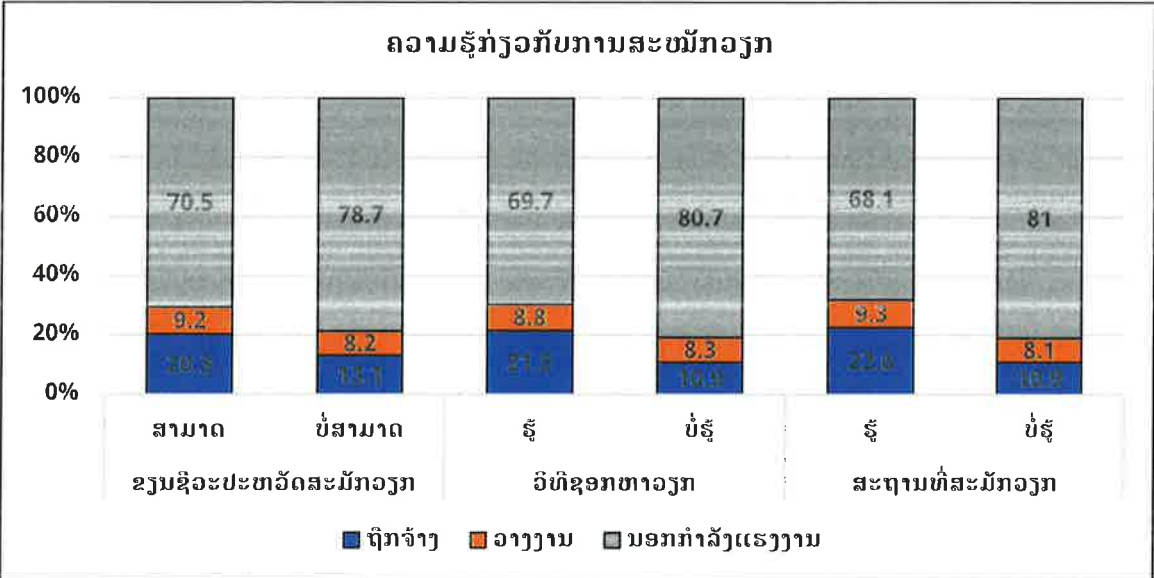
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສຳຫລວດຕິດຕາມນຳຮອຍນັກສຶກສາທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ 2022.

4.4. ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການສະໝັກວຽກ

ສາຍພົວພັນຂອງສະຖານະພາບແຮງງານ ຕໍ່ກັບຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການສະໝັກວຽກໄດ້ສະແດງໃນຮູບ 4.5, ຊຶ່ງໄດ້ອະທິບາຍທັກສະດ້ານການຊອກຫາວຽກ ຫຼັງຈາກການຮຽນຈົບ ກັບສະຖານະພາບແຮງງານຂອງນັກຮຽນ, ໂດຍການວິເຄາະແມ່ນໄດ້ແບ່ງອອກເປັນ 3 ໝວດຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການສະໝັກວຽກ ຄື: (ກ) ການຂຽນຊື່ວະປະຫວັດສະໝັກວຽກ, (ຂ) ວິທີການຊອກຫາວຽກ, ແລະ (ຄ) ສະຖານທີ່ສະໝັກວຽກ.

ຜົນການສຶກສາໂດຍລວມແມ່ນສາມາດສັງເກດໄດ້ວ່າ ການມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃນການສະໝັກວຽກ ແມ່ນມີຜົນກະທົບຕໍ່ກັບການເຂົ້າຕະຫລາດງານຢ່າງຫລວງຫລາຍ. ສໍາລັບຄວາມສາມາດດ້ານການຂຽນຊື່ວະປະຫວັດສະໝັກວຽກແມ່ນເຫັນວ່າ ຜູ້ມີຄວາມສາມາດດັ່ງກ່າວມີອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານ ຢູ່ທີ່ 29.5 ສ່ວນຮ້ອຍ ຊຶ່ງສູງກ່ວາຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດໃນການຂຽນຊື່ວະປະຫວັດສະໝັກວຽກ ມີອັດຕາເທົ່າກັບ 21.3 ສ່ວນຮ້ອຍ. ນອກຈາກນີ້ການຮູ້ວິທີຊອກຫາວຽກກໍເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນມີອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານເທົ່າກັບ 30.3 ສ່ວນຮ້ອຍ ໂດຍເປັນອັດຕາທີ່ສູງເມື່ອທຽບກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ ທີ່ມີອັດຕາພຽງແຕ່ 19.2 ສ່ວນຮ້ອຍ. ສຸດທ້າຍ, ການຮູ້ສະຖານທີ່ສະໝັກວຽກຈະເຮັດໃຫ້ມີໂອກາດເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານເທົ່າກັບ 31.9 ສ່ວນຮ້ອຍ ສູງກ່ວາຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ ຊຶ່ງມີອັດຕາເທົ່າກັບ 19.0 ສ່ວນຮ້ອຍ. ໂດຍລວມແລ້ວ, ເຮົາສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ວ່າຄວາມຮູ້ ແລະ ການກຽມພ້ອມກ່ຽວກັບການສະໝັກວຽກເປັນປັດໄຈສໍາຄັນທີ່ເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນສາມາດເຂົ້າສູ່ຕະຫລາດແຮງງານໄດ້ດີຂຶ້ນ.

ຮູບ 4.5. ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການສະໝັກວຽກ ກັບ ສະຖານະພາບແຮງງານ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສໍາຫລວດຕິດຕາມນໍາຮອຍນັກສຶກສາທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ 2022.

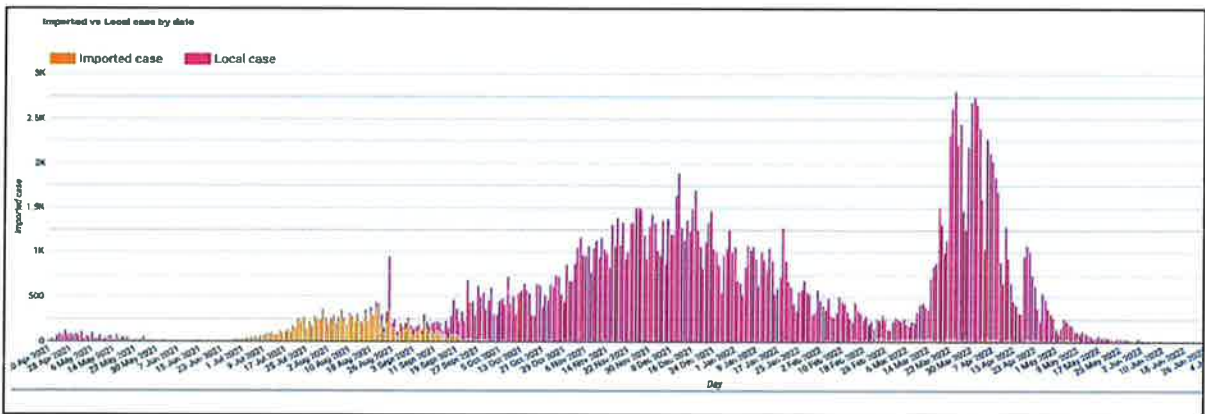
5. ການປະເມີນຜົນການແຜ່ລະບາດ ຂອງພະຍາດໂຄວິດ-19 ຕໍ່ການມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ການສຶກສາ

ພະຍາດໂຄວິດ-19 ເປັນພະຍາດຕິດຕໍ່ທີ່ເກີດຈາກໄວຣັດໂລກທາງເດີນຫາຍໃຈ SARS-CoV-2 ທີ່ໄດ້ພົບການລະບາດຄັ້ງທຳອິດ ທີ່ເມືອງວຽງຈັນ, ສປປ ຈີນ ໃນທ້າຍປີ 2019. ອາການໂດຍທົ່ວໄປຂອງພະຍາດໂຄວິດ-19 ແມ່ນປະກອບມີ ໄຂ້, ໄອ, ເຈັບຫົວ, ອ່ອນເພຍ, ສູນເສຍການໄດ້ຮັບກິນ ແລະ ລົດຊາດ. ເນື່ອງຈາກການຕິດເຊື້ອແມ່ນເກີດຂຶ້ນໄດ້ງ່າຍດາຍ ແລະ ສົ່ງຕໍ່ຜ່ານຄົນສຸຄົນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ ເຊື້ອໄວຣັດ ດັ່ງກ່າວໄດ້ແຜ່ລະບາດໄປຢ່າງ

ໄວວາ ໃນທົ່ວໂລກ ເຮັດໃຫ້ມີຜູ້ເສຍຊີວິດ ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ແລະ ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ວິຖີການດຳລົງຊີວິດຂອງຄົນໃນທົ່ວໂລກ ລວມທັງເສດຖະກິດກໍໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຢ່າງຮຸນແຮງ.

ໃນນັ້ນ, ສປປລາວ ກໍເປັນອີກປະເທດໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ. ໃນເດືອນ ມີນາ 2020, ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຜູ້ຕິດເຊື້ອໂຄວິດ-19 ຜູ້ທຳອິດ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ລັດຖະບານ ໄດ້ອອກແຈ້ງການ ໃນການປະຕິບັດມາດຕະການປ້ອງກັນ, ຄວບຄຸມ, ສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂການລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ-19 (ແຈ້ງການປົດເມືອງ) ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເກີດການແຜ່ລະບາດໃນວົງກວ້າງ. ຄຳສັ່ງດັ່ງກ່າວ ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບ ໃຫ້ມີການປົດການຮຽນ-ການສອນ ໃນທຸກຊັ້ນທຸກສາຍ, ການເດີນທາງທັງພາຍໃນ ແລະ ລະຫວ່າງປະເທດ, ການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການປະຕິບັດວຽກງານ ແລະ ອື່ນໆ. ມາຮອດປະຈຸບັນ, ສປປ ລາວ ໄດ້ຢືນຢັນຕົວເລກຈຳນວນຜູ້ຕິດເຊື້ອລວມ ທັງໝົດ 212,083 ຄົນ, ເສຍຊີວິດ 663 ຄົນ⁷. ຕະຫລອດໄລຍະ 2 ປີທີ່ຜ່ານມາ ຂອງການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ-19 ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບ ຕໍ່ນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍ.

ຮູບ 5.1. ຈຳນວນກໍລະນີຕິດເຊື້ອ ຢູ່ ສປປ ລາວ (ທັງຜູ້ຕິດເຊື້ອພາຍໃນ ແລະ ນຳເຂົ້າ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ປົດລາຍງານສະພາບການແຜ່ລະບາດໂຄວິດ-19 ໃນ ສປປ ລາວ, ອົງການອະນາໄມໂລກ (<https://www.who.int/laos/internal-publications-detail/covid-19-situation-report-for-lao-pdr-64>)

5.1. ຜົນກະທົບຕໍ່ການຈ້າງງານກ່ອນ ແລະ ຫຼັງຈາກການລະບາດ

ອີງຕາມຜົນການສຳຫລວດກຳລັງແຮງງານ ໃນປີ 2017, ປະຊາກອນທີ່ຢູ່ໃນເກນອາຍຸອອກແຮງງານ ກວມເອົາ 40.8 ສ່ວນຮ້ອຍ (1,940,230 ຄົນ) ແລະ ປະມານ 90.6 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງກຳລັງແຮງງານດັ່ງກ່າວມີວຽກເຮັດງານທຳ ໃນຂະແໜງເສດຖະກິດຕ່າງໆ. ເຫັນໄດ້ວ່າກ່ອນການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ-19 ການຈ້າງງານແມ່ນມີການຂະຫຍາຍຕົວ, ອັດຕາວ່າງານໃນທົ່ວປະເທດ ແມ່ນຢູ່ທີ່ 9.4 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ອັດຕາການວ່າງງານຂອງໄວໜຸ່ມ (15-24 ປີ) ແມ່ນ 18.2 ສ່ວນຮ້ອຍ.

ການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດ ໂຄວິດ-19 ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ບັນດາຂະແໜງການ ທີ່ໃຊ້ແຮງງານຫລາຍ. ຜົນກະທົບດັ່ງກ່າວໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມຕ້ອງການແຮງງານຫຼຸດລົງຢ່າງໄວວາເຮັດໃຫ້ມີການສູນເສຍວຽກເຮັດງານທຳ ໂດຍສະເພາະໃນຂະແໜງການທີ່ຕິດພັນກັບການທ່ອງທ່ຽວ ຊຶ່ງກວມເອົາ 11 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງການຈ້າງງານທັງໝົດ. ອັດຕາການວ່າງງານ ກໍເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງກ້າວກະໂດດ, ໃນປີ 2021 ມີຜູ້ວ່າງງານ ຈຳນວນ 496,000 ຄົນ ເທົ່າກັບ 21.8 ສ່ວນຮ້ອຍ, ມາຮອດປີ 2022 ເຖິງຈະມີການຈັດຫາວຽກເຮັດງານທຳ ຜ່ານລະບົບຂອງກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເຮັດໃຫ້ແຮງງານຈຳນວນ 51,896 ຄົນ ມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ແຕ່ຈຳນວນຜູ້ວ່າງງານ ທີ່ຍັງເຫລືອກໍຍັງມີສູງ ຄື: ມີ 444,104 ຄົນ ຫຼື ເທົ່າກັບ 19.50 ສ່ວນຮ້ອຍ.

⁷ <https://www.covid19.gov.la/index.php?r=site/index>

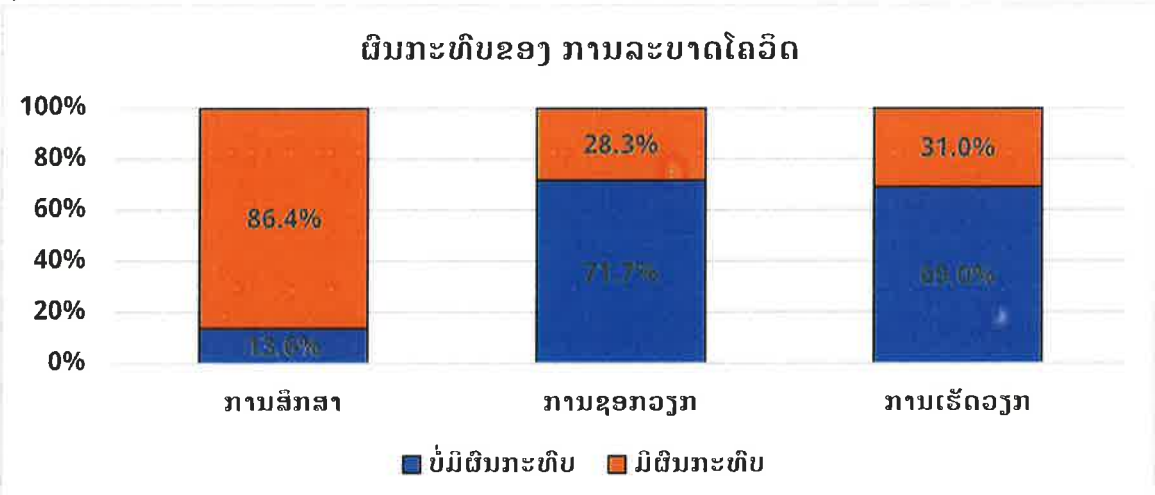
ການສໍາຫລວດຕິດຕາມນໍາຮອຍນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ຕອນປາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ໄດ້ສະແດງຜົນກະທົບຂອງການລະບາດພະຍາດ ໂຄວິດ-19 ຕໍ່ການຊອກວຽກ ຂອງນັກຮຽນ ຄື: ບໍ່ມີຜົນກະທົບ 69.7 ສ່ວນຮ້ອຍ, ມີຜົນກະທົບຫລາຍ 11.8 ສ່ວນຮ້ອຍ, ມີຜົນກະທົບປານກາງ 10.3 ສ່ວນຮ້ອຍ, ມີຜົນກະທົບຫລາຍທີ່ສຸດ 3.6 ສ່ວນຮ້ອຍ, ແລະ ບໍ່ມີຜົນກະທົບປານໃດ ກວມເອົາ 1.8 ສ່ວນຮ້ອຍ.

ນອກຈາກນັ້ນ, ຜົນກະທົບຂອງການລະບາດພະຍາດ ໂຄວິດ-19 ຕໍ່ການເຮັດວຽກຂອງຜູ້ທີ່ມີວຽກເຮັດງານທຳ ມີຄື: ບໍ່ມີຜົນກະທົບ 66.6 ສ່ວນຮ້ອຍ, ມີຜົນກະທົບປານກາງ 11.6 ສ່ວນຮ້ອຍ, ມີຜົນກະທົບຫລາຍ 11.5 ສ່ວນຮ້ອຍ, ມີຜົນກະທົບຫລາຍທີ່ສຸດ 4.3 ສ່ວນຮ້ອຍ, ແລະ ບໍ່ມີຜົນກະທົບປານໃດ ກວມເອົາ 2.5 ສ່ວນຮ້ອຍ. ເຫດຜົນຂອງຜົນໄດ້ຮັບດັ່ງກ່າວ, ເນື່ອງຈາກຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມສ່ວນໃຫ່ຍ ແມ່ນເປັນນັກຮຽນ ທີ່ສືບຕໍ່ຮຽນໃນລະດັບການສຶກສາຕ່າງໆ ພາຍຫຼັງທີ່ຮຽນຈົບ. ສໍາລັບຜູ້ທີ່ມີວຽກເຮັດງານທຳ ສ່ວນໃຫ່ຍແມ່ນປະກອບສ່ວນໃນຂົງເຂດກະສິກໍາ ແລະ ການຜະລິດໃນຄົວເຮືອນ.

5.2. ຜົນກະທົບຕໍ່ການສຶກສາທີ່ແຕກຕ່າງກັນກ່ອນ ແລະ ຫຼັງຈາກໂລກລະບາດ

ບັນດາໂຮງຮຽນ ໄດ້ຖືກສັ່ງປິດການຮຽນ-ການສອນ ແບບຊຶ່ງໜ້າ ແລະ ຫັນເຂົ້າສູ່ການຮຽນແບບອອນລາຍ ໃນບາງສະຖາບັນ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂ; ຊຶ່ງສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ ຂອງ ສປປລາວ ຈໍານວນ 1,7 ລ້ານຄົນ ທົ່ວປະເທດຂອງສົກປີ 2019-2020. ການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ-19 ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມກັນຂອງການໄດ້ຮັບການສຶກສາ ໂດຍສະເພາະຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ຊົນນະບົດ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຄູອາຈານ ກໍບໍ່ມີຄວາມພ້ອມ ເທົ່າທີ່ຄວນ ໃນການຮັບມືກັບການປ່ຽນຮູບແບບການຮຽນ-ການສອນ ແບບດັ້ງເດີມ ໄປສູ່ແບບອອນລາຍ. ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໄດ້ເພີ່ມທະວີຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງພະຍາດ ໂຄວິດ-19 ຕໍ່ການສຶກສາ ໂດຍໄດ້ອອກຄໍາສັ່ງແນະນໍາ ແລະ ແຈ້ງການເພີ່ມເຕີມ ກ່ຽວກັບມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ສະກັດກັ້ນ ການແຜ່ລະບາດໃນຂົງເຂດການສຶກສາ; ພ້ອມທັງໄດ້ພັດທະນາແຜນຕອບໂຕ້ການແຜ່ລະບາດຂອງໂຄວິດ-19 ໃນຂະແໜງການສຶກສາ ຂອງ ສປປລາວ. ການສໍາຫລວດນໍາຮອຍນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ຕອນປາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ໄດ້ສະແດງຜົນກະທົບຂອງການລະບາດພະຍາດ ໂຄວິດ-19 ຕໍ່ການສຶກສາ ຄື: ມີຜົນກະທົບຫລາຍ 37.1 ສ່ວນຮ້ອຍ, ມີຜົນກະທົບປານກາງ 30.3 ສ່ວນຮ້ອຍ, ມີຜົນກະທົບຫລາຍທີ່ສຸດ 14.4 ສ່ວນຮ້ອຍ, ບໍ່ມີຜົນກະທົບ 13.5 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ບໍ່ມີຜົນກະທົບປານກາງ 3.7 ສ່ວນຮ້ອຍ.

ຮູບ 5.2. ຜົນກະທົບຂອງການລະບາດ ໂຄວິດ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສໍາຫລວດຕິດຕາມນໍາຮອຍນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ 2022.

6. ບົດສະຫຼຸບ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະ

6.1. ສະຫຼຸບຜົນການຄົ້ນພົບຕົ້ນຕໍ

ຈຸດປະສົງລວມຂອງການສຶກສາ ແລະ ການສໍາຫລວດນີ້ ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ສາມາດວັດຜົນໄດ້ຮັບຂອງນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບລະດັບມັດທະຍົມໃນການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານ ແລະ ການສຶກສາຕໍ່, ໂດຍມີຈຸດປະສົງສະເພາະດັ່ງນີ້: (ກ) ເພື່ອອະທິບາຍເຖິງຄວາມສາມາດໃນການມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ການສືບຕໍ່ການສຶກສາຂອງຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບຈາກຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ, (ຂ) ເພື່ອລະບຸ ແລະ ວິເຄາະ ຕົວກຳນົດ (determinants) ຂອງຄວາມສາມາດໃນການມີວຽກເຮັດງານທຳ ຂອງຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ, (ຄ) ເພື່ອລະບຸ ແລະ ວິເຄາະ ຊ່ອງຫວ່າງຂອງທັກສະຕ່າງໆ ເພື່ອພວກເຂົາເຈົ້າ ຈະສາມາດກະກຽມ ສໍາລັບການສຶກສາຊັ້ນທີ່ສູງຂຶ້ນ ແລະ ການຈ້າງງານ, (ງ) ເພື່ອປະເມີນຜົນກະທົບຂອງການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດ ໂຄວິດ-19 ຕໍ່ກັບຄວາມສາມາດໃນການມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ການສືບຕໍ່ການສຶກສາຂອງຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ, ແລະ (ຈ) ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ສະເໜີແນະ ທາງດ້ານນະໂຍບາຍສໍາລັບການປັບປຸງ ຄວາມສາມາດໃນການມີວຽກເຮັດງານທຳ (employability) ຂອງຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ.

ການຄົ້ນຄວ້າແມ່ນໄດ້ລວມການສໍາຫລວດ ແລະ ການສຶກສາຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳໄດ້. ການວິເຄາະຂໍ້ມູນແມ່ນຖືກນຳໃຊ້ໃນການອະທິບາຍໂດຍແບ່ງເປັນ 2 ພາກ: (ກ) ການວັດແທກຄວາມສາມາດໃນການມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ (ຂ) ການປະເມີນຄວາມສໍາພັນຂອງຕົວກຳນົດຄວາມສາມາດການມີວຽກເຮັດງານທຳ.

ຫຼັງຈາກການລົງສໍາຫລວດຕົວຈິງເຫັນວ່າມີຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ໄດ້ຖືກສໍາພາດທັງຈົບຈາກຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ມັດທະຍົມຕອນປາຍ ຈາກສຶກສາ 2018/19 ແລະ 2019/2020 ຢູ່ທັງໝົດເປັນຈຳນວນ 7,371 ຄົນ. ຜົນການສໍາຫລວດນີ້ເຮັດໃຫ້ເຫັນວ່າອັດຕາສ່ວນການໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຄົນແມ່ນຢູ່ທີ່ 81.7 ສ່ວນຮ້ອຍ. ມີຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍ ເປັນອັດຕາສ່ວນຢູ່ 47 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ນັກຮຽນທີ່ຈົບຈາກຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນເປັນຈຳນວນ 53 ສ່ວນຮ້ອຍ. ຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ເປັນເພດຊາຍແມ່ນຢູ່ທີ່ 49 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ເພດຍິງແມ່ນ 51 ສ່ວນຮ້ອຍ, ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບ ໃນສຶກສາ 2018/19 ແມ່ນ 43 ສ່ວນຮ້ອຍ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ຈົບຈາກສຶກສາ 2019/20 ເປັນຈຳນວນ 57 ສ່ວນຮ້ອຍ. ກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ລາວ-ໄຕ ກວມເອົາເປັນຈຳນວນສູງເຖິງ 66 ສ່ວນຮ້ອຍ.

ການໄດ້ຮັບວຽກໂດຍໄດ້ຈາກຫມູ່ເພື່ອນແນະນຳ ມີອັດຕາສ່ວນ 31.7 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຍາດພີ່ນ້ອງ ມີອັດຕາສ່ວນ 31.5 ສ່ວນຮ້ອຍ, ເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດຂອງຕົນເອງ ມີອັດຕາສ່ວນ 9.5 ສ່ວນຮ້ອຍ, ອົງການຈ້າງງານເອກະຊົນ ມີອັດຕາສ່ວນ 9.0 ສ່ວນຮ້ອຍ, ອິນເຕີເນັດ ມີອັດຕາສ່ວນ 6.9 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຕິດຕໍ່ນາຍຈ້າງໂດຍກົງ ມີອັດຕາສ່ວນ 3.1 ສ່ວນຮ້ອຍ, ນາຍຈ້າງໄດ້ຕິດຕໍ່ຫາທ່ານ ມີອັດຕາສ່ວນ 2.9 ສ່ວນຮ້ອຍ, ອື່ນໆ ມີອັດຕາສ່ວນ 2.6 ສ່ວນຮ້ອຍ, ອົງການຈ້າງງານພາກລັດ ມີອັດຕາສ່ວນ 1.6 ສ່ວນຮ້ອຍ, ໜັງສືພິມ ມີອັດຕາສ່ວນ 0.4 ສ່ວນຮ້ອຍ, ການໂຄສະນາ ມີອັດຕາສ່ວນ 0.4 ສ່ວນຮ້ອຍ, ສໍາເລັດການຝຶກງານ ມີອັດຕາສ່ວນ 0.2 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ຫ້ອງການປະກອບອາຊີບຂອງໂຮງຮຽນ ມີອັດຕາສ່ວນ 0.2 ສ່ວນຮ້ອຍ.

ການຈັດແບ່ງອອກເປັນນອກກຳລັງແຮງງານ ມີອັດຕາສ່ວນ 81.0 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຖືກຈ້າງງານ ມີອັດຕາສ່ວນ 14 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ວ່າງງານ ມີອັດຕາສ່ວນ 5 ສ່ວນຮ້ອຍ. ສິ່ງນີ້ເຮັດໃຫ້ອັດຕາສະຖານະພາບແຮງງານ ຂອງນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ມັດທະຍົມຕອນປາຍ ຖືກຈັດແບ່ງອອກເປັນ ອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານ ມີອັດຕາສ່ວນ 19.0 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ອັດຕາວ່າງງານ ມີອັດຕາສ່ວນ 25.4 ສ່ວນຮ້ອຍ. ໃນກຸ່ມທີ່ກຳລັງຖືກຈ້າງງານ, ມີ 37 ສ່ວນຮ້ອຍ ທີ່ບໍ່ຮັບການຈ້າງງານຢ່າງເຕັມສ່ວນ. ຜົນການສໍາຫລວດເຮັດໃຫ້ເຫັນວ່າ ມີນັກຮຽນຈຳນວນຫລາຍ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຊອກວຽກເຮັດງານທຳ ໂດຍສາເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ໄດ້ຊອກວຽກເຮັດງານທຳ ແມ່ນມາຈາກຄອບຄົວຮ້ອງຂໍໃຫ້ຢູ່ເຮືອນ ມີອັດຕາສ່ວນ 22.1 ສ່ວນຮ້ອຍ, ລໍຖ້າການຮຽນຕໍ່ ມີອັດຕາສ່ວນ 21.4 ສ່ວນຮ້ອຍ, ນັກຮຽນ ມີອັດຕາສ່ວນ 21.4 ສ່ວນຮ້ອຍ, ແລະ ອື່ນໆ. ສະຖານະພາບການຈ້າງ ຂອງນັກຮຽນຈົບ

ມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ບໍ່ຮຽນຕໍ່ມັດທະຍົມຕອນປາຍ ທີ່ ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການເຮັດວຽກໃຫ້ຄອບຄົວ (ທຸລະກິດ ຫລື ກະສິກໍາ) ມີອັດຕາສ່ວນ 20.5 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກໃຫ້ຕົນເອງ ມີອັດຕາສ່ວນ 8.7 ສ່ວນຮ້ອຍ, ນາຍຈ້າງຂອງບໍລິສັດຕົນເອງ ມີອັດຕາສ່ວນ 3.8 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ພະນັກງານໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ ມີອັດຕາສ່ວນ 67.0 ສ່ວນຮ້ອຍ. ສໍາລັບສະຖານະພາບການຈ້າງ ຂອງນັກຮຽນກໍາລັງຮຽນມັດທະຍົມຕອນປາຍ ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການເຮັດວຽກໃຫ້ຄອບຄົວ (ທຸລະກິດ ຫລື ກະສິກໍາ) ມີອັດຕາສ່ວນ 45.1 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກໃຫ້ຕົນເອງ ມີອັດຕາສ່ວນ 18,4 ສ່ວນຮ້ອຍ, ນາຍຈ້າງຂອງບໍລິສັດຕົນເອງ ມີອັດຕາສ່ວນ 5.1 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ພະນັກງານໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ ມີອັດຕາສ່ວນ 31.4 ສ່ວນຮ້ອຍ.

ປະເພດອາຊີບທີ່ຫລາຍກວ່າໝູ່ແມ່ນ ກໍາມະກອນໃນການກະເສດປະມົງ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີອັດຕາສ່ວນ 26.2 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຈໍາຫນ່າຍສິນຄ້າ ມີອັດຕາສ່ວນ 20.9 ສ່ວນຮ້ອຍ, ກໍາມະກອນບໍ່ແຮ່, ການກໍ່ສ້າງ, ການຜະລິດ ແລະ ການຂົນສົ່ງ ມີອັດຕາສ່ວນ 14.4 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຜູ້ຊ່ວຍໃນຄົວ ແລະ ສະຖານທີ່ປະກອບອາຫານ ມີອັດຕາສ່ວນ 8.6 ສ່ວນຮ້ອຍ, ແລະ ອື່ນໆ. ສໍາລັບ, ຂະແໜງການເສດຖະກິດທີ່ໄດ້ຈ້າງງານສູງກວ່າໝູ່ໄດ້ແບ່ງອອກເປັນ ຂາຍຍົກ, ຂາຍຍ່ອຍ, ສ້ອມແປງພາຫະນະ ມີອັດຕາສ່ວນ 26.6 ສ່ວນຮ້ອຍ, ກະສິກໍາ ມີອັດຕາສ່ວນ 26.2 ສ່ວນຮ້ອຍ, ດ້ານບໍລິການທີ່ພັກອາໄສ ແລະ ອາຫານ ມີອັດຕາສ່ວນ 17.5 ສ່ວນຮ້ອຍ, ກໍ່ສ້າງມີອັດຕາສ່ວນ 9.3 ສ່ວນຮ້ອຍ, ອຸດສາຫະກໍາຜະລິດແຜ່ນແພ, ເຄື່ອງນຸ່ງຮົ່ມ, ເກີບ ແລະ ເຄື່ອງໝັງ ມີອັດຕາສ່ວນ 5.0 ສ່ວນຮ້ອຍ, ອຸດສາຫະກໍາປຸງແຕ່ງອື່ນໆ ມີອັດຕາສ່ວນ 3.6 ສ່ວນຮ້ອຍ, ບໍລິການອື່ນໆ ມີອັດຕາສ່ວນ 3.4 ສ່ວນຮ້ອຍ, ດ້ານຂົນສົ່ງ ແລະ ສາງ ມີອັດຕາສ່ວນ 2.7 ສ່ວນຮ້ອຍ.

ການຈ້າງງານຂອງນັກຮຽນທີ່ຍັງບໍ່ທັນມີຄວາມເຂັ້ມຂົ້ນດ້ານເວລາເທື່ອ. ຈໍານວນນັກຮຽນທີ່ເຮັດວຽກຫນ້ອຍກວ່າ 12 ເດືອນຕໍ່ປີ ມີອັດຕາສ່ວນ 36 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ເຮັດວຽກເປັນຈໍານວນເຕັມ 12 ເດືອນຕໍ່ປີ ມີອັດຕາສ່ວນ 64 ສ່ວນຮ້ອຍ. ສໍາລັບຈໍານວນມື້ເຮັດວຽກຕໍ່ເດືອນ ເຫັນວ່ານັກຮຽນຈໍານວນຫລາຍເຮັດວຽກຫນ້ອຍກວ່າ 20 ມື້ຕໍ່ເດືອນ ແມ່ນມີອັດຕາສ່ວນ 18 ສ່ວນຮ້ອຍ, ສໍາລັບນັກຮຽນທີ່ເຮັດວຽກ 20 ຫາ 26 ມື້ຕໍ່ເດືອນ ແມ່ນມີອັດຕາສ່ວນ 32 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ນັກຮຽນທີ່ເຮັດວຽກຫລາຍກວ່າ 26 ມື້ຕໍ່ເດືອນ ແມ່ນມີອັດຕາສ່ວນ 50 ສ່ວນຮ້ອຍ. ສໍາລັບຈໍານວນຊົ່ວໂມງການເຮັດວຽກຕໍ່ມື້, ນັກຮຽນທີ່ເຮັດຫນ້ອຍກວ່າ 8 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້ ແມ່ນມີອັດຕາສ່ວນ 22 ສ່ວນຮ້ອຍ, ນັກຮຽນທີ່ເຮັດວຽກ 8 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້ ມີອັດຕາສ່ວນ 47 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ນັກຮຽນທີ່ເຮັດວຽກຫລາຍກວ່າ 8 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້ ແມ່ນມີອັດຕາສ່ວນ 31 ສ່ວນຮ້ອຍ.

ການໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງຮູບແບບເປັນຕໍ່ລະດູການ ມີອັດຕາສ່ວນ 12.2 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຕໍ່ເດືອນມີອັດຕາສ່ວນ 48.6 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຕໍ່ 15 ມື້ ມີອັດຕາສ່ວນ 6.8 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຕໍ່ອາທິດ ມີອັດຕາສ່ວນ 3.0 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຕໍ່ມື້ ມີອັດຕາສ່ວນ 26.9 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ຕໍ່ຊົ່ວໂມງ ມີອັດຕາສ່ວນ 2.4 ສ່ວນຮ້ອຍ. ສໍາລັບຄ່າຈ້າງງານແລ້ວ, ຄ່າຈ້າງງານ ຂອງນັກຮຽນໄດ້ແບ່ງອອກເປັນຕໍ່ອາທິດ, ຕໍ່ 15 ມື້ , ແລະ ຕໍ່ເດືອນ. ຄ່າຈ້າງຕໍ່ອາທິດແມ່ນມີມູນຄ່າ 1,366,818 ກີບ, ຕໍ່ 15 ມື້ ມີມູນຄ່າ 1,814,706 ກີບ ແລະ ຕໍ່ເດືອນ ແມ່ນມີມູນຄ່າ 2,059,015 ກີບ.

ເຮົາສາມາດສົມທຽບຄວາມຕ້ອງການທັກສະໃນການເຮັດວຽກ ກັບການໄດ້ຮຽນຮູ້ບັນດາທັກສະຈາກໂຮງຮຽນ. ຜົນຈາກການສົມທຽບສະແດງເຫັນວ່າ ທັກສະທີ່ມີຊ່ອງວ່າງຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ການໄດ້ຮຽນຮູ້ຫລາຍທີ່ສຸດແມ່ນຕາມລຳດັບຕໍ່ໄປນີ້ “ຄວາມຮູ້ໃນການນຳໃຊ້ຄອມພິວເຕີ ແລະ ໄອທີ”, “ທັກສະການບໍລິຫານວຽກງານ”, “ທັກສະວິຊາສະເພາະ”, “ການແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ຕັດສິນໃຈ”, “ພາສາອັງກິດ ແລະ ພາສາຕ່າງປະເທດ”, “ຄົ້ນຄິດປະດິດສ້າງ ແລະ ມີນະວັດຕະກຳໃໝ່”, “ການສື່ສານ”, “ຄວາມໝັ້ນໃຈໂຕເອງ”, “ການປະສານງານ ແລະ ວຽກຮ່ວມມືເປັນຄະນະ”, “ວິທີການຮຽນຮູ້ ແລະ ພັດທະນາຕົນເອງ”, ແລະ “ສາມາດເຮັດວຽກທີ່ມີຄວາມກົດດັນສູງ”.

ອັດຕາສ່ວນນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ທີ່ໄດ້ຮຽນຕໍ່ມັດທະຍົມຕອນປາຍ ແມ່ນມີຢູ່ 78.1 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ຈໍານວນ 22.9 ສ່ວນຮ້ອຍ ບໍ່ໄດ້ສືບຕໍ່ຮຽນລະດັບມັດທະຍົມປາຍ, ໃນນັ້ນ ໄດ້ຮຽນຕໍ່ ວິຊາຊີບຢູ່ 7.0 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ບໍ່ໄດ້ໄປຮຽນຕໍ່ກວມເອົາ 93 ສ່ວນຮ້ອຍ. ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍໄດ້

ໄປຮຽນຕໍ່ ມີອັດຕາສ່ວນ 45.3 ສ່ວນຮ້ອຍ, ບໍ່ໄດ້ໄປຮຽນຕໍ່ກວມເອົາ 54.7 ສ່ວນຮ້ອຍ. ສາຂາວິຊາຮຽນ ຂອງ ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ມັດທະຍົມຕອນປາຍມີ ສາຂາບໍລິຫານທຸລະກິດ 19.9 ສ່ວນ ຮ້ອຍ, ສາຂາວິສະວະກຳສາດ 14.1 ສ່ວນຮ້ອຍ, ອັກສອນສາດ 9.0 ສ່ວນຮ້ອຍ, ໄອຊີທີ 7.7 ສ່ວນຮ້ອຍ, ແລະ ອື່ນໆ.

ສຳລັບເພດ, ເຮົາເຫັນໄດ້ວ່າເພດຊາຍແມ່ນມີອັດຕາການເຂົ້າຮ່ວມຕະຫລາດແຮງງານທີ່ສູງກວ່າເພດຍິງ ຢູ່ທີ່ 20.5 ສ່ວນຮ້ອຍ ຕໍ່ກັບ 17.9 ສ່ວນຮ້ອຍ. ນອກຈາກນີ້, ອັດຕາສ່ວນການຖືກຈ້າງງານກໍສູງກວ່າເພດຍິງ ຊຶ່ງມີ ອັດຕາສ່ວນການຖືກຈ້າງງານເທົ່າກັບ 16.0 ສ່ວນຮ້ອຍ ທຽບກັບ 12.7 ສ່ວນຮ້ອຍ. ສຳລັບອັດຕາການວ່າງງານ, ເຮົາສາມາດຄຳນວນໄດ້ ໂດຍເອົາອັດຕາສ່ວນການວ່າງງານມາຫານໃຫ້ອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ ເຫັນວ່າອັດຕາການວ່າງງານຂອງເພດຊາຍເທົ່າກັບ 21.9 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ສຳລັບເພດຍິງແມ່ນ 29.3 ສ່ວນຮ້ອຍ. ສຳລັບການຈ້າງງານຂອງນັກຮຽນທີ່ມີຊົນເຜົ່າແຕກຕ່າງກັນຈະເຫັນໄດ້ວ່າ ຊົນເຜົ່າ ມອນ-ຂະແມ ແມ່ນມີອັດຕາການ ເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານສູງເຖິງ 21.6 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຕາມດ້ວຍຊົນເຜົ່າ ລາວ-ໄຕ 18.8 ສ່ວນຮ້ອຍ ແບະ ຊົນເຜົ່າ ມົ້ງ-ລຸ່-ມ້ຽນ 16.2 ສ່ວນຮ້ອຍ. ສຳລັບອັດຕາການວ່າງງານ, ຊົນເຜົ່າມອນ-ຂະແມ ມີເທົ່າກັບ 20.8 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ຕາມມາດ້ວຍ ຊົນເຜົ່າລາວ-ໄຕ 26.7 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ຊົນເຜົ່າມົ້ງ-ອ້ວມ້ຽນ 21.6 ສ່ວນຮ້ອຍ. ອັດຕາສ່ວນ ຂອງບັນດາຊົນເຜົ່າແມ່ນມີຄວາມໃກ້ຄຽງກັນ. ການແບ່ງການເປັນຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດຍັງບໍ່ງ່າຍໃຫ້ເຫັນ ລະດັບການຈ້າງງານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ໂດຍອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານ ຂອງນັກຮຽນທີ່ຢູ່ເຂດຕົວເມືອງແມ່ນ 18.5 ສ່ວນຮ້ອຍ ຊຶ່ງໃກ້ຄຽງກັບອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານ ຂອງນັກຮຽນທີ່ຢູ່ຊົນນະບົດທີ່ມີທາງ ເທົ່າກັບ 20.5 ສ່ວນຮ້ອຍ, ແຕ່ອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານຂອງນັກຮຽນທີ່ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດທີ່ບໍ່ມີທິນທາງຈະເທົ່າກັບ 13.3 ສ່ວນຮ້ອຍ. ການອະທິບາຍຄວາມແຕກຕ່າງນີ້ສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າເຂດຕົວເມືອງຍັງມີນັກຮຽນສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ ສືບຕໍ່ການສຶກສາ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານ ເມື່ອທຽບກັບເຂດຊົນນະບົດທີ່ມີທິນທາງ, ແຕ່ທັງສອງເຂດກໍ ຍັງມີວຽກເຮັດງານທຳທີ່ສູງ. ສຳລັບສະຖານະພາບແຮງງານຕາມພາກພື້ນ ເຫັນວ່າ ພາກເໜືອມີອັດຕາການເຂົ້າ ຕະຫລາດງານທີ່ສູງເຖິງ 23.6 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ພາກກາງ ແລະ ພາກໃຕ້ມີອັດຕາເທົ່າກັບ 19.1 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ 11.8 ສ່ວນຮ້ອຍ ຕາມລຳດັບ. ຜົນຈາກການສຳຫລວດດັ່ງກ່າວ ຈະເຫັນວ່າພາກເໜືອແມ່ນມີອັດຕາການເຂົ້າ ຕະຫລາດແຮງງານທີ່ສູງກວ່າພາກອື່ນໆ.

ຄວາມສາມາດດ້ານການຮຽນກໍມີການພົວພັນກັບລະດັບຄ່າຈ້າງງານ ຊຶ່ງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄ່າສະເລ່ຍຂອງ ລະດັບຄ່າຈ້າງງານຕາມແຕ່ລະກຸ່ມຂອງນັກຮຽນທີ່ມີຄະແນນແຕກຕ່າງກັນ. ຜົນໄດ້ຮັບສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ກຸ່ມທີ່ມີ ຄະແນນການສອບເສັງທີ່ດີລະດັບ 4 ແມ່ນມີລະດັບຄ່າຈ້າງງານທີ່ສູງກວ່າ ເມື່ອທຽບກັບກຸ່ມອື່ນໆ. ແນວໃດກໍຕາມ ນັກຮຽນທີ່ເປັນແຮງງານ ແມ່ນຍັງມີປະສິບການ ແລະ ວິຊາຊີບທີ່ຕໍ່າ; ດັ່ງນັ້ນຜົນຂອງການຮຽນອາດຈະບໍ່ສາມາດ ອະທິບາຍລະດັບຄວາມແຕກຕ່າງຂອງການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານ ແລະ ລະດັບຄ່າຈ້າງງານໄດ້ດີເທົ່າໃດ.

ລັກສະນະຂອງຄົວເຮືອນຖືວ່າເປັນອີກໜຶ່ງປັດໄຈທີ່ສຳຄັນໃນການຕັດສິນໃຈເຮັດວຽກຂອງນັກຮຽນ, ຊຶ່ງ ປັດໄຈທີ່ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການສຶກສາໃນຄັ້ງນີ້ແມ່ນຈຳນວນອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຄົງ ແລະ ລະດັບການສຶກສາຂອງຜູ້ ປົກຄອງ. ຜົນໄດ້ຮັບສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າກຸ່ມທີ່ມີຈຳນວນອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຄົງນ້ອຍສຸດ ແມ່ນມີອັດຕາການເຂົ້າ ຕະຫລາດແຮງງານທີ່ຕໍ່າຢູ່ທີ່ 16.5 ສ່ວນຮ້ອຍ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ກໍຈະເຫັນວ່າອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານ ແມ່ນ ເພີ່ມຂຶ້ນໃນກຸ່ມທີ່ມີຈຳນວນອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງເພີ່ມຂຶ້ນເຊັ່ນດຽວກັນ. ນອກຈາກນີ້, ລະດັບການສຶກສາຂອງຜູ້ປົກຄອງຕໍ່ກັບ ອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານ. ການສຶກສາຂອງຜູ້ປົກຄອງທີ່ມີລະດັບສູງຂຶ້ນຈະເຮັດໃຫ້ອັດຕາການເຂົ້າ ຕະຫລາດແຮງງານຕໍ່າລົງ. ອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານຂອງນັກຮຽນທີ່ມີຜູ້ປົກຄອງທີ່ບໍ່ໄດ້ຮຽນແມ່ນມີສູງ ກວ່າໝູ່ ຊຶ່ງເທົ່າກັບ 21.7 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ອັດຕາການທີ່ຕໍ່າກວ່າໝູ່ແມ່ນຢູ່ໃນກຸ່ມຂອງຜູ້ປົກຄອງທີ່ມີລະດັບການ ສຶກສາ ປະລິນຍາຕີ ແລະ ສູງກວ່າປະລິນຍາຕີ ຊຶ່ງເທົ່າກັບ 13.5 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ 14.4 ສ່ວນຮ້ອຍ ຕາມລຳດັບ.

ຄວາມສາມາດໃນການສະໜັກວຽກແມ່ນມີຜົນກະທົບຕໍ່ກັບການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານຢ່າງຫລວງຫລາຍ. ສຳລັບຄວາມສາມາດດ້ານການຂຽນຊີວະປະຫວັດສະໜັກວຽກ ແມ່ນເຫັນວ່າຜູ້ທີ່ມີຄວາມສາມາດດັ່ງກ່າວມີອັດຕາ

ການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານ ຢູ່ທີ່ 29.5 ສ່ວນຮ້ອຍ ຊຶ່ງສູງກວ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທີ່ມີອັດຕາເທົ່າກັບ 21.3 ສ່ວນຮ້ອຍ. ນອກຈາກນີ້ການຮູ້ວິທີຊອກຫາວຽກກໍເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນມີອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານເທົ່າກັບ 30.3 ສ່ວນຮ້ອຍ ໂດຍເປັນອັດຕາທີ່ສູງເມື່ອທຽບກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ ທີ່ມີອັດຕາພຽງແຕ່ 19.2 ສ່ວນຮ້ອຍ. ສຸດທ້າຍ, ການຮູ້ສະຖານທີ່ສະໝັກວຽກຈະເຮັດໃຫ້ມີໂອກາດເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານເທົ່າກັບ 31.9 ສ່ວນຮ້ອຍ ໂດຍທີ່ສູງກວ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ ຊຶ່ງມີອັດຕາເທົ່າກັບ 19.0 ສ່ວນຮ້ອຍ.

ການສໍາຫລວດນໍາຮອຍນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ຕອນປາຍ ໄດ້ສະແດງຜົນກະທົບຂອງການລະບາດຂອງພະຍາດ ໂຄວິດ-19 ຕໍ່ການສຶກສາ, ການຊອກຫາວຽກ ແລະ ການເຮັດວຽກ. ມີຈໍານວນນັກຮຽນໄດ້ລະບຸວ່າການລະບາດມີຜົນກະທົບຕໍ່ການຮຽນຂອງເຂົາສູງເຖິງ 86.4 ສ່ວນຮ້ອຍ, ມີຜົນຕໍ່ການຊອກວຽກຢູ່ 28.3 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ຕໍ່ການເຮັດວຽກຢູ່ 31.1 ສ່ວນຮ້ອຍ.

6.2. ຂໍ້ສະເໜີແນະ

ຈາກຜົນການສຶກສາເຮົາສາມາດສັງລວມຂໍ້ສະເໜີແນະທາງດ້ານນະໂຍບາຍ ໄດ້ດັ່ງນີ້:

ຂໍ້ສະເໜີແນະ 1: ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃນການຊອກຫາວຽກເຮັດງານທຳແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນກັບການໄດ້ວຽກເຮັດງານທຳ; ດັ່ງນັ້ນ ຕ້ອງມີການສົ່ງເສີມຄວາມສາມາດໃນການຊອກຫາວຽກໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນເພື່ອເພີ່ມອັດຕາການຈ້າງງານຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນ.

ຂໍ້ສະເໜີແນະ 2: ການໄດ້ເຮັດວຽກທີ່ມາຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງໂຮງຮຽນ ຫຼື ອົງກອນຂອງລັດແມ່ນຍັງມີຕໍ່າ, ຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ພົວພັນຕ້ອງໄດ້ຈັດຕັ້ງໜ່ວຍງານ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈ ໃນການຊອກວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ກັບນັກຮຽນໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນ.

ຂໍ້ສະເໜີແນະ 3: ນັກຮຽນສ່ວນໃຫຍ່ຍັງມີຄວາມຕ້ອງການປະກອບອາຊີບທີ່ມີຄວາມຈໍາກັດ ແລະ ບໍ່ຢູ່ໃນຂະແໜງການທີ່ມີການຕອບສະໜອງຕໍ່ເສດຖະກິດ ເຊັ່ນການເປັນທະຫານ ແລະ ຕໍາຫລວດ, ສະນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ມີການສ້າງຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ຜົນຕອບແທນ ແລະ ຄວາມສໍາຄັນຂອງການປະກອບອາຊີບໃນຂະແໜງການເສດຖະກິດອື່ນໆ ໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນ.

ຂໍ້ສະເໜີແນະ 4: ອັດຕາການເຂົ້າຕະຫລາດແຮງງານ ແລະ ການຮຽນຕໍ່ຂອງນັກຮຽນໃນຄວາມແຕກຕ່າງດ້ານເພດ, ຊົນເຜົ່າ, ແລະ ສະຖານທີ່ຢູ່ອາໄສຍັງມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ; ດັ່ງນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ສ້າງເງື່ອນໄຂສະເພາະສໍາລັບການພັກດັນກຸ່ມທີ່ດ້ອຍໂອກາດ.

ຂໍ້ສະເໜີແນະ 5: ບາງທັກສະໃນການເຂົ້າເຮັດວຽກໃນຕະຫລາດແຮງງານຍັງບໍ່ມີການສຶດສອນທີ່ພຽງພໍ, ເຮັດໃຫ້ຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ສະໜອງທັກສະທີ່ຈໍາເປັນເຊັ່ນ ການນໍາໃຊ້ ໄອຊີທີ, ພາສາຕ່າງປະເທດ, ແລະ ທັກສະວິຊາສະເພາະຕ່າງໆ.

ຂໍ້ສະເໜີແນະ 6: ນັກຮຽນທີ່ໄດ້ວຽກເຮັດແລ້ວຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກຈ້າງງານຢ່າງເຕັມສ່ວນ ແລະ ຍັງມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະເຮັດວຽກເພີ່ມຢູ່, ດັ່ງນັ້ນຂະແໜງການຕ້ອງໄດ້ມີການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕໍາແໜ່ງງານວ່າໃຫ້ຫລາຍກວ່າເກົ່າ ແລະ ທົ່ວເຖິງ ໃນຊັ້ນການສຶກສາລະດັບຕ່າງໆ ໂດຍສະເພາະຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ຕອນປາຍ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ກ. ການສໍາຫລວດ ແລະ ຂໍ້ມູນ

ກອບຂອງຕົວຢ່າງ (ປະຊາກອນ) ສໍາລັບການສໍາຫລວດການຕິດຕາມນໍາຮອຍ ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບ ຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ຕອນປາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ເພື່ອການສ້າງຂໍ້ມູນບີຖານ ມີຄືດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ: ແມ່ນຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນທັງໝົດ ໃນປີ 2019. ນັກຮຽນທີ່ເຂົ້າຮຽນຊັ້ນ ມ.4 ໃນສົກຮຽນ 2018/19 ມີປະມານ 94,500 ຄົນ. ສົມມຸດຖານຈໍານວນນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບ ມີບາງຈໍານວນທີ່ປະລະການຮຽນ.
2. ຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍ: ແມ່ນຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍ ທັງໝົດ ໃນປີ 2019. ນັກຮຽນທີ່ເຂົ້າຮຽນຊັ້ນ ມ.7 ໃນສົກຮຽນ 2018/19 ມີປະມານ 68,000 ຄົນ. ສົມມຸດຖານຈໍານວນນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບ ມີບາງຈໍານວນທີ່ປະລະການຮຽນ.

ຂັ້ນຕອນການຄັດເລືອກ ແມ່ນມີ 4 ຂັ້ນຕອນ ຄື: 1) ການຄັດເລືອກແຂວງ, 2) ການຄັດເລືອກເມືອງ, 3) ການຄັດເລືອກໂຮງຮຽນ, ແລະ 4) ການຄັດເລືອກຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບ. ແຂວງ ແລະ ເມືອງທີ່ຖືກຄັດເລືອກ ແມ່ນອີງໃສ່ວິທີການເລືອກແບບກຸ່ມ (clustering methods) ຊຶ່ງສະແດງເຖິງ ຊົນນະບົດ/ຕົວເມືອງ ແລະ ມີ/ບໍ່ມີໂຄງການ EESDP. ແຂວງແມ່ນຈະເປັນຕົວແທນຂອງ ນະຄອນຫລວງ, ພາກເໜືອ, ພາກກາງ ແລະ ພາກໃຕ້ ຂອງ ສປປ ລາວ. ບັນດາແຂວງມີນັກຮຽນມັດທະຍົມສຶກສາຈໍານວນຫລາຍ ແລະ ພວກເຂົາກໍມີຄວາມຫລາກຫລາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການຈ້າງງານ. ລາຍຊື່ແຂວງທີ່ຄັດເລືອກມາ ແມ່ນສະແດງໃນຕາຕະລາງ 3.3.

ຕາຕະລາງ ກ.1. ການຄັດເລືອກແຂວງ ແລະ ຕົວຢ່າງ

ພາກ ແລະ ແຂວງ	ຄວາມ ຖືກຕ້ອງ	ຫວ່າງ ຄວາມເຊື່ອ ໜັ້ນ	ສະຖິຕິ ມ4 + ມ7	ປະຊາກອນ ທີ່ຄາດ ຄະເນ	ຄາດຄະ ເນອັດຕາ ການຕອບ ກັບ	ແບບສອບ ຖາມທີ່ຕ້ອງ ໄດ້ຮັບຄືນ	ຂະນາດ ຕົວຢ່າງ
	<i>a</i>	<i>CI</i>	<i>p</i>	<i>N</i>	<i>b</i>	<i>n</i>	<i>c</i>
ນະຄອນຫຼວງ ວຽງຈັນ	95	0.05	11572 + 10590	1100	95	900	387 + 385
ພາກເໜືອ:	95	0.05	38520 + 26139	1300	95	900	396 + 394
ບໍ່ແກ້ວ							
ຫຼວງພະບາງ							
ຫົວພັນ							
ພາກກາງ:	95	0.05	28164 + 19612	1300	95	900	394 + 392
ແຂວງວຽງຈັນ							
ບໍລິຄໍາໄຊ							
ສະຫວັນນະ ເຂດ							
ພາກໃຕ້:	95	0.05	16261 + 11764	1300	95	900	390 + 387
ສາລະວັນ							

ເຊກອງ							
ຈຳປາສັກ							
ລວມ			94517 + 68105				19666 + 1956

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜູ້ຂຽນ

ເມືອງທີ່ຖືກຄັດເລືອກ ແມ່ນມີລາຍຊື່ ໃນຕາຕະລາງ 3.4 ແລະ ຈຳນວນຂອງໂຮງຮຽນ ແລະ ນັກຮຽນ ແມ່ນຢູ່ໃນຕາຕະລາງ 3.5. ພາຍຫຼັງການຄັດເລືອກແຂວງ ແລະ ເມືອງ, ຈະແມ່ນການຄັດເລືອກໂຮງຮຽນ ໃນພື້ນທີ່ ຊຸມຊົນ ຂອງເມືອງ, ຂັ້ນຕອນສຸດທ້າຍ, ແມ່ນການສຸ່ມເລືອກ ຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບ ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມການສຳພາດ.

ຕາຕະລາງ ກ.2. ເມືອງ ແລະ ຕົວຢ່າງ ທີ່ເລືອກ

		ແຂວງ, ເມືອງ, ຊື່ໂຮງຮຽນ
ຢູ່ໃນ ໂຄງການ	ພາກເໜືອ (4)	ອຸດົມໄຊ: ເມືອງຮຸນ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນເມືອງຮຸນ (ຕົວເມືອງ) ຫຼວງພະບາງ: ເມືອງນ້ຳບາກ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນຫົວນາ ຕົວເມືອງ ຫົວພັນ: ເມືອງຫົວເມືອງ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນຈອມເພັດ (ຊົນນະບົດ) ຫົວພັນ: ເມືອງກວັນ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນຫ້ວຍສະໝັດ (ຊົນນະບົດ)
	ພາກກາງ (4)	ວຽງຈັນ: ເມືອງເພືອງ ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນຜາສັງ (ຕົວເມືອງ) ວຽງຈັນ: ເມືອງໜຶ່ນ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນນ້ຳເພີນ (ຊົນນະບົດ) ບໍລິຄຳໄຊ: ເມືອງຄຳເກີດ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນທົ່ງແສນ (ຕົວເມືອງ) ບໍລິຄຳໄຊ: ເມືອງປາກກະດິງ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນບ້ານຊອດ (ຊົນນະບົດ)
	ພາກໃຕ້ (2)	ສາລະວັນ: ເມືອງຕະໂອ້ຍ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນຕະໂອ້ຍ (ຕົວເມືອງ) ເຊກອງ: ເມືອງດັກຈິງ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນໂນນສະຫວັນ (ຕົວເມືອງ)
ບໍ່ຢູ່ໃນ ໂຄງການ	ພາກເໜືອ (5)	ອຸດົມໄຊ: ເມືອງໄຊ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນໂພນໂຮມ (ຊົນນະບົດ) ອຸດົມໄຊ: ເມືອງນາໝີ່, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນບ້ານເຕົ່າ (ຊົນນະບົດ) ຫຼວງພະບາງ: ເມືອງງອຍ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນໂພນໄຊ (ຊົນນະບົດ) ຫຼວງພະບາງ: ຫຼວງພະບາງ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນປະຊາທິປະໄຕ (ຕົວເມືອງ) ຫົວພັນ: ເມືອງສີບເບົາ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນເມືອງລອງ (ຊົນນະບົດ)
	ພາກກາງ (8)	ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ: ເມືອງສັງທອງ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນນ້ຳສັງ (ຊົນນະບົດ) ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ: ເມືອງຈັນທະບຸລີ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນວຽງຈັນ (ຕົວເມືອງ) ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ: ເມືອງໄຊທານີ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນວຽງແກ້ວ (ຕົວເມືອງ) ວຽງຈັນ: ເມືອງວັງວຽງ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນບ້ານຊວ່າງ (ຊົນນະບົດ) ບໍລິຄຳໄຊ: ເມືອງປາກຊັນ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນປາກງຽບ (ຊົນນະບົດ) ສະຫວັນນະເຂດ: ນະຄອນໄກສອນ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນອຸດົມວິໄລ (ຕົວເມືອງ)

		ສະຫວັນນະເຂດ: ເມືອງອຸທຸມພອນ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນດົງນ້ອຍ (ຊົນນະບົດ) ສະຫວັນນະເຂດ: ເມືອງສອງຄອນ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນນາຟອງຕົ້ວ (ຊົນນະບົດ)
	ພາກໃຕ້ (7)	ສາລະວັນ: ເມືອງຄົງເຊໂດນ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນໂນນສະຫວ່າງ (ຊົນນະບົດ) ສາລະວັນ: ເມືອງສາລະວັນ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນແກ້ງສິມ (ຊົນນະບົດ) ເຊກອງ: ເມືອງທ່າແຕງ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນປິ່ງເໜືອ (ຊົນນະບົດ) ເຊກອງ: ເມືອງລະນາມ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນມິດຕະພາບລາວ-ຫວຽດ (ຕົວເມືອງ) ຈຳປາສັກ: ເມືອງໂພນທອງ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນສະໜັ່ນ (ຊົນນະບົດ) ຈຳປາສັກ: ນະຄອນປາກເຊ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນປາກເຊ (ຕົວເມືອງ) ຈຳປາສັກ: ເມືອງຈຳປາສັກ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນດອນຕະລາດ (ຕົວເມືອງ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜູ້ຂຽນ

ຕາຕະລາງ ກ.3. ຈຳນວນໂຮງຮຽນ ແລະ ນັກຮຽນ

	ຊົນນະບົດ		ຕົວເມືອງ		ລວມ
	ມີ ໂຄງການ	ບໍ່ມີ ໂຄງການ	ມີ ໂຄງການ	ບໍ່ມີ ໂຄງການ	
ໂຮງຮຽນ	4	13	6	7	30
ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນ	2	8	4	6	20
ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ	2	5	2	1	10
ນັກຮຽນ/ໂຮງຮຽນ					
ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນ (ນັກຮຽນທີ່ຮຽນ ຈົບມັດທະຍົມຕອນປາຍ)	200	200	200	200	
ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນ (ນັກຮຽນທີ່ຮຽນ ຈົບມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ)	150	150	150	150	
ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ	150	150	150	150	
ນັກຮຽນ	1,000	3,550	1,700	2,250	8,500
ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບມັດທະຍົມຕອນປາຍ	400	1,600	800	1,200	4,000
ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ	600	1,950	900	1,050	4,500

ວິທີການສຳລັບການບໍລິຫານ ການສຳຫລວດ ແມ່ນພົມແບບສອບຖາມ ເພື່ອແຈກຢາຍໃຫ້ແກ່ນັກເກັບຂໍ້ມູນນັກຮຽນທີ່ຈົບການສຶກສາ ຜ່ານການສຳພາດ ແລ້ວຕື່ມຂໍ້ມູນໃສ່ກ່ອນທີ່ຈະສົ່ງກັບຫ້ອງການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ກົມແຜນການ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ. ນັກເກັບຂໍ້ມູນ ຂອງໂຮງຮຽນທີ່ຖືກຄັດເລືອກ ແລະ ຕາງໜ້າພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແຂວງ ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມໃນການກະກຽມແບບສອບຖາມ, ຕື່ມຂໍ້ມູນໃສ່ແບບສອບຖາມໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ວິທີການສົ່ງແບບສອບຖາມກັບຄືນ ແລະ ອື່ນໆ. ນັກເກັບຂໍ້ມູນ ຈະ

ແມ່ນຄູອາຈານ ແລະ ຜູ້ອຳນວຍການ ຈາກໂຮງຮຽນທີ່ຖືກຄັດເລືອກ ໂດຍເຮັດວຽກຮ່ວມກັບພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແຂວງ (ຂະແໜງສາມັນ) ໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ.

ຮ່າງແບບສອບຖາມ ປະກອບມີ 5 ພາກ. ພາກ A ແມ່ນເກັບກຳ ແລະ ສັງລວມຂໍ້ມູນພື້ນຖານກ່ຽວກັບຄົວເຮືອນ ແລະ ຄຸນລັກສະນະຂອງບຸກຄົນ. ພາກ B ຈະເກັບກຳລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບ ການສຶກສາຫຼັງພື້ນຖານ ແລະ ການຈ້າງງານ ຂອງຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບ. ພາກ C ແມ່ນແບບສອບຖາມແບບສັ້ນ ສຳລັບຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບ ມັດທະຍົມຕອນນຳ ທີ່ເລື່ອນຊັ້ນຂຶ້ນໄປຮຽນໃນຊັ້ນ ມ.5. ແບບສອບຖາມດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຈະສັງລວມຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ຄວາມມຸ້ງຫວັງດ້ານອາຊີບຂອງນັກຮຽນ ແລະ ຜູ້ທີ່ທັງຮຽນ ແລະ ເຮັດວຽກແບບບໍ່ເຕັມເວລາ. ພາກ D ແມ່ນການປະເມີນທັກສະຕ່າງໆ. ພາກ E ແມ່ນນຳໃຊ້ເພື່ອປະເມີນສະພາບການໂຄວິດ-19 ຕໍ່ກັບການສຶກສາ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດໃນການມີວຽກເຮັດງານທຳ (employability). ແບບສອບຖາມໃນການສຳຫລວດນີ້ ໄດ້ຖືກອອກແບບມາເພື່ອການປະເມີນຕະຫລາດແຮງງານທັງໝົດ ບົນພື້ນຖານທີ່ສອດຄ່ອງກັບສິນທິສັນຍາຂອງອົງການແຮງງານສາກົນ (ILO) ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສຳຫລວດ ແມ່ນທຽບເທົ່າກັບການສຳຫລວດກຳລັງແຮງງານ ຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແລະ ຂໍ້ມູນກຳລັງແຮງງານສາກົນ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຂ. ວິທີການຄົ້ນຄ້ວາ

ກ. ການວັດແທກຄວາມສາມາດໃນການມີວຽກເຮັດງານທຳ

ເປົ້າໝາຍຜົນໄດ້ຮັບຂອງຄວາມສາມາດໃນການມີວຽກເຮັດງານທຳ (employability) ໃນບົດຄົ້ນຄວ້ານີ້ ແມ່ນສະແດງ ໃນຕາຕະລາງ 3.1. ຕາຕະລາງດັ່ງກ່າວ ສະແດງປະເພດ, ສະພາບການ, ລະດັບລາຍໄດ້, ແລະ ປັດໄຈ ອື່ນໆ ຂອງສະຖານະພາບແຮງງານ ຂອງນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບໃນຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ຕອນປາຍ. ຕາຕະລາງ ຍັງສະແດງນິຍາມ ແລະ ການວັດແທກ ຜົນໄດ້ຮັບ ຊຶ່ງອີງໃສ່ການຈັດປະເພດຂອງອົງການແຮງງານສາກົນ (ILO) ແລະ ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ (LAOSIS).

ຕາຕະລາງ ຂ.1. ນິຍາມ ແລະ ການວັດແທກຜົນໄດ້ຮັບຄວາມສາມາດໃນການມີວຽກເຮັດງານທຳ

ຕົວຊີ້ບອກ	ນິຍາມ	ການວັດແທກ
ຄວາມສາມາດໃນການມີວຽກເຮັດງານທຳ		
ໄລຍະເວລາ ໃນການຊອກວຽກ	ເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການຊອກວຽກ	ຈຳນວນອາທິດທີ່ໃຊ້
ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກຳລັງແຮງງານ	ອັດຕາສ່ວນແຮງງານ ທຽບໃສ່ປະຊາກອນທີ່ຢູ່ໃນເກນອາຍຸເຮັດວຽກ	ສ່ວນຮ້ອຍ
ສະຖານະພາບການຈ້າງງານ	ປະເພດຂອງການຈ້າງງານ	1 = ຜູ້ອອກແຮງງານ 2 = ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ 3 = ຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກໃຫ້ຕົນເອງ 4 = ຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກໃຫ້ຄົວເຮືອນ
ອາຊີບ	ປະເພດອາຊີບ	9 ປະເພດຕາມ ISCO
ສະພາບການເຮັດວຽກ	ວຽກທີ່ມີຄວາມອັນຕະລາຍ	ຈຳນວນອຸປະຕິເຫດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຮັດວຽກ
ການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມ	ປະກັນສັງຄົມ ແລະ ປະກັນສຸຂະພາບ	ອັດຕາສ່ວນຂອງຜູ້ເຮັດວຽກ ທີ່ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກປະກັນສັງຄົມ ແລະ ປະກັນສຸຂະພາບ
ແຮງງານບໍ່ເຕັມສ່ວນ	ແຮງງານ ທີ່ບໍ່ມີການຈ້າງງານ ແລະ ບໍ່ມີການຈ້າງງານຢ່າງເຕັມສ່ວນ	1= ການຫວ່າງງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເວລາ; ການບໍ່ໄດ້ເຮັດວຽກຢ່າງເຕັມສ່ວນ 2 = ຫວ່າງງານ 3 = ແຮງງານບົ່ມຊ້ອນ (ຮຽນຈົບ ແຕ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຊອກວຽກເຮັດ)
ລາຍໄດ້	ລະດັບຄ່າຈ້າງ	ລ້ານກີບ
ຊົ່ວໂມງເຮັດວຽກ	ຊົ່ວໂມງໃນການເຮັດວຽກ	ຊົ່ວໂມງໃນການເຮັດວຽກຕໍ່ອາທິດ
ການສືບຕໍ່ການສຶກສາ		
ລະດັບການສຶກສາຊັ້ນສູງ (ມັດທະຍົມສຶກສາຕອນປາຍ, ອາຊີວະສຶກສາ, ວິທະຍາໄລ/ມະຫາວິທະຍາໄລ)	ການເຂົ້າຮຽນໃນລະດັບການສຶກສາຊັ້ນສູງ	ໄດ້ເຂົ້າຮຽນໃນລະດັບການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ການຝຶກອົບຮົມ	ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມເພີ່ມເຕີມ (ອີງໃສ່ວິສາຫະກິດ ຫຼື ຊຸມຊົນ)	ຈຳນວນແຮງງານທີ່ສໍາເລັດການຝຶກອົບຮົມ ທັກສະຕ່າງໆ ຈຳນວນແຮງງານທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ
--------------	--	---

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜູ້ຂຽນອີງຕາມ ອົງການແຮງງານສາກົນ (ILO) ແລະ ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ (LAOSIS)

ຂ. ຕົວກຳນົດຄວາມສາມາດການມີວຽກເຮັດງານທຳ

ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຜົນໄດ້ຮັບທາງດ້ານຄວາມສາມາດໃນການມີວຽກເຮັດງານທຳ (employability), ການສໍາຫລວດໃນປະຈຸບັນ ຈະທົດສອບຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັນລະຫວ່າງຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ຕົວກຳນົດຕ່າງໆ. ຕົວກຳນົດຈະແບ່ງອອກເປັນ 3 ກຸ່ມ, ລວມມີ ຄຸນລັກສະນະຂອງໄວໜຸ່ມ, ຄຸນລັກສະນະຂອງຄົວເຮືອນ, ແລະ ສະພາບການຈ້າງງານ. ລາຍລະອຽດຂອງນິຍາມໃນການວັດແທກຂອງແຕ່ລະຕົວກຳນົດ ຊຶ່ງສະແດງຢູ່ໃນ ຕາຕະລາງ 3.2.

ຕາຕະລາງ 3.2. ນິຍາມ ແລະ ການວັດແທກ ຕົວກຳນົດຂອງຜົນໄດ້ຮັບທາງດ້ານຄວາມສາມາດໃນການມີວຽກເຮັດງານທຳ

ຕົວກຳນົດ	ນິຍາມ	ການວັດແທກ
ເພດ	ຄຸນລັກສະນະທາງຊີວະພາບແລະຮ່າງກາຍຂອງຜູ້ຮຽນຈົບ; ເພດຊາຍ ແລະ ເພດຍິງ	ອັດຕາສ່ວນນັກຮຽນ ທີ່ຮຽນຈົບ ທີ່ມີວຽກເຮັດງານທຳ ແຍກຕາມເພດຍິງ ແລະ ຊາຍ
ອາຍຸ	ອາຍຸເວລາຈົບການສຶກສາ	ປີ
ຊົນເຜົ່າ	ເຊື້ອສາຍທາງຊົນເຜົ່າ-ພາສາ ແລະ ເອກະລັກທາງວັດທະນະທຳ	1. ລາວ 2. ມົ້ງ 3. ຂະມຸ 4. ອື່ນໆ
ສະຖານທີ່ຢູ່ອາໄສ	ທີ່ຢູ່ທາງພູມສັນຖານ	1. ຕົວເມືອງ 2. ຊົນນະບົດ
ຄະແນນ ທີ່ໄດ້ຮັບໃນການສອບເສັງຄັ້ງສຸດທ້າຍ: ຄະແນນທີ່ໄດ້ໃນລະດັບການສຶກສາປີສຸດທ້າຍ	ຄະແນນໃນປີການສຶກສາຫຼ້າສຸດ ທີ່ເຂົ້າຮຽນ	ຄະແນນ
ການສຶກສາຂອງຜູ້ປົກຄອງ	ລະດັບການສຶກສາກສູງສຸດໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ	ຈຳນວນປີທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮຽນ
ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຕະຫລາດແຮງງານ	ວິທີການສະໝັກວຽກ	

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜູ້ຂຽນ

ໃນການທົດສອບການພົວພັນກັນລະຫວ່າງຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ຕົວກຳນົດຕ່າງໆ, ໄດ້ມີການນຳໃຊ້ຫລາຍວິທີການ ເຊັ່ນ ຕາຕະລາງຕັດຂວາງ (cross-tabulate), ການສະແດງແຜນວາດ, ແລະ ການທົດສອບທາງດ້ານສະຖິຕິ. ການວັດແທກຜົນໄດ້ຮັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ຕົວກຳນົດຕ່າງໆ ຈະລະບຸການທົດສອບສະຖິຕິ ທີ່ເໝາະສົມ ເຊັ່ນ ການທົດສອບ t-statistics, F-statistics, Chi-square ແລະ ອື່ນໆ. ການທົດສອບສຸດທິແຕກຕ່າງກັນ ເພື່ອ

ປະເມີນຜົນກະທົບຂອງ ຕໍ່ກັບຄວາມສາມາດໃນການມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ການສືບຕໍ່ການສຶກສາ, ຈະໄດ້ຖາມຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບວ່າ ຖ້າຫາກ ແມ່ນສິ່ງທີ່ເປັນຜົນກະທົບຫຼັກ ຕໍ່ກັບ ສະຖານະພາບຂອງຄວາມສາມາດໃນການມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ການສືບຕໍ່ການສຶກສາ. ໂດຍສະເພາະ, ຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບ ແຕ່ບໍ່ມີວຽກເຮັດງານ ແລະ ບໍ່ໄດ້ສືບຕໍ່ການ ສຶກສາ ໃນລະດັບທີ່ສູງກວ່າ.